

333

ராமபதி தனே.

18 சித்தர் நூல்களின் திறவு கோலாகிய

அகஸ்தியர்

கௌமதி நூல் 400.

333

3-62



குருசாமிக்கோன்

குருசாமிக்கோனார் சன்

புதுமண்டபம் மதுரை.

1962 விசு 2-4-0.

LC

N62

101 690

உ

பரமபதி துணை.

பதினெண்சித்தர் நூல்களின் திறவுகோலாகிய

அகத்தியர்

கௌமதி நூல் 400.

மதுரை வித்வான்

த. குப்புசாமி நாயுடு அவர்களால்
பரிசோதித்த பிரதிக்கணங்க.



மதுரை, புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம. குருசாமிக் கோனார் சன்,

ஜி. இராமசாமிக் கோன், அவர்களாற்றமது.

மதுரை வடக்குமாசி வீதி, குருசாமிக் கோனார் சந்து,

ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

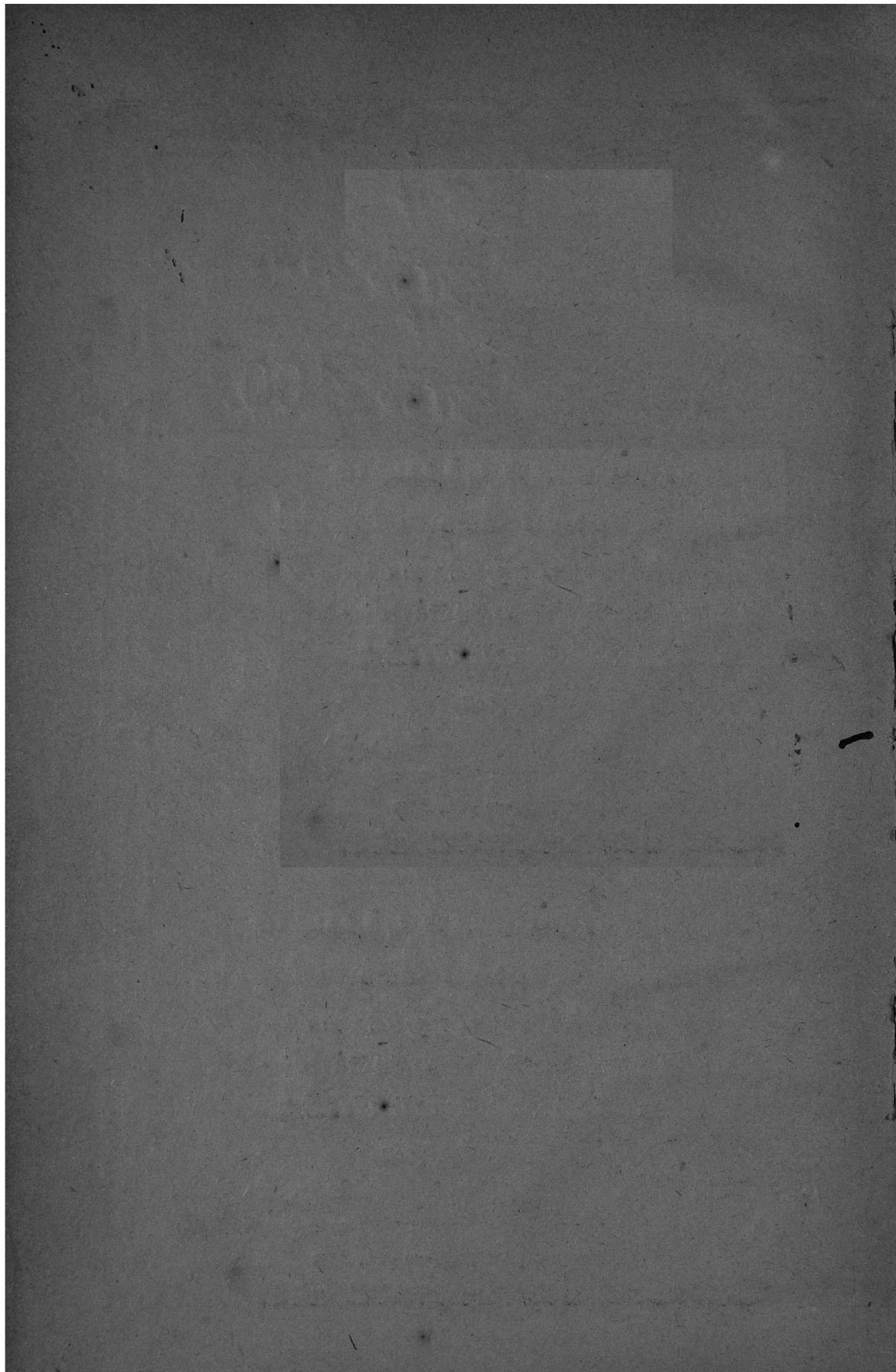
காபி ரைட்]

காப்பி 500]

1962

விலை ரூ. 2-4-0

[மூன்றாம் பதிப்பு.



பரமபதி துணை.

பதினெண் சித்தர் நூல்களிலுள்ள

மறைப்புகளுக்கெல்லாம்

திறவுகோலாகிய

அ க த் தி ய ர்

கௌமதி நூல் 400.

காப்பு.

சிவகிருபை பாதமது போற்றி நானும்

தெரிந்தெடுத்துப் பதினெண்பேர் மறைத்தல்யாதும்

தவம்பெறவே கௌமதி நூல் பாடல்நா னூறில்

சாற்றினோம் வைத்தியங்கள் யோகம்நூனம்

நவமதுவாம் லோகமுறை நீற்றல்வாதம்

நாடினோஞ் சரிகைமுதல் கிரிகைமார்க்கம்

பவமறவே யின்னூலில் கதைமுன் ஞென்றில்

பாடினோங் கணபதிதாள் காப்புத்தானே.

(1)

குட்டத்துக்கு மருந்து

குட்டமொடு பதினெட்டுச் சர்வதோய்க்கும்

குடியோட்டுந் தகர்தீண்டாப் பாளைதன்னை

திட்டமுடன் கொண்டுவந்து சாபம்நீக்கித்

துதிக்கை விநாயகர்க்குப் பூசைசெய்து

கட்டமதா யொருசாம மரைத்துவாங்கிக்

காரெள்ளி னெண்ணெய்யிலே படிதான்ஒன்று

விட்டதிலே சிறுதேங்கா யளவுபோட்டு

மெழுகுபத மாகநீ வடித்துக்கொள்ளே.

(2)

வடித்ததொரு தைலத்தின் போக்குக்கேளு
மகோதரங்கள் ரத்தசயங் குறைநோயெல்லாம்
வெடித்ததொரு கிரந்தியரை யாப்புப்புத்து
மேகத்தால் விளையுதின்ற தடிப்புப்புத்து
அடித்துவிடு முண்மையிது அரன்மேலாணை
அப்பனே யிந்நூலை வெளிவிடாதே
குடித்தபின்பு ரசம்புளியை மாற்றும்போது
குணமாகும் நாற்பதுநாள் தன்னிற்பாரே. (3)

பாரப்பா கௌமதி நூல் மார்க்கந்தனை
பார்தனிலே குட்டநோய் புண்கண்டோர்க்கு
நேரப்பா யிருபதுநாள் பதினான்காக
நீயுமிதை அந்திசந்தி கொள்வாயாகில்
காரப்பா கைவளிநீர் கரிக்குச் சேர்த்துக்
கருதியே கொண்டிடவே புளியுப்பாச்சு
கூரப்பா நீர்ச்சூட்சு மறிந்து நீயும்
கொண்டிடுவாய் வியாதியெல்லாங் குணமதாச்சே. (4)

ஆச்சப்பா குட்டமென்ன செய்யுமார்க்கம்
அப்பனே கௌமதி நூ லாயுள் தீர்க்கம்
நீச்சப்பா பல நூலும் பார்த்த பேர்க்கு
நீயறிந்தா விதுவுமொரு வேடமாச்சு
மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை இந்நூல்பார்த்து
மருந்துசெய்தால் வியாதியினு லெமனாலென்ன
சூட்சுமப்பா யின்னமொன்று விபரமாகச்
சொல்லுகிறே னுற்றபொருள் சூலைநோய்க்கே. (5)
சூலைக்கு.

சூலைநோய் சர்வதுக்குஞ் சாந்தமாகச்
சொல்லுவோம் ராசாளி யிலைதானொச்சி
நீலமடைப் பாளைவேப் பிலைமடக்கிச் சாறு
தேர்சமனாய் நாலுவகை படி காலாக
காலமே யொருபோது உண்பாயாகில்
கர்மவினை யால்வினைந்த முடக்குச்சூலை
ஓலமெனப் பறந்தோடும் அரன்மேலாணை
உரைத்திட்டோங் கௌமதி நூ லுண்மைதானே. (6)

அண்ட வாய்வுக்கு.

உண்மைதா னின்னமொன்று முருங்கைச்சாற்றில்
உத்தமனே மனம்வெறுத்த யிலுப்பைக்கட்டி
வண்மைகெட அக்கினியி லெரியப்போட்டு
மைந்தனே தீய்ப்பிடித்த சமையம்பார்த்து
கண்மைபோல் முன்சொன்ன இலைநீர்விட்டுக்
கடுகவே அரைத்துருட்டிக் கழற்சிக்காய்தான்
வெண்மையுள்ள செந்தவிட்டில் பிரட்டிக்கொண்டு
விடையன்மே லாணையுண்மை விபரங்கேளே. (7)

கேளப்பா யின் னூல்போ லொரு நூலில்லை
கெட்டிகெட்டி கெட்டிசோர் விளாவிரோதி
பாளப்பா மூன்றுநா ளாறுபோதில்
பறப்பதற்குச் சமையமென்ன சொல்லப்போறேன்
தூளப்பா நிற்தூளாய்ப் பறக்கும்பாரு
சூட்சமிது அண்டத்தின் வாய்வினோடு
மீளப்பா விப்படியே குடிகெட்டோடும்
விரட்டிவிடு மயன்விதியும் விலகிப்போச்சே. (8)

போச்சப்பா ரசம்புளியை மாற்றும்போது
பொருக்காட்டால் கைவளி நீர் பாகங்கூட்டு
வாச்சுதப்பா வயித்தியற்கு யின் னூல்மார்க்கம்
மைந்தனே அண்டவாய் வெல்லாம்போச்சு
காச்சுதப்பா யிந்தமுறை யரன் மேலாணை
கண்கெட்டோ ரிதையறிந்து பார்க்கமாட்டார்
திச்சுட்ட பஞ்சதுபோற் குடிகெட்டோடத்
திர்க்கமப்பா யின் னூலின் செயல்கள்தானே. (9)
விஷத்திற்கு.

தானான பழந்தின்னிப் பாளைச்சாராய்ச்
சாற்றினார் முன்னோர்கள் பதினெண்பேர்கள்
ஆனாலு நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
அப்பனே வேப்பம்புண் ணாக்குவாங்கி
கானாக மாந்திருகு கள்ளிப்பட்டை
கனத்ததொரு மேல்தொலியி லிடைதான்ரெண்டு
தீனாகங் காஞ்சுரைக் கனியின்வித்தைத்
தேடிவந்து குளித்தயில மிறக்குவாயே. (10)

இறக்குதற்கு இன்னமொரு வகைதான்கேளு
 என்மகனே புண்ணுக்கு ஒட்டிரெட்டி
 திறக்கவே திருகுகள்ளிப் பட்டைபோட்டு
 தீழுட்டிக் குளிதாழி தன்னிற்போட்டு
 வறக்கமது போகாமல் கவசம்பூசு
 வெந்தவுடன் குளித்தயிலம் விளம்பக்கேளு
 சிறக்கவே சேராடித் தூரில்பொத்து
 தீக்குளியை நாடாமல் கலசம்வையே.

(11)

வைத்ததொரு கலசத்தின் தயிலம்வாங்கி
 மைந்தனே திராசிவிட்டுக் கனியின்வித்து
 ஒத்திடவே நிறுத்திட்டு ரெண்டுஞ்சேர்த்து
 உத்தமனே காஞ்சுரம் குச்சிகொண்டு
 மத்திப்பாய் பழையசட்டி தன்னிற்போட்டு
 வகையதுதா நென்னசொல்வேன் செகத்துள்ளே
 சித்தியா கும்படிக்கு வெளியாய்ச் சொன்னோம் [ர்க்கு
 சிவனாணை யிதையறிந்து தெளிந்துகொள்ளே. (12)

கொள்ளுதற்கு நெய்வடித்துத் தாம்பூரத்தால்
 குழல்சுமியிள்தான் செய்தடைத்துக் கொண்டுநீயும்
 விள்ளுதற்குப் புத்திமுறை விளம்பக்கேளு
 வியாதியுற்ற பேர்கள்வந்து விளம்பினாக்கால்
 தள்ளுதள்ளு யெனவுரை நீ வெளிவிடாதே
 சற்குருவா யிருந்துகொண்டு தாசர்க்கெல்லாம்
 எள்ளளவு அணுவளவு பாதரட்சைக்
 கீய்ந்துநீ சலந்தனிலே சுத்திசெய்யே.

(13)

செய்யப்பா அடக்கமதாய்ச் செய்துகொண்டு
 செகந்தனிலே வியாதியுற்ற பேர்கட்கெல்லாம்
 வையப்பா பிரம்புனுனி தன்னில்நீயும்
 வையகத்தி வந்தமுறை வழக்கமானால்
 வெய்யவனு முனைவணங்கித் தாசனாவான்
 வியாதியுற்ற லவன்தனக்குக் கையிற்சற்றே
 வய்யமற அணுவளவு அடக்கம்பண்ணி
 அப்பனே அரசனுக்குஞ் சலத்திலூட்டே.

(14)

ஊட்டப்பா யிப்படி நீ வித்தைமதமாக
 உத்தமனே விஷமரண மானபேர்க்கு
 தீட்டப்பா பிரம்புகொண்டு முதுகிலேதான்
 தீட்டியபின் மடித்தஉடன் திரைதான்கட்டி
 மாட்டப்பா அவன்சிரசு தன்னிலேதான்
 மைந்தனே மருந்துதொட்டு சிரசில்வைநீ
 மூட்டப்பா உறங்கியெழுந் திருந்தான்போல
 ஓடியே யெழுந்திருப்பா னுரஞ்செய்வானே. (15)

உரஞ்செய்வா னிங்குவந்த வகையேதென்பான்
 உத்தமனே விஷமரண மானமார்க்கம்
 பரமொன்று மறியாமல் மயானந்தன்னில்
 படுத்திருந்த மாய்கையென்ன பலரேயென்பான்
 திறஞ்சென்ற சித்ததனை வெளிவிடாதே
 சிவதவத்தால் திருப்பிவிட்டோ மெனவுஞ்சொல்லு
 அறந்தழைக்கத் தையல்மின்னார்க் கடக்கமாக
 அருளிஞோங் கௌமதிநூ லறிந்துபாரே. (16)

வசியம்.

பாரப்பா யிந்தமுறை மையைநீயும்
 பார்தனிலே கீரைவித்து தன்னில்பூசி
 சேரப்பா உரம்போட்டு விரைத்துநீயும்
 தெளிவான கொக்கிறகை நடுவேநாட்டு
 நீரப்பா நல்லசல மடைத்துப்பாரோர்
 நாழிகையில் முளைத்தெழுந்து கீரையாச்சு
 தேரப்பா கொக்கிறகு கருக்கலாச்சு
 தேகமதில் நரைதிரைதான் தியங்கிப்போச்சே. (17)

போச்சுதப்பா மூன்றுநா ளாறுபோதில்
 போனதொரு கொக்கிறகை யெடுத்துக்கொண்டு
 வாச்சுதப்பா உந்தனுக்கோர் வசியமார்க்கம்
 மைந்தனே மங்கையர்கள் வலக்கால்மண்ணை
 திச்சுட்டாப் போலெடுத்துக் குழலுக்குள்ளே
 சீக்கிரத்தி லடைத்திடுவாய் திருமின்மாதே
 பேச்சுண்டோ யென்னசொல்வேன் உனைக்கண்டோர்கள்
 பிடித்திழுப்பா ருன்னுயிரைப் பேணிக்கொள்ளே. (18)

கொள்ளுவா யின் னூலின் மார்க்கந்தன்னால்
கோவேந்த ருனக்குறிகர் பெரியோரில்லை
விள்ளுவா யிந்தமுறை யெவர்க்கானாலும்
வெளிவிட்டா லுன துசிரம் கொய்துமீள்வாய்
தள்ளுவா யடங்கோபம் ரெண்டும் நீக்கி
சம்புசிவ னுணைமுறை சத்தியமாகி
முள்ளுவா யுசிமுனை தொட்டுமையை
நோய்களுற்ற பேர்க்குமுன்போல் நோக்குவாயே. (19)

நோக்குவா யிந்தமுறை மாந்திரீகம்
நோக்குதற்கு யேகாட்சர மகிமைபோல
தாக்குவாய் பாதரட்சை குறட்டில்லையில்
சஞ்சரித்தா லாயுதத்தில் பிரம்பில்பின் னும்
போக்குவா யெந்த அவுழ் தத்தில்நீயும்
போக்கியதைச் சலந்தனிலே கரைத்துப்போடு
நீக்குவா யிவ னுடைய கர்மநோயை
நிவர்த்திசெய்ய மயமுடைய வியனீர்கேளே. (20)

வியமுடைய தேனதனை நாய்ப்பாலென்று
விடையமிட அறியாதான் பல நூல்பார்த்து
சயமுடைய கொடியோர்க்கு மருந்துசெய்து
தனம்பரித்துச் சாத்திரத்தைப் பொய்யென்பார்கள்
மையிதனை யறிந்தவர்க ளுலகிலில்லை
மைந்தனே நீயறிந்தா லடக்கிக்கொள்ளு
அயனறிமால் மும்மூர்த்தி யரன்மேலாணை
அப்பனே சயநோவுக் கறிவிப்பேனே. (21)

சபத்திற்குச் சூணம்.

சயரோகஞ் சருவதுக்கு மருந்துகேளு
சாபமுள்ள கடுக்காய்தான் களஞ்சிநாலு
நயமுடைய திப்பிலிசித் தரத்தைநேராய்
தலமான வால்மிளகு ரெட்டிதான்சேரு
செயமுடைய சாதிக்காய் களஞ்சிமுன்று
சேர்த்தப்பா வருத்துநீ துள்தான்செய்து
வியமுடைய தேனதிலே யருந்தும்போது
விமலன்மே லாணையுண்மை விரட்டும்பாரே. (22)

விரட்டுமடா சயரோகம் ரத்தமேகம்
 மேல்கனப்பு ஊதுகா மாலைசோகை
 வரட்டுமடா அஸ்திகரம் யிளைப்புகாந்தல்
 வாந்தியொடு மருந்திடு அண்டவாய்வு
 பிரட்டுமடா குடல்வாய்வு மூலவாய்வு
 பெருமேகங் கிராணிதச நோவுசேர
 முரட்டுமடா யின்னூலை வெளிவிடாதே
 மூலத்தா ராணையுண்மை மொழிகிறேனே. (23)

மொழிகிறேன் தகரமது விருச்சமான
 முரட்டுமடா மானகரு வேலாதன்னில்
 அழுகியே வழிந்தொழுகும் பிசினைவாங்கி
 அரிமால்தன் அக்கினிப்பை துருசுகூட்டி
 குளியகனி யாமேதை பனம்பழமாமென்று
 கூறினார் முன்னோர்கள் கனியைக்கேளு
 களியதொரு யெலுமிச்சம் பழமாமிந்தக்
 கருவதனை நாம்வெளியாய் வகைசொன்னோமே. (24)

கண் மாத்திரை.

சொன்னதொரு முன்மருந்து ரெண்டுஞ்சேர்த்துத்
 திராசினிலே நேர்சமனாய் நிருத்துக்கொண்டு
 கன்னலெனு மெலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டுக்
 கடுகவே யொருசாம மரைத்துக்கூட்டி
 வன்னமணி போலாகக் கயறுதீட்டி
 மைந்தனே படரவியி லடரவைத்து
 சொன்னபடி யின்னமுநீ கேட்பாயாகில்
 துராகிருத நார்மரப்பால் செயநீர்தேடே. (25)

தேடப்பா நார்மரப்பால் முலைப்பால்தேடித்
 தேடியதோர் பாலதனில் முலைப்பால்கீரி
 ஆடப்பா பத்தொன்ப தாறுநோய்க்கும்
 அப்பனே காசமெல்லா மறுமேநாசஞ்
 சூடப்பா யிதுபோலே வேறென்றில்லை
 சுருக்காக யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 ஓடப்பா கண்ணாடிச் சலத்தைவாங்கி
 ஒளியிருளின் படலமருத் தோடுங்காசே. (26)

காசநோய் சர்வத்துக்கு மருந்துகேளு
கண்ணாடிச் சலமதனைப் பஞ்சில் தாக்கி
நேசமுள்ள சந்திரனுக் கீவாயப்பா
நேசமுள்ள கோப்பைதனில் சலமங்கடும்
வாசமுள்ள சவாதுபண விடையுஞ்சேர்த்து
வாங்கிவிடு நேத்திரத்தின் வியாதிக்கெல்லாம்
நாசமதாய்ப் பறந்தோடும் அரண்மேலாணை
நாட்டிலின் னூ லொருவருக்கு மீயொண்ணாதே. (27)

ஒண்ணான அயனாணை திருமாலாணை
உத்தமனே யின் னூலை வெளிவிடாதே
கண்ணான நோயதுதான் தொண்ணூற்றூறில்
காசநோய் தீராத தெண்ணுன்குக்கும்
விண்ணான மானதொரு கிரணச்செயநீர்
விடையமிடக் கிட்டாட்டால் குளிகைமார்க்கம்
பண்ணாக நாம்வெளியாய் நன்றாய்ச்சொல்வோம்
படியறிந்து நோய்களைக் குணமாய்த்தீரே. (28)

பிளவை நோய்க்கு.

தீராத மூளைக்கிரந்தி யிரப்பிளவையப்பா
திர்க்கவென்றால் கடுக்காயை வெந்நீர்விட்டு
சாராக அரைத்துருட்டிச் சாமைச்சோற்றில்
சாப்பிடவே மூன்றுநா ளாறுபோதில்
வேராகத் தூரத்து அப்பாலேகி
விழுந்துவிடுங் கடுக்காயி லேழுநீயும்
நேராக அரைத்துருட்டிக் கொள்வாயாகில்
நிவர்த்தியப்பா ரசம்புளியை மாத்துவாயே. (29)

மரத்திடவே ஆறுநாள் தன்னில்பாரு
மைந்தனே யேரண்டத் தயிலமுழ்கு
சூத்திரமாங் கடுக்காயின் குணத்தைக்கேளு
சொல்லென்றால் கற்பமதின் முதலேயாகும்
நேத்திரம்போற் சொல்லிவிட்டே னின் னூல்தன்னில்
நேர்மையாய்த் தெளிந்துகொள்ளு யோகஞானம்
ஆத்திரமா யின் னூலை வெளிவிடாதே
அகத்தியர் நூல் கௌமதியி னருமைபாரே. (30)

பாரப்பா மூலவகை தொண் ணூற்றூறு
 பாசாணக் கட்டுவகை யீரெட்டாகும்
 ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் ஒருவரில்லை
 அப்பனே அருணகிரி வெளியாய்ச்சொன்னான்
 நேரப்பா மிதற்கிணையாய்ப் போகநாதன்
 நிச்சயித்துச் சொல்லிவிட்டா னொரு நூல்தன்னை
 வீரப்பா வழலைவிந்து நாதமார்க்கம்
 வெண்டிரைநீர் மும்மதத்தின் பனியினீரே. (31)

நீரான சத்துப்பு பனிநீர்வித்து
 நீயறிந்து அக்கினிப்பைக் கீவாயாகில்
 நேரான கயிலாசச் செயநீர்தன்னை
 நீயுமிழ்ந்து அணுவளவு கொடுத்துப்பாரு
 வேரான பூனீர்போல் வெண்மையாகும்
 வேண்டியதைப் பச்சிலையில் சத்தில்லாத
 தூரான வஸ்துவதில் கொடுக்கும்போதில்
 துத்தியிலே விராலியிலே கணக்கச்சாரே. (32)

கரைதிரைமாற்ற.

சாரான முப்பூவின் வழலைதன்னைத்
 தனித்துநீ அணுவளவு உமிழ்நீர்தொட்டு
 நேராக முன்னுரைத்த விஷமைக்கீய்ந்து
 நீ நிலத்தில் கீரைவித்தில் தடவிக்கொண்டு
 சீராக முன்னுரைத்த படிநீபாகம்
 சித்தியா மதையறிந்து தெரிந்துகொண்டால்
 பாராளும் வேந்தருனக் கெதிரோவப்பா
 பரமசிவ னுணையுண்மை பகர்ந்திட்டோமே. (33)

பகர்ந்திட்டோ மின்னமொன்று வெகுவாய்ச்சொல்வோம்
 பார்தனிலே மும்மதத்தின் செயநீர்தன்னை
 அகர்ந்திட்ட மாகவே யடக்கிக்கொண்டு
 அப்பனே பனிநீரில் வாசுகிவித்தை
 நீகர்ந்திட்ட மானதொரு தண்டின்கீரை
 நீயறிந்து எடுத்துமுதல் செயநீர்தன்னில்
 முகர்ந்திட்ட முப்பூவின் வழலைதொட்டு
 முக்கியமா யுரம்போட்டு நிலத்திற்பாவே. (34)

பாவிநீ செலமிறைத்து மூன்றுநாளும்
 பார்தனிலே புழுக்கையெனும் பெரும்பொருக்கு
 யேவிவிடா மற்படிக்குக் காப்பாயாகில்
 என்மகனே நாதாக்கள் செல்லமாட்டார்
 ஆவிதனை யடக்கியவ ரெறும்புபோல
 அப்பனே வந்தரிப்பா ரதைநீகண்டு
 தூவிவிடு சுடுகாட்டுச் சாம்பல்தன்னைத்
 தூவியபின் முளைக்கமட்டுங் கார்த்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பா யிந்தமுறை கைவிடாதே
 கொடுமைசெய்வார் பதினெண்பேர் திருட்டுரெம்ப
 உள்ளதப்பா நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 உத்தமனே நாதாக்கள் தெரிந்துகொண்டு
 கள்ளமப்பா யித்தொழிலின் கொடுமைதன்னை
 காரணத்தை என்னசொல்வே னுலகத்தோர்க்கு
 தள்ளப்பா முன்சொன்ன வயித்தியமெல்லாம்
 சஞ்சரிநீ யிந்தமுறை தனக்குத்தானே. (36)

தானமிரு வாசுகியாங் கீரைதன்னைத்
 தனைந்தருத்து லவணமிட்டுப் பாகம்பண்ணி
 தீனென்ற மதுரமுறை பாகமாகச்
 செய்துநீ யன்னமதி லூட்டிக்கூட்டி
 ஏனென்று நீகேட்பாய் தேகந்தன்னை
 இவகியதோர் நரைதிரையுங் கருத்துப்போச்சு
 வானென்ற ஆகாசந் தன்னைக்காண
 மைந்தனே பரவெளியுந் தெரியலாச்சே. (37)

ஆச்சுதப்பா யிந்தமுறை கைகண்டாச்சு
 அப்பனே நரைதிரையும் வாங்கிப்போச்சு
 பேச்சப்பா என்னசொல்வேன் தந்தம்வீழ்ந்தால்
 பின்னுமறு படிமுளைக்கும் பிறந்ததேகம்
 வாச்சப்பா ஆதியந்த வகையைமாறி
 மைந்தனே தேகமது யிறுகிப்போச்சு
 சாச்சுதப்பா மூன்றுபோ துண்டுபாரு
 சம்புசிவ னுணையின் னூல் சாற்றெண்ணுதே. (38)

ஒண்ணான யின் னூலை உண்மையாக
உரைத்துவிட்டோ மாயிரத்தி யிருநூறுமார்க்கம்
பண்ணான கருமறைத்தல் யோகஞானம்
பார்தனிலே வாதவித்தை வசியமார்க்கம்
நண்ணாக நாலிலொன்று வெளியதாக
நாமுரைத்தோம் நீயறிந்து நயந்துகொண்டு
விண்ணான மாயிதை நீ வெளிவிடாமல்
விடையன்மே லாணையுண்மை விரும்புவாயே. (39)

சூலைக்கு.

வாயென்ற வாகையிலே தன்னைவாங்கி
மைந்தனே தனிச்சாறு பிழிந்துகொண்டு
மாயென்ற ஏரண்ட பெண்ணெய்தன்னில்
மைந்தனே சரிசமனாய்ப் படிதானாக்கி
சீயென்ற வரோசிகத்தை விட்டு நீக்கி
தினசரி நீ அந்திசந்தி மூன்றுபோது
தாயென்ற வேப்பெண்ணெய் ராசாங்கந்
தனித்துரெண்டும் நேர்சமனாய் கலக்கிக்கொள்ளே.()

கொள்ளுதற்கு யின்னமொரு வகைதான்கேளு
கூறினோ முவாகையிலேச் சார்வேப்பெண்ணெய்
விள்ளுதற்கு யிந்தமுறை இதில்வேறில்லை
விதவிதமாய்ப் பாடியதில் முடக்குச்சூலை
துள்ளுண்டே ஓடுமடா லீக்கந் தூக்கம்
துண்டித்துச் சிதறிவிடும் ஒருபோதுண்ணு
தள்ளிவிடு ரசம்புளியை நீதானப்பா
சஞ்சரிக்க லாகாட்டால் செயநீர்கூட்டே. (41)

கூட்டப்பா மும்மதத்தின் செயநீர்தன்னைக்
கூறியது கருமறைத்தல் தெரியாவிட்டால்
மூட்டப்பா உப்பிலாச் சாதம்நீயும்
மூன்றுநா ளாறுபோ திந்தப்போக்கு
மாட்டப்பா காரெண்ணெய் ரெண்டுஞ்சேர்த்து
மைந்தனே அயன்விதியும் விலகிப்போச்சு
ஆட்டப்பா யிப்படி நீ சூலைநோய்க்கு
ஆறுக்கும் வெளியாக்கு மாயிதத்தின்போக்கே. (42)

14 அகத்தியர் கௌமதி நூல் 400.

போக்கியபின் ஏரண்டத் தயிலமூழ்கு
 பூலோகத் தொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
 பாக்கியமா யின் னூலைப் பதனம்பண்ணு
 பார்தனிலே வயித்தியத்துக் கின் னூல்தன்னில்
 யோக்கியமா யிதற்கிணையாய் வேறென்றில்லை
 உத்தமனே கண்காணக் கொடுப்பாயாகில்
 சாக்கியபஞ் சாட்சரத்தைப் பொடித்துப்போட்டு
 தாம்பூர பற்பமென்று தாக்கிடாயே. (43)

சாத்துதற்கு யென்னசொல்வேன் மகாராஜாக்கள்
 தனக்குவந்தா லிப்படிநீ செய்வாயாகில்
 கோத்திரத்தை யறிந்துகொண்டா லுண்மையராக்
 கொள்ளவுமே மாட்டார்கள் கோபஞ்செய்வார்
 மாத்திரமே வென்றுசொல்லார் முழுமூடர்க்கு
 மைந்தனே துய்யபஞ்சாட் சரத்தைநீயும்
 நீத்தினமாஞ் சொர்ணபற்ப மென்றுபோடு
 நீநிலத்தில் விஷமறுக்கும் வித்தையச்சே. (44)

விஷத்துக்கு.

விஷவித்தை கைகண்ட தொருபோக்கப்பா
 வெளுத்ததலை கெருடநகம் விழிசிரகமூஞ்சி
 நிசவித்தை கீரியுட துறட்டிப்பல்லு
 நேத்திரத்தின் விழிதலையின் மூளைநாக்கு
 வசவித்தை கொடிக்கள்ளிப் பாலாலாட்டு
 மைந்தனே யெருக்கம்பால் சரியாயூட்டு
 அசனத்தில் தயிருஞ்சோ றருந்தியாட்டு
 அப்பனே குண்டுமணி யளவுகூட்டே. (45)

கூட்டப்பா குண்டுமணி யளவுதாக்க
 கொடியதொரு வல்விஷத்தின் குணத்துக்கெல்லாம்
 நாட்டப்பா ஆண்பெண்மார் சிறுநீர்தன்னில்
 நலமான மாத்திரையில் பாதிதீட்டு
 பூட்டப்பா மூன்றுபோ தளவுமட்டும்
 பிரியாமல் சீவன்கழியில் சிக்கிநிற்கும்
 மாட்டப்பா விஷமரண மானபேர்க்கு
 மைந்தனே ரகசியத்தில் மருந்தையூட்டே. (46)

ஊட்டப்பா யிம்மருந்தை உமிழ்நீர்தொட்டு
 உத்தமனே செப்புபிர ணவத்தினாலே
 ஊட்டப்பா யிரையளவு பூட்டிப்பாரு
 உறங்கியவ னெழுந்திருந் தவன்போலாவான்.
 சாட்டப்பா சிவகிருபை யென்றேசொல்லு
 தாரணியிற் சிவனானை வெளிவிடாதே
 நாட்டப்பா பிரமவிதி தட்டிநீயும்
 நடப்பதற்கு யிந்தமுறை நாம்சொன்னோமே. (47)

சொன்னவகை யின்னமொரு விபரங்கேளு
 தோகையர்க ளெவரேனும் விஷத்தில் மாண்டால்
 அன்னரதி அவள்மேனி தன்னில்நீயும்
 அடித்துப்பா ரவள்மேனி தடிக்குமப்பா
 முன்னென்ன வகைசிலாகை முறைதான்மெத்த
 உத்தமனே திரைக்குளடக் குலகத்தோர்கள்
 பின்னமன்றிப் பேசாமல் மனம்வேகாமல்
 பிதற்றாம லெழுப்பிவிட்டுப் பின்னுங்கேளே. (48)

பின்னுங்கே ளிக்கருவை வெளிவிடாதே
 பிரபலமாய்க் கற்புமட மாதருண்டு
 தன்னுள்ள குடத்துயிரை மாய்த்துக்கொள்வார்
 சண்டாளத் தத்துவமாய்த் தவிப்பாய்ப்பாரு
 முன்னுரைத்த வகைப்படியே மறைத்தல்செய்து
 முக்கியமாய் நியெழுப்பு தலங்கள்சேர
 பண்ணுதமிழ் கௌமதி நூ லின் னூல்தன்னை
 பார்தனிலே யொருவருக்கும் பகரொண்ணாதே. (49)

அரையாப்புக்கு.

பகரொண்ணு தின்னமொரு வகைதான்கேளு
 பார்தனிலே ஆமையரை யாப்புக்கேதான்
 தகர்தின்னுப் பாளைதனைக் கொண்டுவந்து
 சற்குருவா முப்பூவின் வழலைதொட்டு
 நிகரநன்ற யரசிலைபோ லவித்துமேலே
 நியரைத்துப் பூசிடப்பா ஆப்பின்போக்கு
 புகலொண்ணு திவ்வசன முறையின்போக்கு
 புகலுதற்கு வழலையது கிட்டிடாதே. (50)

கிட்டிடா தரும்பொருள்தான் முப்புஉப்பு
 கிட்டின லுந்தனுக்கு நோயுந்தோற்கும்
 அட்டிசெய்யு மெமன னுக மாட்டானப்பா
 அரிதிதன லணுமரண மார்க்கஞ்செய்வான்
 கெட்டிகெட்டி யின் னூல்போ லொரு நூலில்லை
 கிடைத்தவர்கள் சிவகிருபை படைத்தாராகும்
 கட்டிதர ளரையாப்பு புரைபுத்தெல்லாம்
 கரைப்பது மிதுவுமல்லா லதினங்கேளே. (51)

அதினமப்பா பனங்கொட்டை தண்டுக்காலாம்
 ஆப்பு அரை யாப்புப்புண் மேகக்கூட்டம்
 பதினமெனுஞ் சாரப்பா போடல்வீக்கம்
 படுஞ்சுளுக்கு கொளுக்கட்டை முட்டான்தோரு
 விதனமப்பா அரணைவலி பரிக்கால்வீக்கம்
 வெளுமையுள்ள பள்ளப்பு கோழிமுட்டை
 புதினமப்பா மனமான புணத்தினுற்றம்
 பேரான பதினெட்டுக் குட்டமாப்பே. (52)

ஆப்பான மேகமரை யாப்புக்கேதான்
 அப்பனே அமுரிச்சார் சிறுநீர்விட்டு
 வாப்பான குரோதிவியின் சுனைப்புவார்த்து
 வழுத்துகிறேன் புளிச்சியிலை தன்னைவாங்கி
 சாப்பாய்தீ யொருபடி நீர் அமுரிச்சாற்றில்
 தாக்கிடுவாய் முன்சொன்ன யிலைநீரப்பா
 பேய்போச்சு பலம்பத்து அவியலாகப்
 புட்டவிய லாயவித்துப் பொருக்கக்கட்டே. (53)

கட்டப்பா பொருபொருக்கக் கட்டிநீயும்
 கட்டிமறு போதவிழ்த்துப் பார்க்கும்போது
 சட்டப்பா ரொன்றுமில்லை தெரித்துப்போச்சு
 தாசணியி லிதுவிட்டா லொன்றுமில்லை
 வட்டப்பா கிரணப்பரை யாப்புக்கட்டு
 மாரியடித் தொடுக்கிவிக்கும் வாளதாச்சு
 சொட்டப்பா புட்டவிய லிலையென்பார்கள்
 னாஷணிப்பா ளாப்புகளைத் துரத்தும்வாளே. (54)

வாளான மேகஅரை யாப்புப்பாழாம்

மைந்தனே யிதையறிந்தால் ரோகம்பாழாம்
தூளாகு மென்னசொல்வேன் அழரிச்சாற்றில்
சூட்சமது உரையார்கள் சிறுநீரென்று
பாளாகு மாப்புரா சாளிவஸ்து

பறக்குமப்பா யிதையறிந்து பாகஞ்செய்யில்
கோளான புளிச்சியிலை யனுப்பானத்தில்
குடியோட்டுங் கௌமதிநூல் கூறினோமே. (55)

கூறினோ மரையாப்பு பதினெண்ணோய்க்கும்

குவலையத்திற் கருவறிய மாட்டான்மாடு
தேறியிதை யறியார்கள் பல நூல்பார்த்துத்
தெரியார்கள் கருமறைத்தல் கண்கெட்டோர்கள்
நீறியதோர் பற்பமுறை கற்பமுண்ண
நிச்சயிப்பார் கண்ணவிந்த கழுதைமாந்தர்
தூறியதோர் மகுத்துவம்போல் சுழுடுகட்டித்
திரிவார்கள் வைத்தியர்கள் சென்றுபாரே. (56)

• பேரான வயித்தியர்கள் பல நூல்பார்த்துப்

பேரறிய மாட்டார்கள் முப்புஷ்பு
ஆராலுங் கூடாது பதினெண்பேர்கள்
அந்தரங்க மாயுரைத்தேன் நாதமென்பார்
நேராக நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
நீயறிந்து யிந் நூலை யடக்கிக்கொள்ளு
தீராத நோவேது எதிர்நில்லாது
திதகற்று மதனகா மியநெய்கேளே. (57)

மதனகாமிய நெய்.

மதனகா மியவகையில் நெய்யைக்கேளு

மைந்தனே செவ்விள நீர் தோடுபோக்கி
பதனமது சாதிக்காய் சீரகத்தைத்தாக்கி
பசுவின்பால் படிவிட்டுப் புட்டவியலாக்கி
விதனமது போகாமல் சட்டிமூடி
மேல்கவச மண்பூசி யெரியிட்டேதான்
எதனமது வாகயிரு நான்குவாரம்
எடுத்துலர்த்தி வைத்தபின்பு பாகங்கேளே. (58)

கௌப்பா கொடுப்பைச்சா ரெட்டிசேர்த்துக்
 கெடிரவியில் வைத்துலர்த்தி வஸ்திரகாயம்
 தூளப்பா செய்துகொண்டு நறுநெய்விட்டு
 தித்திப்புக் கினிசினி சரியாய்ச்சேர்த்து
 நாளப்பா படரவியில் வைத்துநீயும்
 நாட்டியே மண்டலங்கால் சென்றுபாரு
 வேளப்பா மன்மதவேள் பதங்கமாச்சு
 விளம்பக்கே ளதிலுமொரு விசையுண்டாச்சு. (59)
 அதிமதூர்ச் செயநீர்.

விசைமிச்ச மான அகி மதூரந்தன்னை
 வேண்டியரைத் துலாம்வாங்கி மிடாவிற்போட்டு
 பசையறவே யிடித்திடுவாய் சலந்தானப்பா
 படியொன்று பலமொன்று சரிநீர்சேரு
 விசையறவே தீயெரித்துக் கவசம்பூசி
 வேகமது போகாம லடக்கிக்கொண்டு
 நசையறவே தயிலமது மருதுவாசம்
 நாடும்போ ததையறிந்து எடுத்துப்பாரே. (60)

எடுத்துப்பா ரதிமதூர்ச் செயநீராச்சு
 என்மகனே திரிதிரித்துத் துவைத்து நீயும்
 கொடுத்துப்பார் விளக்கதிலே பிடித்துக்கொள்ளும்
 குவலையத்தி விதையறிந்தோ ரெவர்தானப்பா
 அடுத்தடுத்து உனைவணங்கி யிந்நூல்கேட்பார்
 அரனாணை யவர்க்கின்னா லீயொண்ணாது
 விடுத்துமுறை முன்பதங்கந் தனக்குநீயும்
 விடையமறிந் ததிமதூர்ச் செயநீர்சேரே. (61)
 தாதயுஷ்டிக்கு.

சேரப்பா முன்சொன்ன பதங்கந்தன்னில்
 சேர்த்துநீ சுண்டக்கா யளவுகொள்ளு
 ஆரப்பா உனக்கீடு சொல்பேப்போறேன்
 அப்பனே உன்திரேகம் அழகுண்டாச்சு
 வீரப்பா மதூரவீ ரென்ன சொல்வேன்
 வீரியமாய்த் தாதுபுஷ்டி வித்தையாச்சு
 காரப்பா யிந்நூலைக் கார்த்துக்கொண்டு
 கருதிநீ மண்டலந்தா னுண்டுதேரே. (62)

உண்டுபார் தாதுபுஷ்டி வர்த்தமானம்
 உலகமதில் கௌமதியில் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 தொண்டுபண்ணி யிந்நூலைக் கிரகிப்பார்கள்
 சிவனானை உமையானை திருமாலானை
 கண்டுகொள்ளும் படிக்குநீ வெளிவிடாதே
 கருமறைத்த அந்தரங்கம் பின்னேசொல்வோம்
 விண்டுவிட்டோ மீரெட்டுக் கலைகள்சேர
 விரும்புவா யிந்தமுறை மதவேள்நீயே. (63)

நீயப்பா திங்குகண்ட வஸ்துகாரம்
 நீயெடுத்து லேகியத்தி லுணுத்தான்சேரு
 காயப்பா வகைதுகையும் வெளியாய்ச்சொல்வோம்
 கண்டுகொள்ளு வாதமுறை தன்னில்தோந்து
 ஆயப்பா அதையறிந்து எடுத்துவந்து
 அனுப்பானஞ் சேர்த்திடுவாய் ரூபமாயம்
 தாயப்பா யிந்நூல்தான் வயித்தியர்க்கு
 தாரணியி லறிவுபெறச் சாற்றினோமே. (64)

சாத்துகின்ற வகைப்படிக்கு வேள்பதங்கந்
 தனையெடுத்து மதனமுறை சரியதாகச்
 சேர்த்துநீ பின்னரைக்குந் திங்குசேர்த்து
 தெளிவுகண்டு மண்டலமே சரியாய்க்கொள்ளு
 மாத்திரமே யல்லாது வேறென்றில்லை
 மதனகா மியவகையின் பதங்கந் தின்று
 பார்த்தவுட னழகுசவுந் தரியமாச்சு
 பார்தனிலே அயன்விதியும் விலகிப்போச்சே. (65)

போச்சப்பா அழகுமதன் நாணிப்போனான்
 பூவுலகில் கண்டோர்கள் தியங்கிப்போனார்
 மாச்சப்பா உன்திரேகம் காணுமுந்தி
 மதிமயங்கி விதிசூழ்ந்து மருகிப்போனார்
 காச்சப்பா யிப்படியே மதவேள்சத்து
 கண்டோர்க ளன்மேலே பாசமாக
 பாச்சப்பா மன்மதவேள் திரேகசாந்தி
 பலித்ததிது வாமெனவே பாலிப்பாயே. (66)

பிறசுவத்திற்கு.

பாலிப்பா யென்னசொல்லப் போறேனப்பா
பார்தனிலே யிளைத்ததொரு தேகமெல்லாம்
ஆலிப்பார் போற்கனக அழகுண்டாகும்
அப்பனே யென்னசொல்வே னுனதுதேகம்
சோலிப்போக் கொன்றுமில்லை மறைவுமில்லை
சிவனானை உமையானை திருமாலானை
சூலிகளா மங்கையர்கள் வாதைப்பட்டால்
சுண்ணமயம் போலிலையிற் தடவுவாயே. (67)

தடவுவாய் வெற்றிலையில் மதவேள்பாணந்
தையல்மின்னார் சிசுவினால் வாதைப்பட்டால்
கடவுள் நஞ்சை யருந்தீசன் லபியாற்கொல்ல
கடாட்சமுற்ற தவவிதியு மிதனாலேதான்
சடவுபெற அலுத்துவிட்டு ஓடிப்போச்சு
தையல்மின்னு ரிம்மருந்து கொண்டபோது
விடவும்விடா மற்படிக்கு யீவாயாகில்
மெல்லநல்லாள் குழந்தைபெற்றுக் கருதிவாழ்வாள் ()
கருதவொண்ணு தபடிக்குக் கடையிற்காந்தம்
கண்டறிந்து மனோசிலையும் புருவின்முட்டை
கிருதமப்பா யுன்தேகந் தனிலுண்டாச்சு
கூர்ந்துபா ராதமட்டை யட்டைதன்னை
மிருதமப்பா மனோசிலையி நாசிவாசி
மித்திரத்தை யறியாதான் சத்துமுன்றும்
விருதமப்பா செவிமெழுகு யெடுக்கமாட்டான்
விருதாவி லுயிர்வதைத்துப் பழிசெய்வானே. (69)

பழிசெய்ய வோவுனக்குப் பதினெண்பேரும்
பாடினார் முன்னாலின் கருவின்மார்க்கம்
வெளிசெய்ய அறியாமல் பல நூல்பார்த்து
விருதாவாய்க் கர்மமதி லுறையவேண்டாம்
வழிசையோ கத்தினின்ற மதனவாளின்
மைந்தனே நூலின்முறை வழக்கந்தன்னை
களிசெய்யும் படிமுறைநாம் வெளியாய்ச் சொன்னோங்
கருத்துகந்து யிதையறிந்து அடக்கிக்கொள்ளே. ()

அடக்குவா யிந்நூலை வெளிவிடாதே

அப்பனே ஆயிரத்தி யிருநூறுதன்னில்
நடக்குமுறை சர்வசித்தும் வெளியாய்ப்பாடி
நாதாக்கள் நூல்தோறும் ஒளித்துப்போட்டார்
விடக்குமுறை யென்றுசெய்வான் பிணத்தைத்தேடி
விருதாவில் தயிலமுறை வடிப்போமென்று
திடக்கிடா தென்றுநினை யாமல்துஷ்டர்
தேடிமன மலைந்துலைந்து திரியலாச்சே.

(71)

ஆச்சப்பா கைகண்ட நூலிதாச்சு

அப்பனே அந்தரங்கம் வெளியதாச்சு
மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை மதனவாளின்
மைந்தனே தேகசித்தி யோகசித்தி
சூச்சமப்பா நான்சொன்ன படியேழுப்பு
செய்திடுவாய் சகலசித்துங் கைகண்டாச்சு
வாய்ச்சமர்த்தி லொன்றுமில்லை செய்துபார்த்தால்
மைந்தனே நூல்முறையை வழியாய்க்கேளே.

(72)

கேளப்பா சதுரமா னதிலேசேர்ந்த

கிருதமப்பா நானூற்று நாற்பத்தெண்ணேய்
பாளப்பா கௌமதினூ லாலேநாசம்
பரசிவ னுணையுண்மை பகரொண்ணுது
வாளப்பா யிந்நூலைச் செகத்திலவைத்து
மைந்தனே வயித்தியசித் தாதிபாக
ஆளப்பா யென்னசொல்வேன் யோகிக்காச்சு
அப்பனே யிதுபார்க்கி லறிவுண்டாச்சே.

(73)

வாய்வுக்கு.

ஆச்சப்பா யென்னசொல்வே னின்னங்கேளு

அப்பனே ஆவின்பால் படிகால்வாங்கி
காச்சப்பா சுத்தசலஞ் சரியாய்விட்டுக்
காய்ச்சுதற்கு வாயடக்கி யகோரிமூலம்
பேச்சப்பா யென்னசொல்வே னுலகந்தன்னில்
பேசுவார் வெள்ளுள்ளி யென்றுசொல்வார்
மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை நெருப்புமுட்டி
மைந்தனே தீயெரித்து வாங்கிக்கொள்ளே.

(74)

வாங்குதற்கு யின்னமொரு வகையைக்கேளு
மைந்தனே சுடரவியுந் தீயைவாங்கி
பாங்குரவே பத்தவைத்து யெரியிட்டேதான்
பாலில்விட்ட சலமறவே வற்றக்காய்ச்சி
திங்கென்ற வாய்வுநூற் றெட்டும்போச்சு
சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
ஏங்குவா ரின் னூலின் வகையைக்கண்டால்
என்மகனே பொய்யுரைக்கத் திகைத்திடாதே. (75)

திகைத்திருக்கப் பொய்பிரட்டைத் தாயென்றெண்ணு
தெருவில்வந்தால் பிரளிதனைக் குருவென்றெண்ணு
பகைத்திருப்பா ரின் னூலை மீயாவிட்டால்
பகையறவே யிவனுடனே நயந்துகொள்ளு
நகைத்திருந்து எரித்தெழுந்த அரன்மேலாணை
நாட்டிலுள்ளோர்க் கின் னூலை வெளிவிடாதே
தகைத்திருந்து அறுத்துவிழுங் கிரணத்தீயைச்
சாற்றினோம் பிரணவம்நீ யறிந்துகொள்ளே. (76)

கொள்ளப்பா யிந்நூலை யுண்மையாகக்
கொள்ளாட்டா லுந்தேகஞ் சர்வநாசம்
தள்ளப்பா முன்சொன்ன முறையைவீணாய்
தள்ளிவிடத் தகுதியுனக் குண்டேயாகில்
உள்ளப்பா வசமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
உத்தமனே சுகசன்னி வகைக்குச்சொன்னோம்
விள்ளப்பா மாமரலி யெமன்வந்தா னும்
வீதிவசத்தை மாற்றிவிடும் விபரங்கேளே. (77)

சுகசன்னிக்கு.

விபரமப்பா வெளியுரைத்தோங் கருமதோஷம்
விளைந்தவர்கள் கோடான கோடி பேர்கள்
கபரமப்பா மனமாய்கை யிருளை நீக்கிக்
கருதியதோர் தீபவொளி யறியாமூடர்
உபரமப்பா வைங்காய வகையின்சற்று
உரமறிய மாட்டார்க ளுலகத்தோர்கள்
துபரமப்பா மாரணத்தின் திருக்குமூலம்
தொகுப்பதுபின் சுகசன்னி வகையைக்கேளே. (78)

சுகசன்னி யாலறிவு கேட்டபேர்க்குச்

சொல்லுவோம் வேதொன்று வொருபோக்கப்பா
நிகநன்றி யாந்திருகு கள்ளிச்சோறு

நீர்வத்தா தரைத்துலா மெடுத்துவந்து
தகமான தண்ணீருஞ் சட்டிக்குள்விட்டு

தாக்குவாய் தீயெரித்துச் சுட்டதானால்
நகமிட்டுப் பார்க்கவே பொருக்கும்போது
நாடியே தூக்கிவைத்து வேதையூத்தே. (79)

ஊத்தப்பா சிரசதிலே வேதைநீதான்

உயிர்கொண்டு போகயெம னாலுமாகா
காத்தப்பா மயில்விசிறி கொண்டேவீசு

கருத்ததொரு பல்லுகளும் விழியும்நேராம்
ஏத்தப்பா நாசியிலே சுண்டைவேர்த்துள்

எழுந்திருந்து வாய்ப்புலப்பம் புலம்பலாவான்
மாத்தப்பா ஒளஷதத்தின் குணத்தினாலே
மைந்தனே மூலிகைச்சார் வழுத்துவேனே. (80)

வழுத்துகிறேன் கேள்பிலா விருச்சமான

மகாசன்னி முருங்கைவேர்ப் பட்டைசமூலம்
கொளுத்துருகு மேனிச்சார் குப்பைமேனி

கொடீரியெனுந் தைவேளைச் சாறுகாங்கை
வெளுத்தமுறை பதர்நீக்கி யிஞ்சிச்சாறு

வேண்டியே நேர்சமனாய் வகைதான்வீசம்
அழுத்துவாய் நாலுமொன்றாய்த் துவாலைபாதி
அப்பனே அயன்விதியும் விலகலாச்சே. (81)

ஆச்சப்பா வசம்புகடுக் காய்தான்கோட்டம்

அதிவிடையம் பச்சைமஞ்ச ளிவைதான்சேர
பூச்சப்பா காரீயத் தகட்டில் நீயும்

பூசியமுன் னுயிரெழுத்தி வீடமதாக்க
வீச்சப்பா நினைத்ததொரு பேரைச்சுற்றி

விரையவே வரைந்துநே ராகச்சேரு
போச்சப்பா உயிரதுதான் கோட்டைவிட்டு
போகுமுறை ரேகைவிதி புகலலாச்சே. (82)

ஆச்சப்பா கற்பமுறை பின்னுஞ்சொல்வேன்
 அழியாம லிருப்பதற்கு யோகமார்க்கம்
 நீச்சப்பா கூகமகிற் கெண்டி தூக்கி
 நீணிஸத்திற் சிவம்போக்கித் தவத்தைவாங்க
 சூச்சப்பா வென்றுமயம் நன்றாய்ச்சொன்னோம்
 சொன்னதின் னூல் முன்னூ றும் பாடல்நூ லில்
 காச்சப்பா கைவளிநீ ரவியின்தியில்
 காய்ச்சுதற்கு மாலைமதக் கருநீகேளே. (83)

மாலைமதங் காலைமதஞ் சோலைமதமுன்றும்
 வகையான பனியுப்பே முப்பூவாகும்
 நீலமுகி லரிமாலுக் கீவாயாகில்
 நீத்தினத்தில் நீருவிட்ட வகைபோலாகும்
 ஆலவிட முண்டசிவன் விடைதன்னுணை
 அப்பனே யின் னூலை யார்க்குங்காட்டாய்
 மூலபில மறிந்தவரா ருலகிலில்லை
 மூத்தவனைச் சேரவிந்து நாதங்கேட்பார். (84)

கேட்பார்கள் நாதவிந்து முதற்சாதியென்பார்
 கேடுகெட்ட பலபாடம் படித்துக்கொள்வார்
 மீட்பார்கள் வீரமது பூரங்கூட்டி
 மீனவெயில் படரவியில் வைத்துக்கொண்டு
 நாட்பார்த்துக் கணிதமுறை செய்கைபார்த்து
 ராசியென்று மதனநூல் சரியும்பார்ப்பார்
 ஆட்பார்த்தா லவர்களுமே கழுதைமாடு
 அப்பனே உத்தனுக்கு அருளக்கேளே. (85)

முப்பூ விபரம்.

கேளப்பா வழலைகுரு மார்க்கந்தன்னை
 கெதிகெட்டான் மதிகெட்டா லுலகந்தன்னில்
 மீளப்பா அரிவையர்கள் சூதநீரை
 நிச்சயித்து ஆணதனைச் செப்புக்கிண்ணம்
 பாளப்பா அதைத்தேடி யதுக்குள்ளாக்கி
 பலன்தேடிக் கர்மவினை யதனைத்தேடி
 கூளப்பா ரெத்தமயக் கூழுபோலே
 கொண்டுவரு வானல்லால் மாலங்கேளே. (86)

மாலமதஞ் சோலைமதங் காலமதமுன்றும்
வகையான் பனியுப்பே கரியுப்பாகும்
வாலமதம் வித்ததுவாங் கடலைதன்னை
வகைதெரிந்து நீர்படியி லொருபத்தியந்து
பாலமத மாம்ரவியில் வைத்தாலுப்பு
பரமவித்தை வாதமுறைக் குருவாமித்தை
வேலமத உப்புயிரு நூற்றுக்கொன்று
வீதமது தவருத மாயமீயே.

(87)

மாலமதம் வித்ததிலே விளையும்பூச்சி
மைந்தனே அறிந்தவரா ருலகத்திலலை
வாலமத வித்ததிலே பதரை நீக்கிப்
பகுத்தறிந்து தெரிந்திடவே புழுவொன்றுண்டு
ஆலமத வாதவித்தைக் குருவிதாச்சு
அப்பனே வெண்டிரைநீர் கட்டிதாச்சு
நீலமத விந்துமுதற் சரக்குக்கெல்லாம்
நீத்தினத்துக் காமெனவே நிகழ்த்தினோமே.

(88)

நிகழ்த்தினோ மிதையறிந்தால் வாங்கிவந்து
நீனிவத்தில் விஷப்பனி நீர் தன்னைவாங்கி
யுகத்திலே யொருவருக்கும் வெளிவிடாமல்
உத்தமனே முன்சொன்ன புழுவைப்போடு
செகத்திலே வாதவித்தை கைகண்டாச்சு
சிவயோக மார்க்கமெல்லா மறியலாச்சு
அகத்திலே யிதையறிந்தா லடக்கிக்கொள்ளு
அப்பனே விதிமுறையின் படிநீபாரே.

(89)

செய்பாகம்.

பாரப்பா முன்சொன்ன புழுவைப்போட்டு
பாருப்பு கல்லுப்பு இரண்டுமாச்சு
ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் உலகத்திலலை
அப்பனே வாதவித்தை பிரட்டொன்றில்லை
நேரப்பா யின் னூல்போ லொருநூலில்லை
நீனிவத்தி லுந்தனுக்கோர் குருவுமில்லை
வேரப்பா ரிசிமூலங் கன்கப்பூச்சி
விளம்பினோங் கலவிமய விபரந்தானே.

(90)

தானென்ற ஆணுவத்தை விட்டுநீக்கு
 தாரணியிற் தீங்குசென்ற கடலைப்பூச்சி
 மானென்ற ரதிமதனு மரனும்போல
 மைந்தனே ஒன்றுசேர்ந் திருக்கும்பாரு
 தானென்றால் வெளியுரைத்தேன் போகநாதன்
 நாடியிதைத் தீங்குசென்று மறைத்துப்போட்டார்
 பானென்ற மன்மதவேள் விந்துவாலே
 வந்ததப்பா கடலைவித்தில் விகாரமாச்சே. (91)

விகாரமதுக் காகுமுறை சொல்லக்கேளு
 விடையமதை யறிந்தவரா ருலகத்திலை
 வகாரமது செய்வதற்கு பிணைச்சல்பூச்சி
 மைந்தனே எடுத்துவந்து மதனச்செயனீர்
 அகாரமதுக் கீய்ந்திடவே யீரைந்தோர்நாள்
 அப்பனே சென்றுபார் முப்பூவாச்சு
 சகாரமது எட்டெட்டுச் சித்துண்டாச்சு
 சாற்றினோங் கௌமதிநூ லடக்கிடாயே. (92)

அடக்கப்பா யின் னூலை வெளிவிடாதே
 அப்பனே மும்மதநீர் கட்டும்பூச்சி
 முடக்கப்பா சுருண்டிருக்குங் கிரணம்போல
 மூடியதோர் வஸ்துவதை யெவர்தான்காண்பார்
 நடக்குமப்பா அகமறிந்து செய்யும்போர்க்கு
 நாட்டிலில்லை யின் னூல்போல் வெளியொன்றில்லை
 படக்கப்பார்க் கடங்காது கிரணமாய்கை
 பார்த்தவுடன் வாதமுறை கைகண்டாச்சே. (93)

ஆச்சப்பா தீங்குசத்தின் பூச்சியாலே
 அப்பனே கலவிமய மதனச்செயனீர்
 காச்சப்பா ரவியில்வைத்து உப்புண்டாச்சு
 கண்டுகொண்டால் வாதமுறை கைகண்டாச்சு
 பேச்சப்பா யேதுகண்டு யீசன்பாதம்
 பெறுவதற்கோ யிதிலுமொரு வெளியுமாச்சு
 மாச்சலப்பா வொன்றுமில்லை முன்னுஞ்சொன்னோம்
 மைந்தனே யின்னமொரு வகைதான்கேளே. (94)

கேளப்பா யிப்படிக்குச் செய்வாயாகில்
 கெருவமென்ன சொல்வதுவு முலகத்தோர்க்கு
 ஆளப்பா யின் னூலை வெளிவிடாதே
 அப்பனே முப்பூவின் கற்பமார்க்கம்
 தூளப்பா அ னுனுவளவு உமிழ் நீர்தன்னில்
 துரும்புகொண்டு தொட்டுநீ லோகங்காய்ச்சி
 மீளப்பா பத்தரைமாத் ததிகங்காணும்
 விதிதெரிந்து மதியறிந்து மீண்டுபாரே. (95)

கற்பமுறை.

பாரப்பா அ னுனுவளவு கற்பங்கொண்டு
 பார்தனிலே கடுகுநல் லெண்ணெய் நீக்கி
 நேரப்பா நிதமும்ப் படியே நீயும்
 நேர்சமனாய்க் கொண்டிடுவா யெமனாலென்ன
 சாரப்பா உலகமதிற் சிவனாலென்ன
 சார்ந்தவுடன் வருஷமொன்றிம் முறையேசெய்யில்
 கூரப்பா தேகமது கல்கூராச்சு
 கொடியதொரு பிரமலபி தட்டலாச்சே. (96)

ஆச்சப்பா அயன்விதியைத் தட்டலாச்சு
 அப்பனே மரலியெமன் கணிதம்போச்சு
 பேச்சப்பா என்னசொல்வே னின் னூல்தன்னில்
 பேருபெற்ற கொங்கணவர் பெரியோர்முன்னாள்
 குச்சப்பா வகமறிந்து கற்பமுண்டு
 சிவகிருபை யைக்கண்டு மனத்தினாலே
 ஏச்சப்பா விசைபெறவே கனமாயுண்டு
 எப்போதுங் கல்லுருவாய் நிலைநின்றாரே. (97)

நிலைநின்ற ரப்படியே நீயுமுண்டு
 நீ நிலத்திற் கல்லுருவாய் நிலைநில்லாமல்
 வலையறவே அ னுனுவளவு கற்பமுண்டு
 மைந்தனே வருஷமொன்றில் லபியைத்தட்டு
 புலையறவே மனமாய்கை யிருளைத்தள்ளி
 பூமிதனில் மும்மதப்பால் மதனப்பாலால்
 குலைமரணஞ் செய்மரலி விதியைத்தள்ளக்
 கொள்ளுவாய் கேதாரக் கல்லுதானே. (98)

தானென்ற கல்லுப்பு மதுபானத்தில்
 தாக்குவா யாவின்பால் கறந்தமேனி
 கோனென்ற மாவேந்தர் யெவருங்கொள்வார்
 கொண்டபின்பு திருமகளுங் குடியாய்நிற்பான்
 குனென்ற அடம்லகிரி ரெண்டும் நீக்கி
 சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
 நானென்ற ஆணுவத்தா லின்னூல்தன்னை
 நாட்டில்விட்டா லுந்தேகம் நாசமாச்சே. (99)
 மருந்திடு.

ஆச்சப்பா அந்தரங்கம் வெளியதாச்சு
 அப்பனே கலைக்கோட்டான் தவசுமாச்சு
 போச்சப்பா பொதுமாத ரிடத்திற்சென்று
 பேரக்கிவிட்டால் பதிவிரத தீர்க்கயோகம்
 யேச்சப்பா வதனாலே வசையுண்டாச்சு
 என்மகனே ஆனதினா லவர்கட்காக
 மாச்சலப்பா யாதொன்று மில்லாமந்தான்
 மைந்தனே மருந்திடு வகைசொன்னோமே. (100)

சொன்னதொரு வகைப்படிக்கு மதனபானம்
 செய்துகொண்டு யீட்டுமுறை தன்னைச்சேர்த்து
 மின்னனையார் பொதுமாத ரிடத்திற்சென்று
 மீண்டுவரத் தனம்பறித்துச் சேதம்நாதம்
 என்னவென் றுந்தனக்குச் சொல்லப்போறேன்
 என்மகனே யறந்தழைக்கும் பவமொன்றில்லை
 சன்னமய மானதொரு கனகப்பூச்சி
 சாற்றினோ மரனாணை சத்திதானே. (101)

சத்திசிவப் பூச்சி.

சத்திசிவந் திங்குசென்ற பிணைச்சல்பூச்சி
 சதாசிவமா மவையறிந்தோ ரெவர்தானப்பா
 எத்திசையுந் திரிந்தாலு மிதுகிட்டாது
 என்மகனே மும்மதத்தின் செயனீராலே
 தத்திரமாய் ரிசிகெற்பம் போலவாச்சு
 தனையறிந்தால் வாதமுறை கைகண்டாச்சு
 மித்திரமாங் கருக்கிரணச் சத்துமார்க்கம்
 மிச்சமப்பா மேற்போக்கு விபரங்கேனே. (102)

கேளப்பா கடலைதனில் விளையும்பூச்சி
 கேதுரா கென்றும்பேர் கிரணத்துள்ளே
 பாளப்பா வானதொரு பதரைப்போக்கி
 பார்த்திடவே சத்திசிவ மதி லுண்டாச்சு
 கேளப்பா வேர்ப்பூச்சி யென்றுசொல்வார்
 கூர்ந்துபார் கெருடாகுக மென்றவார்போல்
 வாளப்பா மதனகா மியநெய்க்கீய
 மைந்தனே முப்பூவின் வழலையாச்சே. (103)

ஆச்சுதப்பா முப்பூவின் வழலைதன்னை
 அறியவென்றால் மும்மதத்தின் கடலைச்செயனீர்
 காச்சவப்பா சுடர்கிரண ரவியின் தீயில்
 காய்ச்சுதற்குச் சத்துவகை பின்னேபாரு
 மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை மறைப்போயில்லை
 மைந்தனே கற்பமுறை யுண்ணயிந்நூல்
 சூச்சமப்பா அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 சுருக்கறிந்த வாதமுறை தீங்குசந்தானே. (104)

தீங்குசென்ற வேர்ப்பூச்சி கடலைசற்று
 தெரிந்தெடுத்து வெண்டிநீர்க் கீவாயாகில்
 கங்குலது பூனைதனிற் பாய்ந்தாற்போல
 கடுங்காரச் சரக்குயிர்க ளெல்லாங்கொல்லும்
 ஏங்குமிதை யறிந்தவரா ருலகத்திஸ்லை
 இதையறிந்தார் போக்காக வெளியாய்ச்சொன்னார்
 சொங்குபனி தாங்குகின்ற கடலைக்காயில்
 சொர்ணமய மாய்ப்பூச்சி சுருண்டிரண்டாச்சே. (105)

இரண்டான பூச்சிதனை யறிந்தபேர்கள்
 இரவியறிவார் வாதமுறை பிறட்டொன்றில்லை
 உண்டான பூச்சியது ஆண்பெண்ணாச்சு
 உத்தமனே சத்திசிவ மதுவுமாச்சு
 கண்டார்க ளுலகமதி லெவர்தானப்பா
 காரணத்தி லரன்மயத்தை யறிந்துபாரு
 விண்டாரோ ரிசிமூலம் பதினெண்பேர்கள்
 விண்டுவிட்டேன் கௌமதி நூல் விபரந்தானே. (106)

நானென்ற ஆணுவத்தை விட்டுநீக்கித்
 தாரணியிற் கொடுவேலி யிலையவாங்கி
 நானென்ற கிருதமதின் தீங்குசப்பு
 நாடியே யணுவளவு கூட்டிச்சேர்த்து
 நீனென்ற பவளம்வச்சிர மாவின் வெண்ணெய்
 நீனிலத்தில் நவலோகந் தன்னிற்ப்புகி
 மானென்ற மனோன்மணியும் மரன்மேலாணை
 மைந்தனே நாலெருவில் புடத்தைப்போடே. (107)

போடப்பா புடமதனை யாற்றிப்பாரு
 பூனீர்போல் சாம்பல்தான் வெளுத்துநீரும்
 காடப்பா அணுவளவு முன்போல்நீயும்
 சாடிவிடும் வியாதியது யெதுதானிற்கும்
 ஆடப்பா யிந்தவித்தை ஆவின் வெண்ணெய்
 அப்பனே அதைவிட்டால் கடைந்ததேனில்
 நாடப்பா முன்போலே உமிழ்நீர்தொட்டு
 நாடிவிடு வயித்தியசித் தாதிநீயே. (108)

சித்தாதி யானவர்க ளின் னூல்தன்னை
 செகந்தனிலே யொருவருக்கும் வெளிவிடார்கள்
 எத்தாக உனைவணங்கி யேவலாளாய்
 இருந்துபணி விடைசெய்வா ருண்மையாக
 பத்தாசை யாய்நினைந்து யீய்ந்திடாதே
 பரமசிவ னுணையின் னூல் பகரொண்ணாது
 கர்த்தாவின் சத்ததிலே முளைத்தமூலங்
 கருதினோ மீரைந்தோ ரெழுத்தின்வாறே. (109)

ஈரைந்தெழுத்து விபரம்.

ஈரைந் தெழுத்தனைச் சேர்த்துப்பார்த்து
 என்மகனே சிவன்வேம்பு குறண்டியாச்சு
 ஆரறிந்தா ரிம்மறைப்பு ரவியின்போக்கு
 அறிந்திருந்தும் பதினெண்பேர் மறைத்துப்போட்
 வாநறிந்து இன் னூலில் வெளியதாக [டார்
 மைந்தனே உந்தனுக்குச் சொல்லிப்போட்டேன்
 கூரறிந்து உயிரெழுத்தை மூலிகையிற் தாக்கிக்
 கொளுத்தியே யெரித்திடவே முப்பூவாச்சே. (110)

ஆச்சப்பா முப்பூவின் வழலையாச்சு
 அப்பனே ரவிமறைத்தல் வெளியுமாச்சு
 காச்சப்பா சிவமுப்பூ ரவியின் தீயில்
 காய்ச்சியே யேழரைநாழிகையிலப்பா
 வாச்சுதப்பா வழலேமுப்பூ ரவியினுப்பு
 வாதமுறை தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
 சூச்சமப்பா முன்சொன்ன படிநீயீயச்
 சொல்லவொண்ணு தாச்சரியஞ் சொர்ணமாச்சே .()

சொர்ண்மய மானயின் னூ லுலகத்தோர்க்குச்
 சொல்லின லுந்தேகஞ் சர்வநாசம்
 வர்ணமணி பொற்சிவிகை யேறும்வேந்தர்
 மானிடர்க ளிடத்தினிற்சென் றுலுமன்பாம்
 நிர்ணயமா யெதுவேனு மீய்குவார்கள்
 நீனிலத்தில் கடந்தவர்கள் கல்லுக்கொண்டு
 கரணமய மாறிநீ கற்போல்வீசி
 கடாவுவார் கைவளிநீர் பனியுப்பாலே. (112)

அறியாமூடர்.

பனியுப்புக் கொண்டுநீ யுப்புக்கட்டப்
 பாரிலுள்ளோ ரறியாமல் பலநூல்பார்த்து
 சனியுப்பு மூதேவி சூதத்துப்பு
 தையல்மின்னார் சுரோணிதத்தில் விளையவைத்து
 இனியுப்புக் கண்டுகொண்டோ மெனவேயெண்ணி
 யிரும்புகளுக் கீயந்திடுவான் பலனென்றில்லை
 கனியுப்புக் கடலைதனில் விளையும்பூச்சி
 கண்டவுடன் கௌமதி நூல் கைகண்டர்னே.(113)

கைகண்ட பெரியோர்க ளின் னூல்தன்னைக்
 காட்டார்கள் நாமுனக்கு வெளியதாக
 மெய்கண்ட திட்டாந்திர மகிமையெல்லாம்
 மேதினியில் கௌமதியில் வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 பைகண்டோ ருலகிலறி யாமல்சற்றே
 பதினென்பே ரக்கினிப்பை யென்றுஞ்சொன்னார்
 மைகண்ட யிருளறுத்துத் துருகநீத்த
 மைந்தனே அக்கினிப்பை வகைசொன்னோமே. ()

கல்லுப்பு விபரம்.

சொன்னவகை யென்னசொல்வேன் துருசுநீத்த
சொல்லுமுறை யொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
மன்னவர்கள் ராஜாக்கள் முதலாயுள்ள
மகாவேந்த ரருகிலுன்னை வணங்குவார்கள்
இன்னபடி யென்றுபய னுரைத்திடாதே
என்மகனே யில்லறத்தை வெறுத்தபேர்க்கு
சன்னமய மானதிங்குச கருவின்பூச்சி
சாற்றுகிறேன் கல்லுப்புப் பனியினுப்பே. (115)

பனியுப்பை நாதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
பாடினார் வழலையுப்பு முப்பூவென்று
தனியுப்பைக் கரியுப்பு உவருப்பென்று
தாரணியில் முன்னூலைப் பார்த்தபேர்கள்
கனியுப்பைச் சூதத்தின் தீண்டாவுப்பை
கஞ்சாக்கில் கொடுத்துத் தியேங்கியேங்கி
இனியுப்பைத் தேடியின்ன மலைவார்கோடி
என்மகனே கொடிவேலி யிலையைக்கேளே. (116).

கொடிவேலி கிரந்திநா யகருதன்னைக்
கொண்டுவந்து எண்ணெய்தெய்க ளிரண்டுஞ்சேர்த்து
யிடுவாயே யாமாசில் வெவ்வேறாக
யென்மகனே பிரித்துவிடு மின்னங்கேளு
படுபர்வி யென்றுரைப்பா ரிலந்தைபோல
பார்தனிலே முனைத்திருக்கும் பசுவின்பாலில்
நடுவரக யிதுபிழிந்து யெருமைப்பாலில்
நாடிவிடு வெவ்வேறாய்ப் பிரிக்கும்பாடே. (117)

காட்டுகளா முறை.

பாரப்பா அப்படியே அந்தயிலைமார்க்கம்
பார்தனிலே முனைத்திருக்குந் தூண்டிமுள்ளம்
நேரப்பா பெருமரம்போல் நிலையாய்நிற்கும்
நீயறிந்தால் நீத்துமுறை கைகொண்டாச்சு
ஆரப்பா யறிந்தவர்க ளின்னங்கேளு
அப்பனே விளாமரமா முலகத்தோர்க்கு
வீரப்பா கொடியதொரு நீத்துக்கெல்லாம்
வீரடக்கும் படிபிரமன் விதித்தார்கானே. (118)

காணப்பா காட்டுவிளா தன்னைநீயும்
 கண்டபின்பு நீற்றுமுறை கைகண்டாச்சு
 வீணப்பா பலநூலும் பார்க்கவேண்டாம்
 விரும்பியே சத்திசிவ யிருவர்தாமும்
 நாணப்பா யிருவருமே நடனமாடி
 நகைத்துமணஞ் சலித்தொருவர் மரத்தில்வந்து
 ஆணப்பா அவரிருந்தார் அதனால்சற்று
 அகற்றிவைத் தாரெனவே யறிந்துகொள்ளே.(119)

அறிந்துகொள்ள இன்னமொரு வகைதான்சொல்வோம்
 அப்பனே முப்புவின் வழலையுப்பு
 முறிந்துதப்பா சத்துயிர்க ளெல்லாஞ்சேர்த்து
 முடிந்ததப்பா நாலெருவில் சாம்பலாக
 எறிந்துவிடு பலநூலுங் கைக்கொள்ளாதே
 என்மகனே கிரந்திநா யகரின் போக்கு
 பிரிந்துதப்பா வேப்பெண்ணெய் நறுநெய்வேராய்
 பெலமறிந்து லோகமெல்லாம் நீத்திப்பாரே. (120)

நீத்துமுறைக் கிதுவிட்டால் வேரென்றில்லை
 நீனிலத்தி லறிந்தவர்பா ருலகிலில்லை
 கூத்துவனாம் நீத்தினத்து விரோதியான
 கொடியதொரு விளாவிளையி லரிமால்வெள்ளை
 சேத்துநீ யரைத்ததிலே புகைபோகாமல்
 சொர்ணமுத லீரும்புவரை சேரப்பூசி
 காத்ததுவை யனுசரிக்கப் புடத்தைப்போடக்
 காரணத்தை என்னசொல்வேன் கழிகைப்போதே.()

கழிகையொரு தொடிநேரந் தன்னிற்பாரு
 கருதியதோர் நீற்றுமுறை தன்னைச்சேரு
 பிழிகையப்பா தாம்பூரச் சிமிழிற்சேரு
 பூனீரில் தும்பைமலர் தோற்றுப்போகும்
 துழிகையிது நீத்தினத்துக் கவதானத்தில்
 சொன்னபடி முறைக்கெல்லாந் தீங்குசேரு
 அழிகையிந்தப் படிவழலை சேர்த்துக்கொண்டு
 அப்பனே தீங்குசிங்கம் வங்கம்பாரே. (122)

சிங்கமது குலத்திலுயிர் யெதுதானிற்கும்
 சிவகிருபை யறியும்வழி யடிக்கிப்போடு
 புங்கநெய்யி லழியான பண்ணிமுள்ளைப்
 புகட்டியே சேர்த்தரைத்து வேகவைத்து
 அங்கமுள்ள செவியவியக் கருச்செய்தாலும்
 அப்பனே அதையறிந்து செவியிலூட்டு
 பொங்கமதாய்ச் செவிதிறந்து அறிவுண்டாச்சு
 பூவுலகிற் கபடநா டகத்தைக்கேளே. (123)

கோளப்பா திங்குசுப்பூ முடிப்பாயாகில்
 கெருவமெல்லாம் விட்டுவிட்டு உலகத்தோர்கள்
 ஆளப்பா யேவலா லடுமைப்பாங்காய்
 அனுசரித்துக் கௌமதி நூ லடக்கிப்போடு
 ஊளப்பா பிறவிகுண் சரபம்நீக்க
 உற்றதொரு தேரையென்ற தயிலத்தாலே
 கோளப்பா செய்ததொரு கபடமோசங்
 கூடாது கொல்லுமுறை இரும்புக்கூறே. (124)

அறியாமாந்தர்.

இரும்புகருஞ் சூரையென அறியாமாந்தர்
 இவ்வுலகில் கோடான கோடிபேர்கள்
 விரும்பியே வாதமுறை செய்வோமென்று
 வீணாதி வீணர்விந்து நாதந்தன்னை
 அரும்பொருளா மென்றுமின்னார் சுரோணிதத்தை
 யாமெனவே ரவியில்வைப்பா னறிவுகெட்டான்
 கரும்புரசங் காம்பப்பால் கண்டானாகில்
 கைகண்டான் வாதவித்தை மெய்கண்டானே. (125)

மெய்கண்ட தின்னமொரு வகையைக்கேளு
 மேதினியில் ரசவாதஞ் செய்வோமென்று
 மைகண்ட திருடரைப்போல் பதினெண்பேர்கள்
 மருவியே பாடினதோர் பலநூல்பார்த்து
 மெய்கண்ட தென்றுசிலர் தூமநாத
 மென்றுவரு வாரதஞல் பலன்தானேது
 கைகண்ட தொன்றுமில்லை யப்புநாதம்
 சார்ந்துபார்த் தேவழலை முப்பூவியே. (126)

வழலை.

ஈயப்பா முப்பூவின் வழலைமார்க்கம்
என்மகனே வெண்டிரைநீர் கடலைச்செயனீர்
சாயப்பா கஞ்சகத்தின் சீலைபோட்டு
சலவையிட்ட பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
ஆயப்பா செயனீர்முன் நிலையிற்சற்றே
அதையறிந்து புகைத்தெரிந்து யெடுத்துப்போட்டு
காயப்பா ரவியில்வைத்து யீரைந்தோர்நாள்
கண்டுபார் மணிமணியாய் விளைவுண்டாமே. (127)

ஆமப்பா அந்தவுப்பு செம்புக்கீய
அப்பனே சரிகைவெள்ளி யதுபோதாது
நாமப்பா அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
நாதாக்க ளொருவருமிப் படிச்சொல்லார்கள்
காமப்பால் மதனப்பால் முப்பூவென்று
கண்டுகொள்ள அறியாதான் பலநூல்பார்த்து
நாமப்பால் வழலையென்று சொல்வாரய்யோ
நூதநீ பனியுப்புச் சூட்சம்பாரே. (128)

பாரப்பா யின்னூல்போ லொரு நூலில்லை
பரமனெனும் அரன்பேரில் தீராதாணை
நேரப்பா நினைந்துகொண்டு யின்னூல்தன்னை
நீனிலத்தி லொருவருக்கு மீயொண்ணுது
ஆரப்பா யெவரேனு மறிவாயுள்ளோர்
அறிந்தெடுத்து வருஷமுதல் பனிரெண்டாகில்
சாரப்பா அவனுடனே தேகமொன்றாய்ச்
சார்ந்திடினுங் கௌமதி நூ லீயொண்ணுதே. (129)

ஈயவெண்ணு தின்னூலை யீவாயாகில்
என்மகனே சென்னீரின் கிணற்றின்மேற்கே
தாயகமாய்க் கல்லதுபோ லருள்காணென்று
சாற்றினே மப்படியே முன்போல்நீயும்
நேயமதா யுற்றவர்கட் கீயந்தாயாகில்
நீனிலத்தி லப்படியே மாய்கையற்று
பேய்நிறம்போல் நோயுருவாய் மரமாய்நின்று
பேசரியாப் பாய்மரமாய் நிலைநிற்பாயே. (130)

நிலை நிற்கும் படியிதைநீ யுண்மையாக
 நிட்சயித்துக் கௌமதி நூல் பதனப்பண்ணு
 சிலைமெய்க்கும் விழிமடவா ராசையாலே
 சிந்தையற்று நிந்தைபெற யீவாயாகில்
 வலைமெய்க்கும் மாமரலி சிட்சையாலே
 வருத்தம்போல் நரலோகந் தன்னில் நீயும்
 பலைமெய்க்கும் பொதுமாத ரிடத்திற்சிக்கு
 பரதவிப்பா யென்றுமுன்னால் மொழிந்திட்டோமே

மொழிந்திட்ட மாயிந்நூல் வணங்கிக்கேட்கும்
 முழுமோச நிர்மூடர்க் கீயொண்ணுது
 கழிந்திட்ட மாயரசர்க் கீயந்தாயாகில்
 காரிகையாம் பொதுமாத ரிடத்திற்சிக்கு
 கொழிந்திட்ட மாகவுமே நேசமாகி
 குடிகெடுக்க முன்னிட்டுக் குருவைச்சேரு
 நழிந்திட்ட மானபொருள் நாசமாக
 நாட்டியமுன் வழலைமுறை நயமுற்றேனே. (132)

கரியுப்புப் பற்பம்.

நயமுற்று யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 நாடுதனில் கரியுப்பில் கடுக்காய்ச்செயனீர்
 மயமுற்று அணுவளவு வழலைகட்டி
 மைந்தனே அரைத்தெடுத்துப் புடத்தைப்போடு
 வியமுற்றுப் பூனீர்போல் பற்பமாகும்
 வெண்மையென்ன முகட்டைமலர்க் கதிகமாச்சு
 பயமற்று வங்கமதிற் கொடுத்துப்பாரு
 பரமவெளி கண்டுதப்பா வயதீரெட்டே. (133)

எட்டாதே யொருவருக்கு மின்னூலப்பா
 எனைப்போலே போகனொரு நூலுஞ்சொன்னுன்
 முட்டாதே பல நூலும் பார்த்துப்பார்த்து
 முறையறிய மாட்டாமல் மோசம்போகி
 கிட்டாதே கருமறைத்தல் பதினெண்பேர்கள்
 கிரணமெலாம் நூல்தோறு மறைத்துப்போட்டார்
 திட்டாதே சாஸ்திரத்தைப் பொய்யேயென்று
 சிவகிருபை செந்தூர வகைதான்கேனே. (134)

உப்புச் செந்தூரம்.

கேளப்பா முன்முடித்த பற்பந்தன்னை
 கெருவமதை மனமடக்கி வெளிவிடாமல்
 ஆளப்பா அடக்கமதாய் வைத்துக்கொண்டு
 அப்பனை அணுவளவுப்பேர் பலத்துக்கொன்று
 நீளப்பா முன்சொன்ன கிஷாயம்விட்டு
 நேராக யிருநூற்றுக் கொன்றுகூட்டி
 மாளப்பா பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 மைந்தனை முருக்கமலர் போலவாமே. (135)

ஆமப்பா வெள்ளிதனக் கீயந்தாயாகில்
 அப்பனை பத்தரைமாத் ததிகங்காணும்
 சாமப்பா அனல்காணச் சரக்குக்கெல்லாம்
 சற்குருவாஞ் செந்தூர முப்பூதன்னை
 நாமப்பா உரைத்துவிட்டோ மிருநூற்றுக்கு
 நாடியதோ ரொன்றுமுறை தவறிடாமல்
 காமப்பா லுப்புமுறை வழலைநாதங்
 கட்டியசெந் தூரமிது கனகமாமே. (136)

ஆமென்று நாமுறைத்தோம் போகநாதன்
 அறிந்திருந்தும ரிசிமூலம் மறைத்துப்போட்டான்
 நாமின்னு வெளியுரைத்தோங் கடலைப்பூச்சி
 நாதாக்கள் பதினெண்பேர் நூல்கள்தோறும்
 வேமென்று வேறெனவே மறைத்தார்பாவி
 விந்துசிவ தம்பனத்துக் காகுஞ்சித்து
 தாமென்று கல்வியடஞ் செய்தபேர்க்குத்
 தகைப்பேது சிவமேது தகைத்திடாதே. (137)

தகைத்திட்ட தின்னமொரு வகைதான்கேளு
 தாரணியில் மன்மதவேள் கிராணிமூலம்
 திகைத்திட்ட கதிரவனு மிதனூலப்பா
 திறம்பார்த்தார் போர்பொருது செயித்தாரில்லை
 வகைத்திட்ட மன்மதவேள் மூலவேரை
 வாங்கிவர அறியார்கள் வசமற்றோர்கள்
 பகைத்திட்ட பேர்களிட மரையிற்கட்டி
 பகலிரவு மல்போரு பார்த்திடாமே. (138)

பார்த்திடவே மனமாய்கை ஆசையுற்றுப்
 பார்தனிலே உள்ளவர்கள் பலநூல்பார்த்து
 சேர்த்திடவே குளிகைதம் பனத்துக்கென்று
 சீரழிந்தா ரருள்கெட்டார் தாமச்சத்தில்
 கோர்த்திடவே குளிசமொன்று அரையிற்கட்டி
 கொண்டமட்டுஞ் செய்தார்கள் குணமொன்றில்லை
 வேர்த்திடவே யரியார்கள் வேறென்றெண்ணி
 விளம்பினார் பதினெண்பேர் விபரந்தானே. (139)

விந்து தம்பனம்.

விபரந்தா நென்னசொல்வேன் கல்விப்பூச்சி
 விடையமதை யறிந்தவர்க ளுலகத்திலை
 கபரந்தான் சூட்சமயங் கடலைச்சோங்கு
 காய்தனிலே துவாரவழி ரெண்டுண்டாகும்
 துபரந்தா னதையெடுத்து விடுத்தாயாகில்
 துடங்கியதோர் முறைக்கிதுவே திறவுகோலாம்
 உவரந்தா நெனில்வழலை மதனப்பால்நீர்
 உறைவதற்குப் பதர்தள்ளி மாலாஞ்சேரே. (140)

சூடன் முறை.

சேரப்பா கல்வியென்ற பூச்சிசேர்த்து
 செகந்தனிலே வழலையுப்பு முப்பூஉப்பின்
 கூறப்பா காட்டெருதா னிறையக்கொட்டி
 சூடந்தனிலே வசம்பரைத்த மாவைச்சேர்த்து
 பாரப்பா குழிதனிலே போட்டுப்பாரு
 பராபரத்தின் மகிழ்ச்சிபெறச் சமரதாச்சு
 தீரப்பா மண்முடிப் புகைபோக்காமல்
 தீர்ந்தபின்பு மறுநாள்போய்த் திறந்துபாரே. (141)

திறந்துபார் சூடன்முறை யிதைப்போலில்லை
 திறமறிவார் லோகமதி லொருவரில்லை
 பிறந்துதப்பா தீங்குசென்ற பூச்சியாலே
 பிறக்காத வஸ்துவெல்லாம் பிறக்கலாச்சு
 இறந்துபோச் சிப்படியே சரக்குயிர்களெல்லாம்
 இயம்பினேன் சூடன்முறைக் கிணையொன்றில்லை
 அறந்துதிக்கும் வாதமிதுக் கெதுநேரப்பா
 அப்பனே சிவாலயத்துக் களித்திடாயே. (142)

அளித்திடுவா யருள் நிறைந்த தீர்க்கவாசம்
 அப்பனே சூடனதின் குணத்தினேசம்
 ஒளித்திடுவா ரனுப்பானக் கூட்டுச்சேர்ப்பார்
 ஓகோகோ நிர்மூடர் பாலிப்பேர்கள்
 களித்திடுவார் பச்சரிசி மாவைச்சேர்ப்பார்
 கண்டறியார் கற்பூர வாசந்தன்னை
 பளித்திடுவா ரேதோதிய்ப் பிடியாமோசம்
 பயனறியான் மயந்தெரியான் மாட்டேனென்பான்.

வெள்ளி.

பொனன்ற மதுபானந் தன்னிலேதான்
 பாதாள மூலிகையைப் போடுபோடு
 சூனென்ற லகிரிவிட்டுப் பாலதாச்சு
 சுத்தவெள்ளைப் பாஷாணந் தன்னிலேதான்
 மானென்ற நாயகற்றின் செயநீர்விட்டு
 மைந்தனே தீங்குசென்ற பூச்சிபோடு
 நானென்ற அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 நலமான கையிலே வெள்ளி கட்டலாச்சே. (144)

கைலேவெள்ளி மலைமலையாய்க் கட்டலாம்நீ
 கண்டுகொண்டால் வங்கமதி லுமிழ்நீர்தொட்டு
 தயிலமது போலுருக்கிக் கொண்டுநீயுந்
 தாக்குவா யூசிமுனை தொட்டுநீட்டு
 சயிலமென்றார் மச்சமுனி கூறும்வாதஞ்
 சாட்சியென்ன சற்குருவா மப்புநாதம்
 வெயிலமே யென்னசொல்வே னீயஞ்செம்பு
 விரும்பினேன் சரிகைவெள்ளி விபரந்தானே. (145)

விபரந்தா னென்னசொல்வே னின் னூல்தன்னில்
 விடையமிட்ட கருக்கிடையை விரும்பிநீயும்
 கவரமுற்று ஒன்றுடே ஒன்றுதள்ளிக்
 கருதியே தெளிந்துபார் வெளியாய்த்தோன்றும்
 துவரமப்பா முன்னெனன மாதிக்காயந்
 தருவாசந் கிரந்திரா சாளியான
 உவரமற்ற கடுக்காயின் கிஷாயப்போக்கு
 உத்தமனே கற்பாதிக் காதிக்கேளே. (146)

கடுக்காய் கிஷாயம்.

ஆதிக்காய் முதற்கற்பங் கடுக்காய்தன்னை
அப்பனே பலம்பத்து யிடித்துநீயும்
சோதித்துப் பாற்கூட்டி விரையைப்போக்கிச்
சூரணித்து ஒருநூணி நீரிற்போடு
வாதிக்கு யிந்தமுறை கைக்கிட்டாது
வழியறிந்து நெருப்பெரித்துப் படியொன்றாக்கி
நீதிக்கும் பாணையதில் புகைபோகாமல்
நீயறிந்து தயிலமதை வடித்துக்கொள்ளே. (147)

வடித்ததொரு தயிலத்தின் வகைதான்கேள்முன்
வகையறிந்து கரியுப்பில் கொடுத்துக்கொண்டு
கடித்தமதா யரைத்திடவே வழலையுப்பில்
கடுகுநே ரவ்வளவு யெடுத்துக்கூட்டு
தொடுத்தவுட னுதிரமயம் போலுண்டாகும்
தூசணிப்பார் கண்டவர்கள் திடுக்குண்டாகும்
யெடுத்ததனை வில்லைசெய்து கவசம்பூசி
என்மகனே ரவியில்வைத்து புடத்தைப்போடு. (148).

புடம்போடு முருக்கமலர் போலதாகும்
பூவுலகி லிதையறிந்தா ரெவர்தானப்பா
அடம்பெரிதா யொருவருடன் வீண்பேசாதே
அப்பனே யின் னூலை வெளியிடாதே
இடம்பெரிதாய் நவலோக முருக்கியீய
என்மகனே கனகம்வய திரைந்தாகும்
விடம்பெரிதா மென்று நினை யின் னூல்மார்க்கம்
விதியறிந்து மதிதெரிந்து விரும்பிப்பாரே. (149)

பாரப்பா நான்சொன்ன முறைதப்பாமல்
பார்தனிலே யிந்நூலை வெளியிடாதே
நேரப்பா யிதற்கிணைதான் ஒருநூலில்லை
நீற்றுமுறை யந்தரங்க மறைப்பொன்றில்லை
தீரப்பா நோய்மிடியோர்க் கின் னூல்தன்னில்
துருசான அக்கினிப்பை குணத்தின்போக்கு
நீரப்பா வகமறிந்தோ ராருமில்லை
நீனிலத்தில் நவலோகம் நீற்றுவாயே. (150)

நவலோகம் ஒன்பதுமே சாம்பலாக
 நலமான அக்கினிப்பை துருசின்மார்க்கம்
 சிவமயமா மருகுறுணி வழலை முப்பூ
 சித்தறிந்து கரியுப்புக் கீவாயாகில்
 உவமான மென்னசொல்வேன் தெளிவுண்டாக்கி
 உலகமதில் வாதமெல்லரங் கைகண்டாச்சு
 தவமேறுங் கண்ணாடிக் கருவுண்டாச்சு
 தனதுருப்போ லினமினமாய்க் கருவுண்டாச்சே. ()

ஆச்சப்பா மறைப்புகளை வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 அப்பனே எனைப்போலே யாருஞ்சொல்லார்
 மாச்சப்பா பல நூலும் பார்த்தாயாகில்
 மைந்தனே யோக்காக நாதர்தானும்
 சூச்சப்பா அகமதுபோ லொருநூல் சொன்னார்
 சூடரிமா லாகாசச் செயநீர்தன்னை
 பூச்சப்பா செம்புமுதல் செயனீர் நீற்றல்
 பிரசபிக்க முப்பூவை யரிமால்கீழே. (152)

ஈயப்பா குருவழலை தன்னைவாங்கி
 என்மகனே கயிலாசச் செயநீர்தொட்டு
 பாயப்பா ஊசிமுனை கொண்டுநீயும்
 பாக்கிலைக்குச் சேருவுரு மாயும்போலாச்சு
 நாயப்பா நாய்போலே கற்றோர்கிட்ட
 நலமுற்றுச் சண்ணிட்டுத் திரிவாயாகில்
 பேயப்பா வகம்நீயே யல்லால்வேறு
 பித்தரில்லை நவலோகம் நீற்றக்கேளே. (153)

நவலோக நீற்றினத்தை யறிவாயாகில்
 நாட்டியதோர் வடித்தியசித் தாதியாரு
 சிவலோக முறைபார்க்கில் கெவுனமார்க்கம்
 சித்தறிந்தால் மரலியதி காரமேது
 தவயோகம் பெற்றவருக் கின் னூல்கிட்டில்
 தனித்தனியே அக்கினிப்பை முறையேகிட்டும்
 பவலோகம் பெற்றதொரு யிரும்புநீற்றும்
 பதுமார சாளிதிங்கள் மதுச்சார்கேளே. (154)

கனகவித்தை.

திங்கள்மதிச் சாறுவிட்டுக் கடுக்காய்தன்னைத்
 திருதிருத்து அரைத்ததைநீ குகைதான்செய்து
 வங்கநீர் உப்பதனைக் கவசம்பூசி
 வடிவுபெற ரவியில்வைத்து எடுத்துக்கொண்டு
 பொங்கமுட னோர்சீலை மண்தான்செய்து
 புகலாதே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 தங்கமயங் காண்பதற்குக் கனகவித்தை
 தாய்போலே கௌமதி நூல் சாற்றினோமே. (155)

சாற்றினோந் திங்கள்மதிச் சார்தானெந்தச்
 சாஸ்திரத்தி லெவருரைத்தா ராருங்காணார்
 மாத்ததுதா னீரைந்தோ ரரையுங்காணும்
 மைந்தனே சிறுசின்னி திங்கள்மதியாகும்
 சூஸ்திரமாய்ச் சொல்லிவிட்டோம் வந்தபேர்க்கு
 சுவர்கட்டிப் பெலன்கட்டுங் கடுக்காய்மார்க்கம்
 கோத்திரத்தை யறிந்தவனே கிரணவித்தை
 கொண்டுமுடிப் பானெனவே கூறலாமே. (156)

செந்தூரம்.

கூறுவோஞ் சிறுசின்னி யிலையின்சாறு
 கொடுப்பதற்கு உழரிச்சார் விட்டுஆட்டு
 பேருபெற முன்னீசான்ன படிதப்பாமல்
 பொதிந்துநீ ரவியில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 சீருபெறக் கடுக்காயின் பரீட்சைபார்க்கச்
 சீனியுப்பில் தனிக்கடுக்கா யறைத்துப்பூசு
 வேருமய மாய்ப்போருந் தித்திப்பாகும்
 வேதைவித்தை வாதமுறை செந்தூரமாமே. (157)

செந்தூர மகுத்துவத்தைச் சொல்லக்கேளு
 செம்புமுத விரும்புநவ லோகமெல்லாம்
 வெந்தூரும் போததிலே வழலைசேர்த்து
 வேதையிட்ட செந்தூரந் தன்னைநீயும்
 கந்தூர மானகயி லாசச்செயனீர்
 கருதியே அணுமுனையிற் தொட்டுநீட்டு
 சிந்தூருங் கேதாரச் சலத்திலுள்ள
 சிறுமணல்போல் சூரியனின் கிரணமாச்சே. (158)

திலதம்.

சூரியன்தன் கிரணவொளி போலின் னூலைச்
 சூச்சமிட்டுப் பார்க்கில்மயந் தோற்றுமப்பா
 காரியந்தா னறிந்தவர்க ளூலகிலில்லை
 கண்டுகொண்டா லுனக்குநிகர் பெரியோரில்லை
 பாரிசா தகமலரைத் தெரிந்தாயானால்
 பரித்துவந்து ரவியில்வைக்கக் கதியுண்டாகும்
 சீரியதோர் மிருகமுதல் ஸ்திரீகள் வேந்தர்
 சீஷமுற மதிரவியி னீறிற்சேரே. (159)

சேர்த்தப்பா வதனமதிற் திலதம்போட்டுச்
 சேகரமாய் நீயும்வந்து நின்றாயானால்
 பர்த்தப்பா நேர்நிலைநில் லுனைக்கண்டோர்கள்
 பகையாளி யாகிடினும் மனம்வேருக
 வேர்த்தப்பா உடம்புமிக நடுங்கிப்பின் னும்
 விதிமறந்து தகைபிறந்து திகைப்பார்பாரு
 மாத்தப்பா கைலாசச் செயநீர்தொட்டு
 மைந்தனே அவர்பிரிவார் மகிழ்ந்துபாரே. (160)

பாரப்பா என்னசொல்வேன் திலதப்போக்கு
 பாரிலுள்ள மானிடர்கள் நீதிமார்க்கம்
 வேரப்பா பிரிந்துபோச் சதனால்நீயும்
 விரும்பியே யிடமறிந்து திலதந்தீட்டு
 சேரப்பா தவசியர்கள் விரதமார்க்கம்
 சித்தளிக்கும் பித்தருக்கும் பகையாளிக்கும்
 வீரப்பா யிப்படிநீ திலதந்தீட்டி
 விரும்பியே தன்மனம்போல் வேண்டுவாயே. (161)

வேண்டுவா யிப்படிநீ செய்தாயானால்
 விரும்பியுனை நாடாது பாவதோஷம்
 பூண்டுமே நீதிமுறை தவறிடாமல்
 பூதலத்தில் மௌனமா யிருந்துகொண்டு
 ஆண்டுமே யின் னூலை வெளிவிடாதே
 அப்பனே அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 தோண்டுவாய் புதைபெற்று அடக்கமாகத்
 தேடிவந்த பொருள்களெல்லாஞ் சிலவிடாயே. (162)

நயப்பா அயம்வீரம் பூரஞ்சாரம்

இளகியதோர் நிம்னாவெண் காரங்கெத்தம்
தாயப்பா கடுங்கார மனோசிலையும் லிங்கம்

தனியொன்றுக் கோர்களுஞ்சி நிருத்துச்சேர்த்து
மாயப்பா மேதைச்சார் பழச்சார்விட்டு

மைந்தனே கரியுப்பு களஞ்சிநாலு
தேயப்பா வடிவுபெற அரைத்துக்கொண்டு

தேர்ந்துகலை யுணர்ந்துகுக் குடத்திற்போடே. (163)

போடென்ற பாகமுறை பற்பந்தன்னைப்

பேரண்ட வேப்பெண்ணெய் தன்னில்நீயும்
கூடென்ற முறைவிதியைச் சொல்லக்கேளு

குன்மமுதற் பெரும்பாடு துவாலேசேர
சூடென்ற பழந்தின்னிச் சாரீரணெணய்க்குள்

சூட்சித்தோ ரதினிடையான் திராசிலாடி
பாடென்ற சுலோபமுற்ற வியாதியோர்க்குப்

பார்தனிலே யிந்தமுறை தவருதியே. (164)

நயப்பா என்னசொல்வேன் தேகந்தன்னில்

இருந்ததொரு வியாதியெல்லா மெங்கேபோச்சு
தாயப்பா யிந்தமுறை வயித்தியற்குத்

தந்தையென்றும் முப்பூவின் வழலையென்றும்
சேயப்பா பலநூலும் வெளியேபோட்டுச்

சேறிந்து வழிதெரிந்து தீங்குசேரு
ஆயப்பா கண்டகோ டாலியாச்சு

அறிவறிந்து ரசம்புளியை நீக்கிப்போடே. (165)

போடப்பா யின்னமொரு வகைதான்கேளு

பூமிநா தத்துவஸ்து பன்னீர்விட்டு
கூடப்பா தீங்குசென்ற ராகுகேது

கூட்டியே சேர்த்தரைத்துப் புடத்திற்போடு
கூடப்பா வாதமுறைக் கிதுவேயீடு

என்மகனே இல்லாட்டால் கேடுகேடு
ஆடப்பா யிப்படி நீ யெட்டோடெட்டு

ஆடியதோர் ரிசிமூலந் தொட்டுத்தட்டே. (166)

தட்டப்பா லோகஅதி சயமாயுள்ள
 தாரணியி லடங்கியதோர் வஸ்துமூலம்
 கட்டப்பா ரிசிகெற்ப மதனூலந்தக்
 கடியதொரு சரக்குவகைக் கிது நீதொட்டு
 வெட்டப்பா கண்டகோ டாலிராகு
 விடையமுற்றோர் பூச்சிபூச் சியென்பார்கள்
 சட்டப்பா என்னசொல்வேன் சரக்குநீற்றல்
 சத்துயிரைக் கொள்ளுமனு போகங்கேளே. (167)

அனுபோகந் தன்னிலசை யாதமார்க்கம்
 அப்பனே மதனப்பால் வழலைதிர்க்கம்
 தனுவாகுங் கடலையுட மதனச்செயனீர்
 தனையறிந்தால் முப்பூவு நர்தமாச்சு
 மனுவான பேர்கள்பல நூலைப்பார்த்து
 மயமரியார் கோடான கோடிபேர்கள்
 சனுவான அகத்தியனும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 சார்ந்துபார் சிவகிருபை வழிதான்தோ ணும். (168)

தோணுமப்பா சிவயோக மிதுக்குள்ளாச்சு
 தொட்டதொட்ட சித்துமயங் கைகண்டர்ச்சு
 கர்ணுமப்பா கற்பமுறை மெய்விட்டாச்சு
 கருதாதே பிரமஸ்பி விட்டுப்போச்சு
 ஆணுவமாய் வாய்திறந்தால் கர்மந்தேடு
 அப்பனே ஆராலே பொருக்கக்கூடும்
 தூணுவமாங் கற்சிலையைப் பெண்ணதாகத்
 தூதுசென்று கொங்கணவர் விடுத்தார்கானே. (169)

விடுத்தார்கள் கொண்டேசென்று குருவின்முன்னே
 விரும்பியே மனமாகிப் பார்க்கும்போது
 கடுத்தாரே மருவசன முறைபேச்சில்லை
 கல்பெண்ணு மென்றிதையு மறியமாட்டார்
 தொடுத்தாரே கலைக்கியானம் போகநாதன்
 தோகைமயில் சாய்கையல்லா லீகையேதென்
 றெடுத்தாரே தற்சொருப ஞானபோத
 மெடுத்துரைத்த உபதேச மியம்பக்கேளே. (170)

கேளப்பா கொங்கணவர் சொன்னமார்க்கம்
 கோவில்தனிற் சென்றுமே தன்னைத்தேடி
 மீளப்பா வென்றுசொன்னீர் இருவர்நாங்கள்
 மீளவென்றால் விதிமார்க்கம் அங்கொன்றில்லை
 நாளப்பா செய்முகூர்த்தம் விதியாலிந்த
 நற்கன்னிப் பதுமைதனை யழைத்துவந்தோம்
 ஆளப்பா யெங்கனையுங் கிருபைசேர
 அயன்விதியை யிருவர்தமக் கறிவிப்பீரே. (171)

அரியவென்ற லென்மக்காள் மதனச்செயனீர்
 அறிந்தவரு ருலகமதில் காமப்பால்நீர்
 தெரியவென்றால் கேதாரக் காட்டில்பாரு
 தேகசித்தி யோகசித்தி ஞானமார்க்கம்
 விரியவென்றற் கல்விமயம் பேச்சொன்றில்லை
 பிரித்துவந்த கல்பதுமை பெருத்ததுணை
 எரியவென்றால் சோதனையே செய்தோமப்பா
 எய்துமே வீரடக்க யீய்கைபாலீர். (172)

பாலிப்பா யுங்களுட சித்துமார்க்கம்
 பதுமைதனைக் கல்பெண்ணாய்க் கொணர்ந்ததிர்க்கம்
 கேலிப்பா யென்னசெய்தீர் கொங்கணரே நீர்தான்
 கெருவவிதி யடக்காத இடைக்காட்டார்போல்
 நீலிப்பாய் கொண்டு வந்து விட்டஞாயம்
 நினைவிரவி யுண்டுபண்ண அறிந்திரில்லை
 ஆலிப்பா யாகிருஷ்ண வித்தைதன்னால்
 அழைத்துவந்த வாரெனக்கு அறிவிப்பீரே. (173)

அறிவிப்பீர் கொங்கணரே கருவூராரே
 ஆதியந்த முதலான வகையைநீரும்
 பிரிவிப்பீர் கற்சிலையின் வரலாற்றாயம்
 பிரித்துமதன் ரதியவள்சக் களமையாக
 சரிவிப்பீர் கேதாரக் காட்டிற்சென்று
 சற்குருவாங் கல்லுப்பு வழலையுப்பு
 வருவிப்பீர் கல்பெண்ணை விட்டுநீரும்
 வருவதற்கு வாய்வுசெபம் வகுத்துக்கொள்வீர். (174)

கொள்ளுவீர் குளிகைதனை வாங்கிக்கொண்டு
கூடுவீர் கேதாரக் காட்டைநோக்கி
விள்ளுவீர்பேச்சுரைக ளவர்க்குநீரும்
வீரமதையுடக்கிமத வேள்தன்கிட்ட
அள்ளுவீர் கல்லுப்பு முப்பூதன்னை
அறிந்தெடுக்கக் கல்லாத்துக் கருகேயப்பா
துள்ளுவீர் கெவுனமுறை பறவைமார்க்கம்
துக்கிவிட வாசியைச்சற் ருசிப்பீரே.

(175)

ஆசித்தாற் தேகமெல்லாங் கல்லதாச்சு
அப்பனே யிச்சிலைபோல் பேச்சும்போச்சு
தேசித்தா லணுவளவு கொண்டுபாரு
நிமிஷத்திற் சுமடுகட்டிக் குளிகைபோடு
பேசித்தான் முடியுமுன்னே வந்துசேர்வீர்
பித்தர்களே அரிவைதனை விட்டுநீரும்
வீசித்தான் லகுதனில் கெவுனஞ்சாடும்
விடையமிதை யறியாம யறிவிப்பீரே.

(176)

அறிவிப்பீர் மன்மதவே ளிடத்தில்நீரும்
அப்பனே கல்சிலைக்குப் பேச்சுண்டாக்கி
தருவிப்பீர் எழுபோகங் கலைக்கியானங்கள்
தையல்ரதி யவட்குமிவள் மிச்சமாக
குருவிப்பீர் பதுமையின்னாள் ரூபந்தன்னில்
கோட்டியாம் பதுமையதின் குணத்தின்செய்கை
பொருவிப்பீர் மனமுருக்கிப் பதுமையாலே
பொருதுமதன் கணைகளைந்தும் போகமாமே.

(177)

போகமப்பா யெழுபோகங் கல்பெண் தன்னில்
போக்கியே மன்மதவே ளிடத்தில்விட்டு
மோகமப்பா கொளும்படிக்குப் பேச்சுண்டாக்கி
முப்பூவை நீங்கள்சும டெடுத்துக்கொண்டு
யோகமப்பா அடைவதற்குக் கற்பமுண்ண
ஓர்நொடியில் குளிகைதன்னை யடக்கிப்பாரு
தேகமப்பா நினைத்தயிட மங்கேசெல்லும்
தேசஉப தேசமய மறிவித்தேனே.

(178)

அறிவித்தார் கொங்கணவர் கருவூரார்க்கும்
 அகத்தியமா முனிக்குமுனி யானபேரகர்
 விரிவித்தா ரவர்களுமே மனம்நொந்தேதான்
 பேசாமல் பாதமதில் விழுந்துபின்னும்
 தெரிவித்தா ராகமங்க ளிருவர்க்கேதான்
 தெளிவுதெரிந் திருளற்ற சித்தநாதன்
 விரிவித்தா ரஷ்டகர்ம யோகமார்க்கம்
 விசைகுளிகை பறவைமயஞ் செலுத்துவீரே. (179)

வீரமென்ற வீரமதை யடக்கிப்போடு
 விசாரமுற்ற கிருட்ணமய மங்குண்டாகும்
 தூரமென்று நினையாதே நொடியிற்செல்ல
 தூரந்தரிக்கக் குளிகைதனை யடக்கிக்கொண்டு
 சாரமென்ற கல்லுப்பு முப்புதன்னைச்
 சற்குருவென் றெண்ணியெடு கல்லாறுதன்னில்
 ஊரமென்ற கெவுனமாத் திரையையீய்ந்து
 உகந்துசிலைக் காவிபடைத் தோட்டினாரே. (180)

ஓட்டியதோர் கொங்கணருங் கருவூராரும்
 உயர்ந்துபறந் தேயிவர்கள் கேதாரத்தில்
 காட்டிலே சென்றுகல் லாறுதன்னில்
 கருதியதோர் கல்பெண்ணை முக்கிமூழ்கி
 நாட்டினார் மதனவே ளிடத்திலேதான்
 நாடியதா லுரைந்ததொரு கல்லுக்கட்டி
 மூட்டினார் சுமடுசும டாக்கிக்கொண்டு
 முன்வந்தார் குளிகைதனைப் பின்வைத்தாரே. (181)

வைத்ததொரு கொங்கணரே கருவூராரே
 வாதமுறை கற்பமுறை யிதற்குள்ளாச்சு
 ஏத்திசையிற் றிரிந்தாலு மிதுகிட்டாது
 என்மக்காள் கற்பமுண்டு மிச்சந்தன்னை
 அத்திகிரி மலையோரங் குளிதான்வெட்டி
 அப்பனே யாருமறி யாமல்நீயும்
 புத்தியிது யென்றுவைத்து வருவீராகில்
 புகலுவேன் கிருபைமயம் பிரியந்தானே. (182)

விரியமதை யென்னசொல்வேன் நீங்கள்செய்த

கிரபஸ்ச் சித்ததிக மாகிருஷ்ணந்தான்

அறியுமதை யிதுவரையு முங்கள்ஞாயம்

அப்பனே கல்பதுமை நடக்குமாயம்

நெறியுமதை வீரடக்கும் பஞ்சபாசம்

நெஞ்சமதிற் கவர்பிரியங் கபடம்நீக்குங்

குறியுமதை யறிந்தவர்போ லிருக்குநெஞ்சங்

கோடான கோடிசித்துங் கூர்ந்துபாரே.

(183)

கூர்ந்துபார் கல்பதுமை தன்னை நீங்கள்

கூட்டிவந்த ஆக்கிருஷ்ணக் குணத்தின்போக்கு

தேர்ந்துபார் சிவமதனை யதனிற்போக்கத்

தெரியாத கொங்கணரே கருவூராரே

தேர்ந்துகொண்டு வந்துவிட்ட ரென்முன் நீங்கள்

நேரீசையா மெனநினைந்து கல்விப்போர்கள்

சார்ந்துசெய்யில் யோகமுறை கற்பமுண்டு

சஞ்சரித்துச் சிவமயமொன் றில்லைபாரே.

(184)

பாரென்றேன் கேதுமய மதனச்செயனீர்

பார்த்தவர்க ளாயிருந்துங் கற்பந்தன்னை

ஆரென்று கொண்டுவந்து விட்டிரையா

அருமையுள்ள கொங்கணரே பதுமையோடு

போரொன்று செய்யுமுறைக் கிதுவேமார்க்கம்

பேச்சற்ற கற்சிலையின் பிரிவுமுர்க்கம்

நேரென்று அழைத்தவிதம் ஆதிநாதன்

நெறியழிந்து மதிசூலைந்த வகைபோலாச்சே. (185)

ஆச்சப்பா கேதாரந் தன்னிலேதான்

அதிருப மானகல்லுப் பெண்ணுமங்கே

சூச்சமப்பா போகம்விந்து நாதங்கல்லாம்

சொர்ணமயம் நேர்மணலாய் முப்புவுப்பாய்

நீச்சப்பா கல்லாறாய்ச் சலமதாக

நின்றவர்ம மாரறிவா ருலகத்தோர்கள்

பேச்சப்பா கொங்கணவ ரிருவராலே

பேரான மகிமைதனைப் பெற்றவாரே.

(186)

வாரான உலகமதில் மனிதர்கோடி
 வாதமுறை செய்வதற்குப் பல நூல்பார்த்து
 நீராக முதல்மூன்று வகையதன்னில்
 நீங்கியதோர் நாதத்தை வாங்கிவந்து
 கூராக ரவியில்வைத்துத் தெளிவுண்டாக்குங்
 கொடியதொரு கிரிகையின் மார்க்கந்தன்னை
 ஆரர்க ளறிவார்கள் உலகத்தோர்கள்
 அப்பனே நாதவிந்து சடைத்தவாரே.

(187)

சடைத்ததொரு கொங்கணரே யினிக்கேளப்பா
 சஞ்சரிப்பா யவ்வனத்தில் அதனுக்கீட்டாய்
 விடைத்ததொரு காமப்பால் கல்லுப்பாக
 வெட்டியெடுப் பாருண்டு அறியாமுடர்
 துடைத்தெடுக்க மனந் துணிவீ ரின்னம் நீங்கள்
 துலையாத யிருள்மாய்கை நிலையை நீக்கக்
 கிடைத்ததிலும் பொருளாசை மிகவேயுண்டு
 கெடிராயன் வலையறுத்து மீளுவீரே.

(188)

கெடிராயன் மன்மதவேள் வலையை நீக்கிக்
 கொண்டுசென்று வருவீரேல் பெரியோராரும்
 துடியாக அவ்வனத்தில் கனகம்போக்கு
 தோகையரின் னாசைவிட்டு வருவீராகில்
 அடியார்க ளென்றுனைநாம் சரியென்றெண்ணி
 அப்பாலுந் தாசனென அறியுமார்க்கம்
 படியாக அடையாளந் தருவீராகில்
 பதசேர்வை பெற்றதொரு பாலராமே.

(189)

பாலகரே கொங்கணரே யென்மக்காகேள்
 பாலாறு மன்மதப்பால் கல்லாறாகும்
 நீலகரே மால்சயன மங்குண்டாகும்
 நீனிலத்தி லறிந்தவரும் நெடியோன்சாய்கை
 ஏலகரே விட்டிருவர் வருவீராகில்
 என்னசொல்வேன் கல்லுப்புக் குள்ளனாயம்
 சாலகரே யிவ்விதியி னடத்தை நீக்கிச்
 சஞ்சரிப்பீர் கொங்கணரே தாசநீரே.

(190)

நீரான பனிநீரை முப்பூவென்று
 நீனிலத்தி லறியாதார் பலநூல்பார்த்து
 மாரான மாதருடன் மானிலத்தில்
 மயங்கியே திரிவார்க ளறிவுகெட்டோர்
 வாரான நூலினுட நுட்பம்விட்டு
 வகைவிட்டு முறைதப்பி மார்க்கங்கெட்டு
 சாரான கைவளிநீ ரென்றேயெண்ணி
 சஞ்சரிப்பார் போலிருவர் தமக்குண்டாச்சே. (191)

ஆச்சப்பா கல்லுப்பு பனியுப்பாச்சு
 அதையறிந்து எடுத்தருந்தக் கற்பமாச்சு
 நீச்சப்பா கல்லாறு கேதாரத்தில்
 நீயிந்த மாய்கையதை விட்டுப்பின்னும்
 போச்சப்பா யில்லையென்று சொல்லானாகில்
 பெரியசிவ யோகமதை ரதிக்குப்போதி
 பாச்சப்பா வாசிமயம் நிலையாய் நிற்கப்
 பாவகமே தாவிப்பீர் சிறுவர்தாமே. (192)

தாமிருவ ரடஞ்செய்த வகையைப்போலத்
 தாபரத்திற் கேதாரம் தன்னில் நீறும்
 நர்மிருவர்க் கேயியுங் குளிகைதன்னை
 நாவடக்கி மன்மதவே ளிடத்திற்செல்ல
 ஓமிருவ ரெனவருவார் கொண்டேசென்று
 ஓடினார் கெவுனமதில் நாடினார்மன்
 போமிருவர் திரும்பிவந்த வரலாற்றமார்க்கம்
 போக்காக விதித்தவிதி புகலக்கொண்டே. (193)

பல்கொண்டு மேபோக ரிடத்தில்வந்து
 பதுமைதனை விட்டுவந்தோங் கற்பமுண்ண
 மல்கொண்டு மும்மதத்தால் விளைந்தகல்லு
 மாலைமதஞ் சோலைமதம் வகையின்போக்கு
 வில்கொண்டு வேல்விழிப்பெண் ணுலையெங்கள்
 விகாரமது தீரவுண்ண விரும்பியுங்கள்
 சொல்கொண்டு திரும்பிவந்தோம் யோகமார்க்கம்
 செவியென்றார் முப்பூவை யெறியென்றாரே. (194)

எறியென்ற போதிருவர் கொங்கணவர்கூடி
 எறிந்திடவே சிணரதிலே சலமதாச்சு
 குறிகண்ட ரிசியெருவ னதுதான்பார்த்து
 கூர்ந்தெடுத்துக் கற்பமுண்ண பின்னுமற்ற
 தறிக்கின்ற அக்கினிப்பை துருசின்மார்க்கத்
 தடக்கியே மூழ்காமல் தானேமூழ்கி
 நெறிகொண்ட கல்லதுபோல் நின்றானின்னும்
 நீயறிந்தா லவ்விடத்திற் சென்றுபாரே.

(195)

பாரப்பா கல்லுருவாய் நின்றமார்க்கம்
 பரப்பிரம வஸ்துவென்ற செயநீர்தீர்க்கம்
 ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் ஒருவரில்லை
 அப்பனே தேன்மலையி னதனுக்குள்ளே
 நேரப்பா நிற்கிறு னதின்மேற்காக
 நிலைகண்டு கல்லுருவை மச்சங்கண்டு
 சேரப்பா விருச்சமுமங் கதிலோர்தீபச்
 செயலிதனை யறிவதற்கோ நிரவுநேரே.

(196)

நேரான சோதிமர விருட்சந்தன்னில்
 நிலைகண்டு அதின்கிழக்கே தெற்கதாக
 தூரான சாவல்புணத் தில்லைமாமொன்று
 துருவாச மாமுனிவ் னொருவனாலே
 பேரான வஸ்துவதை மறைத்துப்போட்டார்
 புதைபொருளெல் லாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்
 யேரான யிருவிருட்சம் நடுவிற்பாரு [னென்
 என்மகனே கோழிமுக்கி கோழியுண்டானென்றே. (]

சாவல்மாள்.

கோழியுண்டான் கோழிமிண்டான் தில்லைப்பாலை
 குக்குடப்பு சாவல்பு டென்றுஞ்சொல்வார்
 வாளிகொண்டு தாவிக்கொண்டு சிலைகள் கொண்டு
 வதைப்பதுபோல் தொடிநேரந் தன்னிலிந்த
 காளிகொண்ட கூளிகண்ட தில்லைப்பாலை
 கறந்துவந்து கத்திமுனை தன்னில்தொட்டு
 ணளியமாய் கடுஞ்சாவல் கிணையாய்நீயும்
 உத்தமனே சிறுவிடைதான் காலிற்கட்டே.

(198)

கட்டப்பா ஓர்பறவை தன்னிலேதான்
 கத்திபட்டுக் கடுஞ்சாவல் பட்டுமாறும்
 மட்டப்பா யிதுவல்லால் முப்பூதொட்டு
 மைந்தனே கபாலஓட்டில் மைக்கருக்கி
 ஒட்டப்பா வண்டரித்த பனையினோலை
 ஒடித்துவந்து யிசங்குமுள்ளால் திசையைநோக்கி
 இட்டப்பா உருவகுத்துப் பெயரைச்சுற்றி
 என்மகனே முன்சொன்ன மையைச்சாற்றே. (199)

சாத்தப்பா வையம்வேப் பெண்ணெய்தன்னைத்
 தாரணியில் முன்னோட்டில் துணியில்முக்கி
 ஏத்தப்பா தீபமதிற் பொருத்திக்கொண்டு
 என்மகனே எடுத்ததொரு மையைநீயும்
 பூத்தப்பா மதனப்பால் செயநீர்தன்னைப்
 புகட்டியே தாம்பூரச் சிமிழிற்சேர்க்க
 கூத்தப்பா வென்றயெமன் கைக்குள்ளாச்சு
 கொடியதொரு பிரமலபி தட்டலாச்சே. (200)

ஆச்சப்பா யிப்படி நீ செய்தாயாகில்
 அப்பனே வுனக்கீடு யாருமுண்டோ
 ஏச்சப்பா பிடுங்கிடுவா ரின்னூல்தன்னை
 யேமாந்து போகாமல் மறைத்துப்போடு
 காச்சப்பா சுவமெடுக்க நேரம்பார்க்கக்
 காலாதி காலனுனக் கேவலாளாம்
 மாச்சப்பா வொன்றுமில்லை மறைப்பொன்றில்லை
 மைந்தனே யிந்தவித்தை மையைச்சேரே. (201)

சேத்தப்பா மௌனமா யிருந்துகொள்ளு
 சிவனாணை உமையாணை யின்னுங்கேளு
 கூத்தப்பா யெமக்கூத்து கடிகைப்போதில்
 கூரறிய தக்காலி தழையைச்சுற்றி
 ஏத்தப்பா முன்சொன்ன படியேநீயும்
 என்மகனே எழுத்தோலை சுள்ளைதன்னில்
 நீத்தப்பா வெள்ளாவி மயானத்தன்னில்
 நீத்தியபின் மரணமின்னூல் சூட்சமாச்சே. (202)

சூச்சமப்பா கிரிதனிற் போய்த் தேடவேண்டாம்
 சூட்சாதி சூட்சமதுன் தேகத்துள்ளே
 சாச்சதப்பா அயன்பீடந் தெரியவேணும்
 சிவாயமெனுங் கயிலாசச் செயநீர்தன்னை
 சேத்தப்பா னொடியொன்றில் வினாடியொன்றில்
 சீக்கிரத்தில் முழுங்கியே அமுர்தங்கொள்ளு
 வாச்சதப்பா சிவயோக நிஷ்டைமார்க்கம்
 மைந்தனே வகையறியப் பின்னுங்கேளே. (203)

வாசிவிபரம்.

கேளப்பா அங்வங்சிங்ஜங் கிரியுஞ்சிவாயாவென்று
 கெணிதமொன்றில் செல்லுமட்டுஞ் செபிக்கவேணு
 நாளப்பா நாளொன்றுக் கணுவளவுதானும் [ம்
 நாடியே கெற்பமெனுஞ் சிசுவிழுந்தமார்க்கம்
 பாளப்பா சுவாசமது போகாமந்தான்
 பார்தனிலே விழுந்தசிக அங்வங்கென்று
 வாளப்பா அருமார்க்க மீசன்பாதம்
 வழத்தியே யோர்மனது செலுத்தும்வாரே. (204)

வாரென்ற வகையிதுதான் சொல்லக்கேளு
 வாசியெனுஞ் சுவாசமதைப் பாழ்போக்காமல்
 காரென்ற வகையாய்முன் னட்சரத்தைச்சேவி
 கயிலாசத் தகண்டவெளி காணலாச்சு
 கூரென்ற சிவமடக்கி மவுனஞ்சாதி
 கெவுனமட்டுங் கயிலாசச் செயநீர்தன்னை
 தாரென்ற அமுர்தமாய் முழுங்கிப்பாரு
 தாசனே அடையோக மதினுண்டாச்சே. (205)

ஆச்சப்பா யோகமுறை யிதினுண்டாச்சு
 அப்பனே சிவகுருவைக் கைகண்டாச்சு
 நீச்சப்பா கசந்தனிலே யோகமார்க்கம்
 நீ நீஞ்ச மண்டலந்தா னிருந்துபாரு
 பாச்சப்பா அபானமகிற் சலத்தைநீயும்
 பாசிமலச் சுத்கிசெய்யில் வாசிமார்க்கம்
 வீச்சப்பா சிவசுழியைக் கைலாசத்தில்
 வீரடங்கிக் கல்விதனைச் செய்துபாரே. (206)

செய்துபார் சிவமதுதான் வெளிவிடாது
 செலுத்தியதோ ரிசிகுராத் தரித்திடாது
 எய்துபார் மதன் நூலைச் செபித்தபேர்கள்
 எவராலு முனைமடக்கக் கூடாதப்பா
 உய்துபார் நீயதனைச் சிவயோகத்தில்
 உத்தமனே சிவமதுதான் கயிலாசத்தில்
 கொய்துபார் ரிசிகெற்பந் தரிக்குமார்க்கம்
 கொண்டமட்டும் யேறியிரு குதிரைப்போக்கே. (207)

போக்கப்பா சத்திசிவ மனம்போற்சித்தி
 போனதைநீ வெளிவிட்டுச் செலுத்துமார்க்கம்
 தாக்கப்பா நெஞ்சமதிற் கொள்ளமட்டும்
 தாக்கும்போ துத்தமனே அங்ஙவங்கிரியுஞ்சிவாய
 ஆக்கப்பா சென்றமட்டு முன்போல்நீயும் [வென்று
 அப்பனே கொண்டமட்டுஞ் செபிப்பாய்நீயும்
 நீக்கப்பா கோபமுதல் வேர்வைரெண்டும்
 நீ நீக்கிச் சிவயோகஞ் செய்துபாரே. (208)

பாரப்பா முன்சொன்ன உருவைநீயும்
 பார்தனிலே செபிக்க அயன் விதியாலென்ன
 நேரப்பா வந்திறங்கு மெமனாலென்ன
 நீனிலத்தி லக்கினியால் சிவத்தாலென்ன
 கோரப்பா பிரமலபி யிடியாலென்ன
 கொண்டமட்டுஞ் சிவயோக மடக்கும்பேர்க்கு
 வீரப்பா வென்றதுதான் அடக்கிக்கொள்ளு
 வேர்வைத்துப் போகாமல் விரும்புவீரே. (209)

வீரென்ற கோபமதை யடக்கிக்கொள்ளு
 வேதாந்தத் துட்பொருள்முன் விஞ்சையோது
 போரென்ற மன்மதப்போர் செய்துபாரு
 பெரியசிவ யோகமது செய்யும்போது
 சாரென்ற வஸ்துவதில் கயிலாசத்தில்
 சார்ந்துசிவ சுழிமுனையி லடக்குமார்க்கம்
 ஆரென்ற பேரறிவார் சிவயோகத்தை
 அப்பனே சதாசிவத்தின் ரூபந்தானே. (210)

56 அகத்தியர் கௌமதி நூல் 400:

அருபமது கண்டுகொண்டால் பாணம்பாழாய்
ஆச்சுதப்பா பிரமலபி விட்டுப்போச்சு
சொருபமது கண்டுகொள்வான் சிவத்தின்கூட்டில்
சிவம்போக்கி சவம்நீக்கித் தவமுண்டாச்சு
பருபமது செய்துகொள்ள வகைதோணாமல்
பார்தனிலோ ராதிசித்த நொருவண்ணும்
பொருபமது கல்விசெய்ய உடல்சீதிண்ண
புதுமைசெய்து யிடைக்காட்டா ரெனவுற்றாரே. (211)

உத்ததொரு சுவாசமதின் வகைதான்கேளு
உயிரெழுத்தென் றேறினே நீ முன்சொல்தானும்
அத்தப்பா சிரசுவாய் நாசிரெஞ்சம்
ஆகியநல் வாசல்சிக் கடைப்பெல்லாந்தான்
சித்தமப்பா கூர்ந்துபார் வெளியாய்த்தோன்றும்
சிவபோக மடைவதற்கு வழியைப்பற்றுங்
கத்தனெனுங் கயிலாசந் தன்னிற்சிக்கக்
கருத்துகந்து ஓர்மனதாய்ச் செபித்திடாயே. (212)

செபித்திடவே யீசன்விதி யதனுவென்ன
செகத்திலுள்ள திறெருப்புத் தனலாவென்ன
அவித்திடவே சிரசுதிலே சுவாசந்தன்னை
அப்பனே யடக்கும்வழி யறிந்தாயானால்
குவித்திடவே கோவில்கண்ட யிடங்கள்தோறும்
கோட்டிகொண்டு திரிந்ததினா லாவதென்ன
நவித்திடவே மும்மூர்த்தியா ரேனுமுன்னை
நசித்தாலு முசித்தாலு நலிவாராதே. (213)

ஆரூத தேகமது பூர்வக்கியானம்
அறிந்துகொண்டு சீவசெந்து யெதிலுமுந்தன்
போரூத சதாசிவத்தைப் பெறுவாயாகில்
போக்கறிந்து கூடதனை யடக்கிக்கொள்ளு
பூரூத பேர்க்கண்டால் யிடைக்காட்டானாய்ப்
புகுந்துதவ மழிவுசெய்வான் புலிகள்சிங்கம்
வாரூத வஸ்துவென்ன உலகந்தன்னில்
வருத்துவதல் லால்விருட்சம் வளையும்பாரே. (214)

பாரப்பா சிவந்தனை நீ யறிவினாலே
 பார்தனிலே சடலமது அழியாமல்தான்
 சாரப்பா சுவாசமதை அடக்கிக்கொள்ளு
 சரநிலைநிர் ணயமறிந்தால் சாகாமற்றான்
 பேரப்பா யென்னசொல்வேன் பதினெண்பேர்கள்
 பெற்றதவங் கற்றவித்தை பெரிதோயில்லை
 சேரப்பா சிவவழியைக் கயிலாசத்தில்
 சேர்ந்துசிக்கில் கடிக்கையொன்றில் சிவமொட்டாதே.

ஒட்டாது சிவமதுதான் கயிலாசத்தில்
 ஓடிச பாணமது பொசித்துமீளும்
 முட்டாது வழியறிந்து யிறங்கும்போது
 முனைநினைவு வினையறிவு களவுதோற்றும்
 தட்டாது நிசிவேளை தோற்றுமார்க்கம்
 தனையறிந்து வோர்மனது தரித்தாற்சித்தி
 பட்டாது பூனைநெரிப்பதுபோல் யோகம்
 பற்றுதற்கு மனக்குரங்கு மதுகொட்டாவி. (216)

கொட்டாவி தனையடக்கிக் கொள்ளமாட்டார்
 கொடியசிவ அடையோகஞ் செய்தோமென்பார்
 அட்டாவ தானவித்தை பிரிப்போமென்பார்
 அப்பனே அதையறிந்தால் அயன்தானேரோ
 விட்டாட்டு வார்வாசி யிருபத்தொன்றில்
 விளம்பினோம் ஆயிரத்தி யிருநூறுசேர
 புட்டோடுங் கடிக்கையொன்றில் சுவாசமுச்சை
 போகாமல் வழியறிந்து முழுங்கிக்கொள்ளே. (217)

கொள்ளப்பா கொட்டாவி விக்கல்ரெண்டும்
 கொள்ளாட்டால் சுத்தவெளி நாசமாகும்
 தள்ளப்பா கயிலாசச் செயனீருள்ளே
 தள்ளியபின் விக்கல்தனை முழுங்கிப்பாரு
 சுள்ளப்பா கயிலாசந் தன்னிற்சேர்த்து
 சுருக்கெனவே பிரிவுசெய்து வாசிதன்னில்
 விள்ளப்பா சுழிமுனையிற் செல்லுமாயம்
 வீரடங்கிப் போம்வழியை விரும்பிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளு முறை யின்னமும்நான் சொல்லக்கேளு
 குவலையத்தில் பெருவிக்க லெடுத்தபேர்க்கு
 விள்ளுவாய் மனம்பற்றிச் சிந்தித்தொன்றை
 விளம்பவே யவ்வழியை விட்டுநீக்கித்
 தள்ளுவாய் மனக்கவரின் வாசிமார்க்கந்
 தனையறிந்து மனமுறிந்து யிருளை நீக்கி
 தெள்ளுதயி மூராய்ந்து யிருளை நீக்கித்
 தெளிவொளிவு ஞானவழி கிட்டொண்ணுதே. (219)

கிட்டவொண்ணு தின் னூல்தான் கிட்டும்போது
 கெடிராயர் தாமறிந்தா லுன்னைக்கண்டு
 துட்டனென்று சித்திராக் கிணைசெய்வார்கள்
 தூஷணிப்பார் விக்கலுக்குத் திஷ்டாந்திரலோபம்
 பட்டமது யென்னவென்றால் பகரும்வாரு
 பகர்ந்தவர்க்கு யெதுவேணு முறைப்பாயாகில்
 நட்டகல்லும் சாய்ந்தாப்போல் பதறிவீழ்வார்
 நடுக்கமுற்றான் விக்கல்தனை மறந்திட்டானே. (220)

மறந்துவிட்டான் சிவயோக மிகழ்ந்துவிட்டான்
 மைந்தனை அவ்வழியில் மனம்பேருக
 பறந்துவிட்டான் மனக்குறங்கால் நலத்தேவாசி
 பறக்கவிட்டான் சிறக்கவிட்டான் பாரிலெங்கும்
 கறந்துவிட்டான் தேகமதி லுள்ளவோர்வை
 காய்ச்சிவிட்டான் வாசிகொண்டு சூட்சிதன்னை
 யிறந்துவிட்டா னடையோகச் சுழியிற்சொக்கி
 யேதறிந்தா னிறக்கமய மறிவில்லானே. (221)

அறிவில்லான் சுவாசமதை யடக்கிப்பார்ப்பான்
 அடையோகங் கயிலாசந் தன்னிற்சிக்கி
 பிரிவில்லா மற்படிக்குச் சிரசில்முட்டி
 புகையெழுப்பி மூளைதட்டிச் செவியிற்சொட்டி
 பொரியில்லா தருள்வெடித்து சிவத்தைப்போக்கி
 பூவுலகில் தவம்நீக்கிச் சவமதானான்
 நெறியில்லா ததைத்தவிர்த்துக் கற்பமுண்டு
 நிட்சயிக்கும் நிர்மூடர் முகிமைபாரே. (222)

பாரப்பா கல்பதுமை விதியின்மார்க்கம்

படைத்ததென்னு நீங்களுமே பெரியோரய்யா
நேரப்பா கல்விசெய்தேன் யோகமிஞ்சி

நேரில்லை அயனுரைகள் யாதொன்றில்லை
கூரப்பா அனுபோகம் அசையாவஸ்து

கொடியதொரு மதனப்பால் கடலைச்செயனீர்
ஆரப்பா அறிந்தவர்க ளப்பாழுப்பூ

அறிந்தவரே ரிசிகெற்ப மறிவிப்பாரே. (223)

பாருநீ யிந்நூலின் முறைதப்பாமல்

பகர்ந்திட்டோங் கௌமதி நூல் விதியின்மார்க்கம்
தீருநீ முன்முறையின் பின் முன்னாகி

தொரிந்தெடுத்து நெஞ்சகத்தில் தெளியும்போது
தேருநீ வாதமுறை கற்பமார்க்கம்

செய்கைதனை யறிந்தவர்க்கே சித்தியாகும்
நூருநீ புதைத்துவிடு வெளிவிடாதே

அரந்தரிக்கத் தம்பன நீர் தன்னியங்கேளே. (224)

எனீறு.

தன்னியத்தில் தம்பிக்க வகைதான்கேளு

சவுத்தயெலி மூலவிஷ யெலிதானப்பா
சென்னியதில் பிடித்துநீ சலத்தில்விட்டுச்

சிரசுடஸ்ரெண் டாக்கிலொன்று மிதக்கும்பாரு
இன்னிலத்திற் கீழேநீ வைத்திடாமல்

யெடுத்துவந்து ஆவின்கன் றிடுகுஞ்சாணி
அன்னியத்தி லடையாளக் கவசம்பூசி

அப்பனே அதைவைத்துத் திருநீருக்கே. (225)

ஆக்கப்பா மயானமதி லெரியுமங்கை

அதன்மேலேவைத்துநீ விபூதியாக்கி
நோக்கப்பா தணிந்ததொரு துண்டநீறை

நொடித்திடுவா யறிவாக நெஞ்சநேரே
போக்கப்பா நிற்பாழாம் குரும்பைமார்பு

போன்றிவிடுஞ் சிறுகுழந்தை போல்நெஞ்சாகும்
தாக்கப்பா மிதந்ததொரு துண்டநீரூல்

தள்ளுமடா கும்பமென்ற தன்யந்தானே. (226)

தானென்ற ஆணுவத்தா லிருந்திடாமல்
தம்பிக்கு மிந்தவித்தை தன்னைப்பார்த்து
மானென்ற நீதிமுறை யுள்ளோர்தன்மேல்
வர்மம்வைத்துக் கருத்தொழில்கள் செய்வாயாகில்
குனென்ற பாவம்வரும் வேண்டாங்கேடு
சிவனாணை யுமையாணை திருமாலாணை
கோனென்ற இடைக்காட்டுச் சித்தனாகி
கூடழிந்து போனகதை கூர்ந்துபாரே. (227)

பாசாணச் சுண்ணம்.

கூர்ந்துபார் பாசாணச் சுண்ணந்தன்னைக்
கொடியதொரு தீங்குகப்பு வழலைமுப்பு
நேர்ந்துபார் படி கவெள்ளைக் கட்டிவாங்கி
நீனிலத்தில் மதனப்பால் செயனீர்தாக்கி
சேர்ந்துபார் ஒருசாம மறைத்துநீயுஞ்
சீலைமண்ணோர் கவசமது செய்துபோயும்
தேர்ந்துபார் கண்விட்டு உருகியாடும்
தெளிந்துகொள்ளு குரோதிலியின் பற்பந்தானே. ()

நன்றான பாசாண பற்பஞ்சுண்ணம்
நாட்டினார் பதினெண்பேர் மறைத்துப்போட்டார்
குன்றான மலைதனிலே யிருக்கும்பேர்கள்
குருமுடித்துக் கற்பமுண்ண வேதையாலே
ஒன்றான பரப்பிரம வஸ்துமூலம்
ஒகோகோ தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
வன்றான மனதுடையோ ருனைவந்தேய்ப்பார்
வகையறிந்து நூலடக்கி வளமைபாரே. (229)

பாரப்பா வாதமுறைக் கதிகஞ்சம்
பாசாணக் கட்டுவகை நிதிக்குமோட்சம்
சேரப்பா வங்கமுத லிரும்புசெம்பு
சிவக்கும்போ தூசிமுனை கொண்டுதூண்டு
நேரப்பா கனகமயம் வயதிரைந்து
நிச்சயித்து அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
சாரப்பா பலநூல்கற் றோர்களேய்ப்பார்
சார்ந்தவரைப் பொய்க்கயற்றால் கட்டிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளப்பா பொய்க்கயற்றால் கட்டி நீயும்
 கோபம் அடம் கெருவமுதல் மூன்றும் நீக்கு
 தள்ளப்பா பதினெண்பேர் பாடல்முற்றுந்
 தள்ளிவிடு கௌமதிநூ லாடச்சித்து
 துள்ளப்பா மதனப்பால் பூமிநாதந்
 தொகுத்ததைநீ தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
 எள்ளப்பா அதிற்பாதி உமிழ்நீர்தொட்டு
 ஈயந்தரைத்துப் புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரே. (231)

எடுத்துப்பார் எந்ததெந்தச் சரக்கானாலும்
 என்மகனே திங்குசென்ற வழலைமுப்பு
 கொடுத்துப்பார் நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
 கொள்கையென்ன தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லா
 தொடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் அனுநீயியில் [ம்
 தொகுத்தபடி முறைவிதியின் படிதப்பாமல்
 தடுத்துப்பார் வியாதியெல்லா மோடிப்போச்சு
 தாரணியில் சலித்தவஸ்தில் சாருண்டாச்சே. (232)

ஆச்சப்பா யின்னமொரு முறைதான்கேளு
 அப்பனே பேப்ப்பீர்க்கு இலையைவாங்கிக்
 கர்யச்சப்பா படரவியிற் சாருவிட்டுக்
 காரியுப்பில் நாலிலொன்று அளவாய்ப்போட்டு
 போச்சப்பா என்னசொல்வே னீரைந்தோர்நாள்
 பிதற்றாதே கைவளித்த மண்பாண்டத்தில்
 முச்சப்பா ஒருவருக்கும் வெளிவிடாதே
 முடிந்தசெந் தூரமுறை விதியைக்கேளே. (233)

விதியைப்பா ரிந்தவிதிக் கிதுவேசூட்சம்
 விடையமதை யறிந்துகொண்டால் வாதமோட்சம்
 கெதியைப்பார் பொதுமாதர்க் காசையாக
 கெடுத்தலுற்று சிவசொத்து விடுவாயாகில்
 மதியைப்பார் சிவகிருபை யழிந்துபோச்சு
 மைந்தனே உன்தேகம் நாசமாச்சு
 பொதியைப்பார் மலைதனிலே யிருக்கும்பேர்க்குப்
 பூவுலகில் கற்பமுண்ண உரைத்தவாரே. (234)

வாரேநீ யறிந்தவுட னடக்கமாக
வகையறிந்து மனம்நிறைந்து வடிவுகொண்டு
போரேநீ தொடுத்தலைந்து சிவசொத்தியந்து
பிதற்றாதே அத்தனத்துக் காசியாதே
சாரேநீ யறிந்தவுடன் வெளியிடாதே
சஞ்சரித்தோர் தன்னையும்போய்க் கயத்தாற்கட்டு
வேறேநீ மலையாக நினைந்திடாதே
விதிவசத்தால் விளையுமுத்தாள் நெய்யைக்கேளே. ()
மூலமுனைக்கு.

மூத்தவள்தன் வாகனத்து நெய்யைவாங்கி
மூப்போது மூலமுனைக் கிடுவாயாகில்
காத்தமெனுங் கனமாகு மொருபோதுதன்னில்
கர்மனோ யானாலு மதுவேதீர்க்கும்
ஆத்ததொரு பித்தமெனும் லகிரிநோய்கள்
அடிக்குமடா அகத்தியனான் சொன்னபோக்கு
பார்த்தவர்க் கிதையும்நீ வெளிவிடாதே
பரமசிவ னுணையிந்நூல் பகரொண்ணுதே. (236)
பித்தலகிரிக்கு.

யகருவே னின்னமொரு வகைதான்கேளு
பார்தனிலே லகிரியுற்ற பேர்கட்கெல்லாம்
புகருவே னுச்சிதனில் ரோமந்தன்னைப்
போக்கியே அணுவளவு நகத்தாற்கீறி
நிகருவேன் வெள்ளைப்பா சாணந்தன்னை
நீவாங்கி மிளகளவு பொடித்துத்தாக்கி
சிகருவேன் சுத்ததிலே ம்லாக்காய்க்கட்டை
சேர்த்தரைத்த சந்தனத்தை வளைந்திடாயே. (237)

வளைந்ததொரு சுத்ததிலே கொளுப்புநெய்யை
வாங்கியே சுடரெண்ணெய் வடிக்கும்பேர்க்கு
வளைந்ததொரு துகையப்பா அன்பத்தொன்றில்
விதிமுறைதப் பாமலிப் படிநீயியில்
குளைந்ததொரு புண்ணுச்சு லகிரிபோச்சு
குவலையத்தில் மாந்தர்மன மெய்க்கலாச்சு
வளைந்ததொரு மேதையின்தன் கணிதான்மிச்சம்
விடையமுற்ற யெலுமிச்சம் பழம்சாருட்டே. (238)

ஊட்டப்பா எலுமிச்சம் பழச்சார்தன்னை
 உத்தமனே லகிரியெல்லா மோடிப்பேரச்சு
 மாட்டப்பா சலக்கரையில் நிருத்திக்கொண்டு
 மைந்தனே வேகமறச் சலத்தைக்கொட்டு
 நாட்டப்பா சுடரொன்றுக் கேதான்பத்து
 நாடியதோர் சலக்குடத்தின் முறைதானூத்து
 கூட்டப்பா யிப்படிநீ முறைதப்பாமல்
 கூட்டியபின் தயிருஞ்சோர் பகுந்துகட்டே. (239)

கூட்டுதற்குத் தனியெருமைத் தயிரதாகும்
 குறியறிந்தார்க் கொடும்பாவி முன்னேயாகும்
 ஆட்டுதற்குத் தம்பனத்திற் கிதுவேயாகும்
 அப்பனே முன்சொன்ன விபூதியாகும்
 ஓட்டுதற்கு மூத்ததலைச் சீலைமுக்கு
 ஓகோகோ பேய்களரி யிடத்தில்நாட்டு
 மாட்டுதற்குச் சயித்தானுக் கதியவாள்நெய்
 மைந்தனே யின்னமொரு வகையைக்கேளே. (240)

வகையதுதான் வண்டரித்த பனையினோலை
 வாங்கிவந்து குறித்தவன்றன் பெயரைக்கீறி
 திகையதுதான் முறைவிதியின் மைநேராக
 திகைத்தவகை கலையுரையும் நெய்க்கரியும்
 பகையதுதான் செயுந்தொழிலுக்குச் சவுத்தங்காதில்
 படும்படிமுன் னச்சாற்றில் மையைக்காண்பி
 நகையதுதா னென்னசொல்வேன் சாலஞ்சாலம்
 நாசவித்தை மோசவித்தை நரையத்தீயே. (241)

ஈயந்ததைநீ பெருவிரலா மிடக்கால்தன்னில்
 இருத்தியே மிதித்திடவே யிடங்கள்தோறும்
 ஆய்ந்ததுவே ஆகாச மரத்தின்மேலே
 அருந்தொழில்தான் செய்திடுவார் அனேகம்பேர்கள்
 சாய்ந்தவர்கள் முறிந்துவிழும் வகையைக்கேளு
 தரித்ததொரு சீட்டதிலே முறியும்பங்குக்
 கீய்ந்ததிலே தீர்ந்திடுவாய் நேர்நேராக
 இடரிமுறிந் தேவிமுவான் யினிப்பின்கேளே. (242)

இனியாய மாகாசக் களைக்கூத்தென்று
 இவ்வுலகில் கௌமதிநூல் மதிக்கூத்தென்று
 அனியாய மெத்தவுண்டு கோடாகோடி
 அப்பனே யிதையறிந்து அடக்கிப்போடு
 சனிஞாயம் பிடித்தவனே யின் னூல்கற்றுச்
 சார்ந்தவரைக் கொன்றுவிழுத் தகரச்செய்து
 தனியாய மயன்விதியைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும்
 தனித்தனியே யிந்தமுறை தகர்த்திடாயே. (243)

தகர்த்திடுவாய் முறிந்தபடி முடிந்துபோகும்
 தாரணியிற் தொணிமேழ முடைந்துபோகும்
 நிகர்த்திடுவாய் யிந்தமுறை கைகிட்டாட்டால்
 தீயுமொரு முன்முறையின் விபூதிதொட்டு
 புகர்த்திடுவாய் நேர்நேரே நொடிக்கும்போது
 பூதகண கெசகரண மிந்திரசாலம்
 அகர்த்திடுவாய் பொடிப்பொடியாய் நொருங்கிப்போகும்
 அப்பனே சிவமயமுங் கைக்கொள்ளாதே. (244)

கொள்ளாத குமரி அண்டம் வாங்குதற்கு
 கூறுவோம் வெள்ளைப்பா சாணந்தன்னை
 புள்ளாத கட்டியிரு களஞ்சிவாங்கி
 பெறுவாயின் மிருகநீர் படிக்குள்ளாக்கிச்
 சுள்ளாத படியெரித்துச் சுத்தமாக்கிச்
 சுரண்டியே நஞ்சுக்கொடி சுண்ணந்தன்னை
 விள்ளாதே யொருவருக்கும் நெல்நீர்விட்டு
 விரையவே யரைத்தபொடி வெல்லத்தூட்டே. ()

வெல்லத்தில் களஞ்சிமஞ் சாடியூட்டு
 விழுமுன்று முக்கால்நாழிகையிற்பாரு
 இல்லத்தி விருந்துயிந்தத் தொழிலெடாதே
 ஈசுரன்மே லாணையிது கர்மத்தாலே
 தில்லத்தி லிந்தவித்தை பாவிக்காச்சு
 தேரையர் சல்லியத்தின் குருவேயாச்சு
 குல்லத்திற் பிரளையநீர் வாங்கும்பேர்க்கு
 கொடியதொரு வசியமுமா மறைவுமாமே. (246)

ஆமப்பா கருனாவி வினையாமூலம்
 ஆசியதோர் வசம்புடனே ராசன்தேவி
 நாமப்பா வெளியுரைத்தோம் வேம்புவேர்த்தோல்
 நல்மிளகு வகைமூன்று தளஞ்சிமூன்று
 ஓமப்பா படிசலமோர் மூன்றதாக
 ஒடுக்கியதில் கொடியநஞ்சுக் கொடியின்கண்ணம்
 தாமப்பா முன்முறைமஞ் சாடியீயத்
 தகர்ந்ததுசண் டரளநோயது வரலேமுதல்பாரே. (248)

பாரப்பா என்னசொல்வே னாகினாதன்
 பார்தனிலே யிடைக்காட்டா னெனவேயுற்றான்
 சோரப்பா வகமதனால் கல்லார்தன்னில்
 சூதுசெய்து வந்தவுப்பைக் கிரியிற்சென்று
 காரப்பா கல்லுருவாய் நின்றானின்னும்
 கதையதனை யறிந்துகொ மதி நூல்தன்னை
 சேரப்பா நெஞ்சுகத்தி லடக்கிப்போடு
 சென்றுபார் சிவகிருபை மார்க்கம்நன்றே. (248)

நன்றெனவே நான்சொன்ன படிநீயப்பா
 நயந்துகொண்டு கௌமதியா மின் னூல்தன்னில்
 குன்றென்ற கைலைவெள்ளி மலைபோற்சொர்னங்
 குப்பல்குப்ப லாய்குவிக்கு முன் னூல்பின் னூல்
 ஒன்றென்று தாமுறைத்தோம் பதினெண்பேர்கள்
 உரைத்துவிட்டா ரில்லையென்று மறைத்துப்போட்
 பொன்னென்ற ரெண்டுகரு கல்விமாயம் [டார்
 பிரித்துவிட்டேன் பின்மயமீர் புயத்தில்பாரே. (249)

புயந்தனிலே குழிவிழுகும் விபூதிதன்னைப்
 பிடித்துவைத்துச் செபித்திடவே வளரும்பாரு
 மயமதனை யறிந்தவரா ருலகிலில்லை
 னைந்தனே நீயறிந்தால் மருங்கேகொல்லை
 அயனரிமால் மும்மூர்த்தி விதியால்யோணி
 ஆயிரங்கண் னானதுவு ம்தனாலப்பா
 புயனதனை யறிந்துகொண்டு யின் னூல்தன்னை
 பரமசிவன் மேலாணை பதனம்பண்ணே. (250)

மோகினி மந்திரவிதி.

பண்ணப்பா சூரியகி ராணந்தன்னில்
 பார்தனிலே மோகினிதன் வசியவாலை
 எண்ணப்பா செவ்வரலிப் பூநூற்றெட்டு
 எடுத்துவந்து கெங்கைதனில் கிழக்காய்நின்று
 உண்ணப்பா காரிரவு மூடுமட்டும்
 உத்தமனே சிவாயநம மோகினியங்கென்று
 பெண்ணப்பா வாலேரதி யிருபுயத்தில்நின்று
 பேருபெற்ற தடையாளங் குளிப்பதாமே. (251)

ஆமப்பா விபூதிதனைச் செபிப்பாயாகில்
 அப்பனே ஆகாசந் தன்னிற்பார்த்து
 நேமப்பா தெற்கேதலை யாகவைத்து
 நிஷ்டையிலே நிமிர்ந்துகொண்டு விபூதிதனை
 காமப்பா மோகினியை நினைந்துகொண்டு
 கருதியே விபூதிதனைக் குளியில்வைத்து
 நாமப்பா முன்சொன்ன படியேநீயும்
 நாடியே செபித்திடவே வளரும்பாரே. (252)

பாரப்பா திருநீற்றை யெடுத்துக்கொண்டு
 பாரிலுள்ள மானிடர்க ளெவரானாலும்
 நேரப்பா நினைந்துகொண்டு விபூதிபூச
 நேராகக் கண்டவர்கள் பிரியமாட்டார்
 ஆரப்பா யிதையறிந்தோ ரொருவரில்லை
 அப்பனே நீயறிந்தா லின்னால்தன்னை
 வீரப்பா கோபத்தை யடக்கிக்கொள்ளு
 விருதாவில் மானிடரைத் துயர்ந்திடாதே. (253)

துயர்ந்திடுவா ருனைப்பார்த்தோர் பிரியமாட்டார்
 தூசணித்தார் பிரமரிஷி மாரன்றனை
 அயன்றிருமால் மும்மூர்த்தி அனைவோர்கூடி
 ஆயிரங்கண் ணாய்ச்சபித்தா ரறிவுள்ளோர்க்கு
 பயந்திதைநீ தொட்டெடுத்துப் பார்த்தால்தள்ளு
 பார்தனிலே மிருகமதுக் குமிழ்நீர்தொட்டு
 செயம்பெறவே காட்டினால் வசமேயாகும்
 திரும்பாமற் கொண்டுசெல்லு கூடத்தானே. (254)

தானென்ற ஆணுவத்தை விட்டுநீக்கு
தன்னைமறந் துன்னைவிட்டுப் போகமாட்டா
ஏனென்றால் வாலேமோ கினியின்மார்க்கம்
இந்தவித மானதோர் செயலேயாகும்
மானென்ற தேவாதி தேவரென்ன
மாவேந்தர்க் கோரதிகள் வரலாரென்ன
சூனென்ற வாலையுட கிருபையாலே
சோபமற்ற லிவ்வகையைத் தொடுத்துப்பாரே. (255)

தொடுத்துவரு மேயப்பா வுந்தன்கூட
தூரத்தியடித் தாலுமது போகமாட்டா
அடுத்துப்பா ரதுதானும் மதிகலங்கி
அறிவுகெட்டு உன்னினைவா யிருக்குமப்பா
கெடுத்துவிடுங் கர்மவிதி சூழ்ந்துதானால்
கெட்டமதி யால்மயங்கி கிருக்கித்தேறும்
கருத்துவைத்துத் துறத்திவிட்டும் பிரிந்துபோகா
கர்மவினை யுனைவந்து சூழ்ந்தவாரே. (256)

வாரப்பா குழிவிழுந்த மார்க்கங்கேளு
வாலேமயம் புயந்தனிலே சுளுக்கங்கென்று
கூரப்பா நிலையமர்ந்தோர் குழியுண்டாகும்
குறிப்பாக யிதையறிந்தோ ரடக்கிக்கொள்ளு
சீரப்பா கௌமதிநூல் மார்க்கந்தன்னைச்
சேகரமாய் மனதடக்கி வைத்துக்கொண்டு
காரப்பா மாய்கைபெற்ற சடலந்தன்னைக்
கார்ப்பதற்கு யிடமறிந்து கருத்திலெண்ணே. (257)

யெண்ணப்பா யின்னூலே யுண்மையாக
என்மகனே யெண்ணியபின் னடக்கிப்போடு
தன்னைத்தா னறிந்துமே நேமறிஷ்டை
தான்புரியக் கர்மஞ்சூழ் பொருளுண்டானால்
உண்ணப்பா கொடியவிஷம் போல்நீயந்த
ஊதாரி தேடிவைத்த பொருளைத்தின்னு
விண்ணப்பா உலகதனி லிருந்துவாழ்க
விஞ்சையெனும் நவசதுர விபாங்கேனே. (258)

நாற்பத்தி முக்கோண சக்கரம்.

நவசதுர எழுகோண வட்டத்துள்ளே
நாடியே யாத்தாளட் சரத்தைப்பூரி
சிவமதுவாஞ் சடர்ட்சரத்தை நடுவிற்கேறி
தொந்திவயத் தைங்கரனை வலத்தில்மாறி
தவமதுவாம் பெற்றதொரு நத்திதன்னைத்
தலைமேலே சுத்திவரத் தொடுத்துக்கோறி
பவ்மதுவே யறும்படிக்குச் சுவரில்கேறி
பார்த்திடவே நேர்நேராய் வெடிக்கும்பாரே. (259)

வெடிக்குமடா மோதிரத்தைப் போட்டாலொட்டும்
விஷரேகை யில்லாட்டால் திசைகளெட்டும்
நொடிக்குமுன்னே நகர்த்துவரும் சிவம் நின்றும்
நிதிகளெல்லாங் கைவசமாம் நிறைசென்றோடும்
அடிக்குமடா அட்டசித்தும் பாணம்போலாம்
அகத்தியர்சொல் கௌமதியின் னுலைப்பார்த்தோர்
பிடித்தபடி தவறாமல் வராகிபூசை
பெருவதற்கு யிவ்வகையின் சித்திபாரே. (260)

சித்தியாந் தாம்பூரத் தகட்டிற்கேறிச்
செபிப்பதற்குத் திசைவடக்குக் கலைத்தோலாகும்
பத்தியாய் ஆத்தாட்கு அங்வங்கென்று
பாலிப்பாய் லட்சமுரு சொப்பனத்திற்றோன்றும்
நித்தியமு மீரைந்து வோர்நாளிந்த
நேமநிஷ்டைப் படியாய்செவ் வரளிப்புஷ்பம்
சத்தியமாய்ச் சொல்லவிட்டோம் ரேகைகேற
சற்குருவா யோதிவைப்பாள் சார்ந்துபாரே. (261)

பாரப்பா சிதம்பரமு மிதற்குள்ளாச்சு
பரப்பிரம சொருபமயம் வெளியதாச்சு
நேரப்பா யிதையறிந்தால் வெளிநேராச்சு
நீனிலத்தி லட்டவயி ரவனுமாச்சு
ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் வாலையட்சரம்
அப்பனே அங்வங்நீ பும்அங்கென்று
சேரப்பர் நூற்றெட்டு உருத்தான்நீயும்
செய்வதற்கோர் சதுரமய ரேகைகேளே. (262)

சதுரமதாய் ரேகையிட்டு ஆதிநேரே
தாக்குவாய் சரந்தமெனு முக்கோணத்தை
உதிரமய மானஉயிர் சிகரத்துள்ளே
உண்ணிப்பா ரதின்கீழே ஸ்ரீ அங்கென்று
மதுரமதை யென்னசொல்வேன் திசைதானாலில்
மவுனமப்பா அங்வங்லங் முடியிற்சிவாயம்
எதிரான அடிவெளியில் ஓங்காளி அங்கென்று
என்மகனே நாட்டியபின் னுட்டங்கானே. (263)

காணப்பா யிப்படி நீ யெழுகோணத்தைக்
கரீயத் தகடதிலே கீறிக்கொண்டு
பேணப்பா முன்சொன்ன படிபோலிந்தப்
பிரணவத்தி னுயிரெழுத்தைச் சரியாய்ச்சேரு
வீணப்பா பலதுறையும் பார்க்கவேண்டாம்
விடையமப்பா சர்வாங்க சக்கரத்தின் சூட்சம்
உண்ணப்பா பெடுத்ததொரு முறைகட்கெல்லாம்
உத்தமனே தொந்தமிடு மந்தங்கேளே. (264)

அந்தநவ முதலெழுத் தீரைந்தேகம்
அப்பனே அஞ்சுரெட்டிப் பிரிவுசாந்தம்
இந்தமுறை சிங்கமதில் ஈரேழாகும்
இப்படியே விருநான்கிற் பிரிவிலாறு
சந்தமெனுங் கன்னியதிற் மூன்றதாகும்
சார்ந்ததொரு தகர்தனிலே யாறதாகும்
பந்தமப்பா புந்திதனி விருநான்கேழு
பார்தனிலே யகண்டவெளி முன்னன்கொன்றே. ()

ஒன்றான திப்படியே அன்பத்தொன்று
உகந்துநீ கீறியபின் னுலகந்தன்னில்
குன்றான மலைகிரிகள் நகலுமார்க்கம்
கூரியதோர் படிமுறையின் விதியின்மூர்க்கம்
நின்றடுஞ் சித்துமுறை வராகிகோணம்
நிட்சயத்துக் கீறுதற்கு முறையின் தீர்க்கம்
நன்றாக நாம்வெளியா யுரைத்தோமப்பா
நாடியிதைப் பூசைசெய்து நயந்துபாரே. (266)

நயந்துபார் நார்பத்து முக்கோணந்தன்னை
 நலமான ஆகிகுரு நெஞ்சந்தன்னில்
 மயந்துதிசெய் தோதிவிப்பார் தெரிசனத்திலப்பா
 மயங்காதே விருதாவில் பலநூல்பார்த்து
 பயனறிய மாட்டார்கள் விருதாமூடர்
 பார்தனிலே விதவிதமாய்க் கோடுகிறி
 செயலறியார் நிர்மூடர் பலனென்றில்லை
 செபித்திடவே சர்வமுமுன் சித்தியாச்சே. (267)

ஆச்சப்பா முன்முறையின் விதியினாலே
 அல்லவென்றால் யாதொன்றும் பலனென்றில்லை
 பேச்சப்பா வீண்பேச்சுக் கதைநேராச்சு
 பேருபெறப் பலனென்றும் வழியொன்றில்லை
 யேச்சப்பா யிவனாலே வசையுண்டாச்சு
 என்மகனே கௌமதிநூல் வெளியதாச்சு
 காச்சப்பா முன்சொன்ன முறையினாலே
 கருத்தறிந்து பலவகையும் பிரித்துக்கேறே. (268)

மோடி.

தேறியதோர் சக்கரத்திற் பணத்தைக்காசை
 தேறவைத்து நவதான்யம் பலபயறுவிபூதி
 தேறியதைக் கலவிச்சு யிதனிலிட்டுத்
 தியானித்து சக்கரத்தின் முன்னேவைத்து
 மாறியதை வாரியெறி வண்டுதும்பி
 மைந்தனே பறந்தடிக்கு மெவரானாலும்
 தேறியதை மோடியென்று யெடுக்கமாட்டார்
 செகந்தனிலே செக்குலக்கை செய்திகேளே. (269)

செக்குலக்கை தனைநிருத்திச் சங்கிலியினோடு
 செபித்ததொரு விபூதிதனைப் பூசிப்போடு
 பக்கமதில் வாருகோல் செப்புக்கேளீர்
 பறந்தடிமுன் திருநீறு தொட்டுச்சாடு
 சிக்கெனவே ரூட்டொன்று சுழட்டியாட்டு
 சிறந்துகொடு சாத்தையள்ளிச் சிறசிற்கூடு
 வெக்கமதை யென்னசொல்வேன் ஓகோகேடு
 விகிர்திபெற அடித்துருட்டு விபூதிபூசே. (270)

பூசியதோ ரூட்டைதனைச் சுழற்றக்கேளு
 பூட்டக மறிந்தெதிரி செருப்பைக்கீறி
 வீசியே யெறியுமுன்னே ரூட்டைநீயும்
 விசைகொண்டு சுற்றிவிடு வந்துசேரும்
 தேசியெனுங் கழுதைபரி குதிரைப்பாந்தில்
 சிந்தித்த யிடமெல்லாம் பணம் போய்ச்செல்லும்
 மாசியே அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 மைந்தனை நீயறிந்து மனதிற்கொள்ளே. (271)

கொள்ளப்பா குறிப்பானதொரு மார்க்கந்தனைக்
 கூறியதோர் முறைப்படிநீ தவறாமற்றான்
 தள்ளப்பா அடங்கோப மிரண்டுந்தொல்லை
 தாரணியில் மோடிவித்தைக் கிணைவேறில்லை
 உள்ளப்பா வகமுனக்கு வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 உத்தமனே மோடிவித்தை யதிகமார்க்கம்
 தள்ளப்பா சீசீசீ யதுவேகொஞ்சம்
 சாமீப யோகமயஞ் சாற்றக்கேளே. (272)

சாற்றுகிறேன் சிவசூஸ்திர விதியின்போக்கு
 சார்புநிலை யறியாத மதிகெட்டோர்க்கு
 வேற்றுமொரு கெண்டியொன்று கூகமான
 விலாசமுள்ள கிணறதனில் கவிழ்த்திமுடி
 சேத்துநீ கயர்கொண்டு கெண்டிதன்னில்
 சேர்த்திருக்கிப் பாலமதில் நடுவில் தூக்கி
 போத்துவாய் பீதாம்பர வஸ்திரத்தால்
 போற்றியபின் சிவமயத்தை யடைத்திடாயே. (273)

அடைத்திடுவாய் சிவமயத்தை யிழுத்துநீயும்
 அப்பனே யிழுத்துவிடு கிணற்றுத்தண்ணீர்
 புடைத்துப்பா ராகாச கெங்கைமார்க்கம்
 பொழிந்தபடி போலருவி தெளிந்தசாய்கை
 விடைத்திருப்பா ரித்தைநீ யறிந்தாயாகில்
 விஞ்சையென்ற யேத்துமதி யிறக்குமதிபோக்கு
 கிடைத்திடுமோ மலைகனக நிதியீயந்தாலும்
 கிரிகையென்ன யோகமென்ன கௌமதியைப்பாரே.

யோக நிலை.

கௌமதியிற் கெவுனமுறை மார்க்கங்கேளு
கிருபையுற்ற யெழுத்தெனுமட் சரத்தையோது
மௌமதியா யிதையறிந்தோர் நிலையாய்நின்று
மனந்துணிந்து உருசெபிக்கில் மதியின்மார்க்கம்
சௌமதியாஞ் சுவாசமெனுஞ் சுழியிற்சிக்குந்
தனையறிந்து கண்டிக்கும் வழியுந்தோணும்
பௌமதியில் சிவஞ்சுழித்து மலக்கட்டெல்லாம்
பரிசோதித் தலம்பிவிடும் புசமற்றே. (275)

பாசமற்ற பேர்களுக்கு நிலைநின்றேதான்
பார்த்தவுடன் கடிக்கையொன்றில் தோற்றும்பாரு
ஆசமற்ற தனமாசை பிள்ளையாசை
அறிவுகெட்ட மயலாசை காமவேசை
நேசமற்ற முண்ணாசை யிவைகள்சேர
நினைத்திருக்கும் நிர்மூடர்க் கிதுகிட்டாது
வாசமற்ற பூணாசை பூணுமாசை
வஞ்சனைகள் செய்விதங்கள் மார்க்கம்பின்னே. (276)

பின்னாசை பெண்ணாசை பிறவியாசை
பிரியாத மனக்குரங்கு விகர்ப்பமாசை
தன்னாசை யுள்ளதெல்லாம் வெறுப்பானாகில்
தவசிமேற் றுருவமயந் தோற்றும்பாரு
இன்னாசை கௌமதி நூ லாசைவைத்து
யியங்குமன மயங்குநினை யோகஞ்செய்ய
மின்னாசை கொண்டவன்போ லின்னூலாசை
மிகழ்ந்துகவ ரிகழ்ந்துவிடான் விரும்புவாரே. (277)

விரும்புவான் சிவயோகஞ் செய்வோமென்பான்
வீரடக்கான் குரும்பொடுக்கான் அடமும்போக்கான்
இரும்புருக்கி ரசவாதஞ் செய்வோமென்பான்
யித்தலத்தி னில்லரத்தி னாசையாலே
அரும்புருக்கு கனநிமிளைத் தானையுணி
அரிவையெனு மனவிமக்கட் காகவேண்டும்
சுரும்புமய மானஉரு சிவத்தின்கூறு
சொல்லவொண்ண ஆசையது அலைக்கக்கேளே. ()

துலைக்கக்கேள் முன்சொன்ன ஆசாபாசம்
 துலைத்துநீ சிவயோக மார்க்கம்பாரு
 வலைக்குள்ளே சிக்கிநின்ற மச்சம்போலே
 வகைதெரிந்து உனதுமனக் குலைக்குள்ளேதான்
 சிலைக்கக்கேள் உற்றபொரி கரணமாசை
 செகத்தில்தா தாக்கள்மெய்க்கக் கண்ணைமூடி
 புலைக்கக்கேள் கைவிரித்து யிருக்கும்பேர்கள்
 புத்திகெட்ட நிர்மூடர் புகழத்தானே. (279)

புகழவே கைவிரித்து யிருக்கும்பேர்கள்
 பூவுலகில் கண்கெட்ட குருடர்மூடர்
 இகழவே விருதாவில் மனதைப்போக்கி
 இருந்ததினாள் யாதொரு பலனுமில்லை
 நிகழவே பலகதைகள் வீண்போக்கப்பா
 நீயறிந்து ஓர்நிலையாய்க் கடிகைநோம்
 அகழவே அனுகூலஞ் சுவாசந்தன்னை
 அலையாமற் கலையாமல் அனுஷ்டிப்பாயே. (280)

அனுஷ்டிப்பாய் சுவாசமதை யடக்கவேண்டாம்
 அப்பனே யோர்நிலையில் நிலையாய்நில்லு
 தனுஷ்டிப்ப மானதொரு தவளைச்சங்கு
 தாளிசையிற் சின்னமுறை யூ தும்நாதம்
 கெனுஷ்டிப்பாய் சிங்கநாதத்தின் வாத்யம்
 கேட்டிலையோ அவ்விதியின் மதியின்தீர்க்கம்
 இனுஷ்டிப்பா யிப்படியே இடங்கள்தோறும்
 இருந்தாடுஞ் சிவமகிமை யினிதுபாரே. (281)

பாருநீ யின்னமொரு வகைதானப்பா
 பார்தனிலே காளையார் கோவில்காட்டில்
 நேருநீ யதின்மேற்கே மூலையொன்று
 நெடுந்தூர மல்லவிடு காதம்நாலு
 சேருநீ யங்கேயொரு காளிகோயில்
 சிவசத்தி பீடமதில் நோதாக
 தூருநீ பார்த்திடுவாய் ரெண்டேயுண்டு
 துள்ளுகுட்டி கொள்ளுகட்டி சூட்சந்தானே. (282)

தானுன மரங்கள் ரெண்டும் பேரே தென்னில்
 தாவிப்பே னுந்தனுக்கு விபரமாக
 ஏனாலை ரசகுளிகை ராஜாளிவிருட்சம்
 ஏறுசின்னி யிறங்குசின்னி யென்றுபேராம்
 ஆனால் நீ யதினுடைய பழத்தைவாங்கி
 ஆடிதனில் பெளரணையில் பாதிப்போதில்
 வேனாகப் பழுத்துதிரும் வேளோபார்த்து
 வேண்டிவா கடிகையொன்றில் மறந்திடாதே. (283)

மறந்துவிட்டால் பழுத்தபழம் உயரயேறும்
 மானிடரில் பேருபெற்ற பதினெண்பேரும்
 பறந்துவந் தெடுத்திடுவார் முன்னதாக
 பார்த்தவுட நியறிந்து யெடுத்துக்கொள்ளு
 நிறந்துதியை யென்னசொல்வேன் ரத்தம்போலாம்
 நிமிளைகட்டும் ராசாளி நிவர்த்திகேளு
 தூரந்துதியாம் நாற்பத்தி முக்கோண நீறு
 தொகுத்தறிந்து செபித்தெரிந்து செல்லுவாயே. ()
 கெவுனம்.

செல்லுவா யிதினுடைய மார்க்கங்கேளு
 சென்றெடுத்துக் கொண்டுவந்து கனியின்சத்தை
 கொல்லுவா யிடைக்கிடைதான் நிமிளைசேர்த்து
 கொண்டுவந்து குடகரியில் கொடுத்துப்பாரு
 வெல்லுவா யாகாச கெவுனமார்க்கம்
 விஞ்சை பெற்றுக் கயிலாச மேறுயேறும்
 வல்லுவாய் கொப்பரையில் வங்கம்போட்டு
 மைந்தனே உருக்கியிந்தக் குளிகைபோடே. (285)

போடப்பா ரசகுளிகை போட்டமார்க்கம்
 பூர்வீகச் சத்துவிஷ நீரோடெல்லாம்
 காடப்பா அக்கினிக் காடாய்க்கிண்டு
 கடந்துபோ யப்புரத்தில் குதிகொண்டாடும்
 தேடப்பா அதையெடுத்துக் கெவுனமார்க்கம்
 தெரிவதற்கும் மறிவதற்குந் திறமிதாச்சு
 ஓடப்பா நினைத்தவிட மெங்கெங்கேனும்
 ஓடிநொடி நேரமதில் திரும்பும்பாரே. (286)

திரும்பவுமே யின்னமொரு வகைதான்கேளு
 திருமூல வஸ்துவெனுஞ் சத்துநீதான்
 அரும்பொருளின் சமையகுரு வாதிமூலம்
 ஆணரசு பெண்ணரசு அறிவின்கெய்கை
 விரும்புநே ரித்தனைபித் தென்றுஞ்சொல்வார்
 வீணாகி வீணர்செய லறியமாட்டார்
 சிறும்புகளி பெருங்குறளி சற்றேதோன்றும்
 செகந்தனிலே பதினெண்பேர் மறைத்திட்டாரே. ()

தாம்பூரப்பம்.

மறைத்திட்ட வஸ்துவது வெளியாய்ச்சொல்வேன்
 மைந்தனே தாம்பூர பற்பம்நீற்ற
 உரைத்திட்ட சிருகுறலாந் தீப்பூடென்று
 உத்தமனே யிவ்வகையின் பேரொன்றுச்சு
 முறைத்திட்ட மறியாமல் பல நூல்பார்த்து
 மூடர்களாய் வெகுபேர்கள் கூடிக்கூடி
 நிறைத்திட்ட மறியாமல் புல்பூடெல்லாம்
 நீனிலத்தில் லரைத்தெடுப்பான் செத்தமாதே.(288)

செத்தேத்துஞ் சிறுசூரலுந் தவளைப்பித்து
 சேர்த்தரைத்துத் தாம்பூரக் காசிற்ப்புகி
 சுத்தத்து யீரமற ரவியில் வைத்து
 செப்புடமாங் கவசமிலாப் புடத்தில்போட
 சத்தத்து துய்யமலர் நிறமுண்டாச்சு
 சாட்டப்பா தாம்பூரக் கட்டியெல்லாம்
 ஒத்தத்து யிடைக்கிடைநீ கனமாய்ப்புகி
 ஒழுங்காய்ப்பின் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடே. ()

போடப்பா பலமொன்றில் எருத்தான்பத்து
 போட்டிடவே அந்தயிடைக் கிடைதான்செம்பு
 தேடப்பா பத்துக்கொன் ருகநீயும்
 தேடியதோர் தாம்பூரஞ் சரியாய்நீத்து
 ஆடப்பா யிப்படிநீ முறைதப்பாமல்
 அணுவளவு தப்பிவிட்டால் புகைந்துபோச்சு
 நாடப்பா வடநாடு தேசந்தன்னில்
 நாடியே கண்டுகொள்ள விபரங்கேளே. (290)

விபரமப்பா ஆனைமலைக் காட்டில்தேரே

விருச்சிகத்தின் திங்களந்தம் விரும்பிச்செல்லும்
துபரமப்பா கைச்சிலையில் உறைதான்போடு

துணியாமல் கெணித்தரைத்து யிலையால்முடு
கபரமப்பா யந்தயிலைச் சிலைதன்னில்

கசக்கியே மசக்கையில் தீப் பிடிக்கும்பாரு

நிபாமுற்ற யிலைக்குமே யங்வங்கென்று

நீனிலத்தில் பதினெண்பேர் மறைத்திட்டாரே. ()

தீப்பூடு.

மறைத்திட்டார் காளையார் கோவில்காட்டில்

மைந்தனே நாதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
விரைத்திட்டா ரதுகாண மட்டாயப்பா

விருதாவி லலையாமல் அதின்மேற்காக
வரைத்திட்டார் மலையோரங் கொடியகாட்டில்

வழியறிந்தா விருக்குமிடந் தீப்பூடென்று
உரைத்திட்டா ரத்தலத்தோ ரலையோர்சேர

உத்தமனே யதையறிந்து பிடுங்கிக்கொள்ளே. (292)

பிடுங்கிநீ யரைப்பதற்கு விபரங்கேளு

பிதற்றுதே ஆட்டுத்தோல் கவசம்பூணு
நடுங்கிடுவார் நஞ்சென்பார் தீப்பூடென்பார்

நாட்டிலொன்று மறியார்கள் நாதன்மூலம்
ஒடுங்கிநீ முகமாக வைத்துக்கொண்டு

ஓரிடைக்கு நேரிடைசேர்த் திடுநீப்பற்பம்
நெடுங்கியெனுங் கொல்லாத நஞ்சுதன்னை

நீயறித்தா லந்தச்சார் தன்னிற்போடே. (293)

போடப்பா பாம்புநஞ் சதனைவாங்கிப்

போட்டிடவும் மந்தச்சார் சரியிடைதான்சேரு
சூடப்பா வொன்றுமில்லை விஷமுமில்லை

சூட்சுமப்பா உண்டுபார் மதுரமாச்சு
ஆடப்பா யிப்படிநீ யவித்தபச்சை

ஆவின்வெண்ணெய் தனையெடுத்து யிந்தச்சாற்றில்
சாட்டப்பா அருகுநுணி திவலைநீயும்

சாடியபின் கடிகையொன்றில் நீறிப்போச்சே. (294)

நீறியதோர் முன்முறையி னெருத்தப்பாமல்
 நீற்றியதோர் பற்பமதை வெந்நீர் தன்னில்
 கீறியயின் னாவன்பால் கறந்தமேனி
 கிருதமப்பா யென்னசொல்வேன் மதுரமாச்சு
 வீரியமா மிதையறியார் உலகத்தோர்கள்
 விருதாவில் கண்கெட்ட விருதாமுடர்
 கூறியதோர் பாடல்பதி னெண்பேர் நூலும்
 கொண்டலைந்தார் பண்டபிலங் கண்டிடத்தே. (295)

கண்டதைத்தான் பண்டபிலங் செடியைக்கேளு
 கனகமய மூலிகையின் தீப்பூடென்றும்
 விண்டதப்பா பட்டுநூல் விளிம்புவர்ணம்
 மேனியெல்லாம் பொன்னிறம்போல் சுத்தவாசம்
 புண்டரிக மலர்வாசம் போலுண்டாகும்
 புதுமைதனை யறியவென்று புகழ்ந்துநீயும்
 தண்டான மரணமுற முகர்ந்திடாதே
 சனியான கொடியசனி சண்ணும்பாரே. (296)

பாரப்பா அண்டர்கோ னரிமாலாணை
 பார்தனிலே வாசமதை முகர்ந்திடாதே
 சீர்ப்பா கருநாவி யாவின் நஞ்சு
 தீயான தீயதிலுங் கொடிதென்றெண்ணு
 தூரப்பா மும்மூர்த்தி மூன்றுபேர்போல்
 துலங்கியே ஓர்முழுத்தில் நிலையாய்நிற்கும்
 காரப்பா அதனிடையில் மூத்தாள்சேர்ந்து
 காத்திருப்பாள் பிசாசெல்லா மோடிப்போமே. (297)

ஓடிப்போ மதனிடையில் வேரைநீயும்
 உகந்தசெவ்வாய் தனிற் பிடுங்கி யுலர்ந்தபின் நீ
 சூடிக்கோ கொடியாவு வழிகொண்டேகும்
 சூட்சாதி சூட்சமப்பா காளிகோவில்
 தேடிப்போய் நின்றதுபார் மரமொன்றில்லை
 தீப்பூட்டின் பச்சிலையின் குணத்தினாலே
 ஆடிக்கொண் டாடுகின்ற கையில்பந்தம்
 அனைந்துபோஞ் சுட்டுறுதென் யெறிவான்பாரே. ()

சுறிந்திடுவா னதினுடைய விபரந்தன்னை
 என்மகனே உந்தனுக்கு நேராய்ச்சொல்வேன்
 தெரிந்துகொள்ளு அதினுடைய காயைக்கேளு
 திருக்கான வலம்புரிக்காய் போலதாக
 விரிந்திருக்கு மதிண்வித்து லிங்கம்போல
 வடிவுகொண்ட சிவகனையின் மார்க்கங்கண்டு
 அரிந்தெடுத்துப் பார்த்திடுவாய் கொத்தொன்றாச்சு
 அப்பனே அதில்முன்று காயுண்டாச்சே. (299)

காயான நடுக்காயி லிங்கரூபம்
 கருதியே ஒன்றைப்பார் மேகரூபம்
 சாயான பக்கமதில் யீசரூபம்
 சார்ந்துபார் மும்மூர்த்தி யிவர்கள்ரூபம்
 பேயான பேய்பிடித்த பேர்கட்கிந்தப்
 பெருமூலந் தனையுரைத்துத் திலதம்போடு
 தோயான சயித்தானைய் மாறிப்போச்சு
 நுணியான மயிர்க்காம்பு நுணியிற்போடே. (300)

போடப்பா மயிர்க்காம்பு நுணியிற்போடு
 போட்டபின்பு பிசாசெல்லா மோடிப்போச்சு
 சாட்டப்பா யிடுக்கிக்கொண்டு யிலையநீயும்
 சாடுவதே யல்லாது கைதொட்டாட்ட
 ஆட்டப்பா தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
 அப்பனே நீயறிந்தா லருந்தக்கேளீர்
 கூட்டப்பா தோல்கவச முறையைப்போட்டு
 கூட்டியே பற்பமுறை கருவைச்செய்யே. (301)

செய்ததொரு குருவதனை நவலோகத்தில்
 செலுத்துவாய் நிமிளைமுதல் வலுச்சத்தேற்ற
 உய்துபா ரணுவளவு உமிழ்நீர்தொட்டு
 உத்தமனே கொடுத்துப்பார் சொர்ணமாச்சு
 மொய்த்திடுவா ரிதையறிந்தோ ருனைவந்தேய்ப்பார்
 முழுமுட ரானவர்க்கு மோசமாக
 செய்திடவும் வைதிடவும் பொய்கள்சொல்லி
 திரிந்தலைய ஓதிவைப்பாய் தேசத்தோர்க்கே. (302)

தேசத்தி லுள்ளவர்க்குப் பொய்தான்சொல்ல
தோசமொன்று மில்லையப்பா வாதத்தாலே
மாசற்ற தீப்பூடு யிலைதான்கண்டால்
மைந்தனே தீயெரிந்து தளையின்மீது
வாசற்றோர் தேர்நிற்கும் படியாய்நீட்டு
வாடைதைத்தா லுடன்கிரகில் புகையும்பாரு
மூச்சற்றுப் போம்படிக்கு மேலேமூடு
மூன்றரைக்கால் நாழிகையில் சென்றுபாரே. (303)
மண்டுகபற்பம்.

சென்றுபார் மண்டுக பற்பமாச்சு
செகந்தனிலே ரெத்தமுறை பாண்டுக்கெல்லாம்
கொன்றுவிடு மும்மூல வஸ்தின்பற்பம்
குணமதனை யறிந்தவரா ருலகிலில்லை
நன்றுநா லாயிரத்து நாற்பத்தெண்ணோய்
நாசமறுந் தீப்பூடு நகைத்த மார்க்கம்
தின்றுவிடும் வியாதியெல்லா முண்மையாக
தீதறவே யின்னமொன்று திருத்தக்கேளே. (304)

திருத்தமப்பா மண்டுக பற்பத்தாலே
செய்கையென்ன சொல்லுவது உலகத்தோர்க்கு
வருத்தமப்பா வொன்றுமில்லை வரலாறுகேளு
மாயவனு யீசன்முதல் மூன்றுபேரும்
கிருத்தமப்பா கயிலைவெள்ளி தனிலுண்டாச்சு
கிருபைதனை யறிந்தவர்கள் பிடுங்கிப்பின்னும்
பொருத்தமப்பா யில்லாமற் களையேதென்று
பிடுங்கியே யெரிந்துவிட்டார் புதுமைகேளே. (305)

புதுமையென்ன சொல்லுவது உலகத்தோர்க்கு
பூவுலகில் மாமூலம் வந்தவர்க்கு
புதுமையொன்று யீசான்மேல் பாணமாக
பாவித்து ஏவிவிட்டான் மதனவேள்தான்
சதுமைதனை யறிந்துசிவன் நெற்றிக்கண்ணால்
தனையெரித்தா ரக்கதையின் வரலாறுதன்னை
இதுமைஇரு ளென்றுமுன்னோர் மூவர்கூடி
யெரித்துவிட்டார் கயிலைவெள்ளி தீப்பூடென்றே. ()

என்றதினால் தீப்பூடு யென்றதாச்சு
 ஈசுரன்றன் நெற்றிக்கண் ணெறித்ததாச்சு
 குன்றதினால் சேதம்வரு மென்றேசொல்லி
 குருமூல வஸ்துமதன் குணத்தினாலே
 அன்றதினால் கயிலேதனில் முளைக்கலாச்சு
 அப்பனே அதைமூவர் பார்க்கலாச்சு
 நன்றவர்கள் வெள்ளிசொர்ண மாமென்றெண்ணி
 நாட்டிலே பதினெண்பேர்க் கீயந்திட்டாரே. (307)

பதினெண்பேர்க் கீயந்திடவே பொதுகைதன்னில்
 பார்த்தவர்க லெல்லோரும் பார்த்துப்பார்த்து
 விதினெண்ணேர் படிப்படியே செந்தூரங்கள்
 விசகுளிகை ரசகுளிகை வேணவேண
 மதிநண்ணு யுற்றவர்கள் வாதஞ்செய்து
 மறைத்துவைத்தார் கிரியரையில் வரலாறுமார்க்கம்
 சதிநண்ணு நூல்தோறும் மடையாளத்தை
 சாற்றினார் லெக்குடனே சாற்றினாரே. (308)

சாத்தினதோர் பாவவினா சத்திலேதான்
 சாயுட்சிய பதகிரியி னருவிமேலே
 மாத்திரைப்போ தாகிலுமே பிரியாயோக
 மார்க்கமுற்ற பேர்களுக்கே யேற்குநிலைதோற்றும்
 சூத்திரமாய் முன்முறையின் விதிதப்பாமல்
 செபித்தவனே சபித்தநிதி சகத்திலேற
 ஆத்திரமாய் நீயுமந்த நிறையைத்தப்பி
 அபகரிக்கில் கெடுமதியை அறிந்திடாயே. (309)

அறிந்திடுவாய் யம்மலையில் குகையில்காவ
 லாகியதோர் வயிரவனை யப்பால் நிற்க
 தெரிந்திடுவா யாமாகில் பதினெண்பேர்கள்
 தேடிவைத்த சகடுமருந் துனக்கேயீடு
 பிரிந்திடுவா யரைவாசல் நொடியிற்காண்பாய்
 பதம்பணியும் பூதகிணச் சணமுன்னீரு
 சொரிந்திடுவா சகடுரச மணிச்செந்தூரஞ்
 சொர்ணமய மின்னமுமே சொல்லக்கேளே. (310)

சொல்லக்கேள் பொதிகைதனி விருந்தமூலம்
 சொருபமய மருபநயந் தோன்றல்மார்க்கம்
 அல்லக்கேள் கன்னிக்கா வடிக்குமேற்கே
 அதுகடந்து காதவழி வடமேற்காக
 கொல்லக்கார் வனக்காடு ஓடையொன்று
 கொடியவனஞ் செடியடர்ந்த காட்டுக்குள்ளே
 நல்லாகக் கார்முகில் மானம்போன்ற
 நாடதிலே முளைத்தவஸ்து நயந்துபாரே. (311)

நயந்துபார் பொதிகைதனி விருந்தபேர்கள்
 நாடியிதை யறிந்துகொண்டு நளினவாசம்
 பயந்தருதல் கன்னிக்கா வடிக்காடு
 பரப்பிரம வஸ்துநிக ரென்றேயெண்ணி
 செயந்தருகக் காளையார் கோவிற்காட்டில்
 சிலபேர்க ளனைவோர்கள் கூடிக்கூடி
 அயந்தருத விரும்புசெம்பு அருபமாசி
 அப்பனே அயன்விதியை விலக்கினாரே. (312)

அயன்விதியை விலக்கினபே ரனைகருண்டு
 அப்பனே காளையார்கோவில் காட்டில்
 மயமிதனை யறியார்கள் உலகத்தோர்கள்
 மாற்றமுற வொருவருக்குந் தோன்றமாட்டா
 பயனிதனை யெவரறிவார் தீப்பூடென்பார்
 பார்தனிலே யாதொன்றுந் தீண்டாதப்பா
 செயமுறவே யுந்தனுக்கு வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 செய்கைமுறை யிதுவல்லால் செந்தூரங்கேளே. ()
 செந்தூரம்.

செந்தூர முறையொன்று வழிதான்கேளு
 செகத்திலுள்ள காமப்பால் மதனப்பாலை
 வெந்தூர லானதொரு வெள்ளையுப்பு
 வீட்டிலுள்ள கரியுப்பு விரோதம்போக்கி
 நந்தூர லென்றும்பேர் கரியுப்பான
 நயமுற்ற உப்பதிலே படிதான்வாங்கி
 விந்தூர லறுகுருணி கடலைச்செயநீர்
 வேண்டிவந்து பதினாறு படிதான்கூட்டே. (314)

உப்பு.

கூட்டப்பா பதினாறு பங்குவிட்டுக்
கூடியபின் னோராளின் பரிசமாக
மாட்டப்பா குழிவெட்டித் தகர்வெள்ளாட்டின்
மலமதனை யொருகோட்டை சரியாய்ப்போட்டு
நாட்டப்பா யிந்தமுறைப் படிநீர்தன்னை
நடுவிலே நாட்டிமலக் கவசமுட்டு
பூட்டப்பா யிருமுன்று மாதஞ்சென்று
பூட்டியபின் குழிதிறந்து யெடுத்துப்பாரே. (315)

எடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் திங்குசாலே
யிந்தமுறைக் கொன்றுபோட் டிடவேயாச்சு
கொடுத்துப்பார் செந்தூரம் உமிழ்நீர்தொட்டு
குன்றுமலை யாகவள்ளிக் குகையிற்சேரு
அடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் உலகத்தோர்க்கு
அப்பனே உந்தனுக்கு வெளியாய்ச்சொன்னேன்
விடுத்துப்பார் முருக்கமலர் மதுரமாச்சு
விடையமொன்று யின்னமுறை விபரங்கேளே. ()

விபரமப்பா பதினெண்பேர் மறைத்தமார்க்கம்
விடையமதை நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
அபரமப்பா வெளிதரிலே ரெண்டென்பார்கள்
அறுசுவையாங் கருமறைத்தல் வெளியாய்ச்சொன்
உபரமப்பா வென்றுசொல்வா ரல்லகேளு [னோம்
உத்தமனே வீட்டிலொன்றென் றுறைத்தார்பாரு
கபரமப்பா யீரெழுத்தும் பனிரெண்டாச்சு
காரணத்தை யறிந்தவர்க்குக் கைகண்டாச்சே. (317)

கைகண்ட தின்னமொரு வகைதான்கேளு
கருவான திங்குகப்பு தனித்துவாங்கி
மெய்கண்ட செயநீரை எடுத்துக்கொள்ள
மிகுந்ததொரு சலவையிட்ட பீங்கான் தன்னில்
மைகண்ட ரவிபனிநீர் ரவியில்வைக்க
மைந்தனே செயநீருண் டாச்சுபாரு
தெய்கண்ட நடனரச கரியின்கூத்தை
நூக்கியே சதுரம்நாற் களஞ்சிபோடே. (318)

போடப்பா கடிகையொன்றில் சகடதாகப்
புழுகிதமாய்த் திறட்சியுற்றுக் குதிகொண்டாடும்
ஆடப்பா கொப்பரையில் வங்கம்போட்டு
அனல்முட்டு குளிகையிடு விஷத்தையுண்ணும்
சூடப்பா சிரசதிலே எடுத்துக்கட்ட
சிவலோக அண்டசரா சரத்தைமுட்ட
ஓடப்பா கெவுனமுறை மார்க்கஞ்சொல்ல
ஓர்துடிக்கி வாயடக்கி முழியைமுடே. (319)

முழிமுடி நொடியொன்றில் நூறுகாதம்
முழிக்குமுன்னே கொண்டுசெல்லு மிடையில்தீயும்
தெளிவாடி முழித்துவிட்டால் குறையங்கூக
தெளியாத கசவிருட்சம் யெதுவிலேனும்
பளிசாடிப் போட்டுவிடுஞ் சொன்னேனப்பா
பாவகத்தை யறிந்துகொள்ளு பதனம்பண்ணு
வளிகூடிக் கயிலைமலை தன்னைத்தேடி
வகுத்தபடி தொகுத்துவிடும் வரலாறுதேரே. (320)

காரீயவெள்ளி.

தேருவாய் தங்கையக்காள் சயனச்சாறு
தெரிந்துகொள் கொடியிலைவெத் திலையாமப்பா
பேருபெற்ற முப்பூவின் வழலைதொட்டு
பிழிந்தெடுத்து வங்கமது உருக்கிச்சாய்க்க
வேறுமய மென்னசொல்வேன் கண்விட்டாரிடம்
விளங்கியதோர் காரீயம் வெள்ளிமாத்து
கூருதனை யுரைத்துப்பார் சரிகைவெள்ளிக்
குணமதுதான் போதாது கொடியதாச்சே. (321)

ஆச்சப்பா போதொன்றில் வெள்ளியாச்சு
அப்பனே வாதநீர் கைக்குள்ளாச்சு
பேச்சப்பா யென்னசொல்வேன் தீங்குகப்பு
பெறுவதற்கு மாச்சலென்று யிலைச்சார்சொன்னேன்
மாச்சப்பா வொன்றுமில்லை நூணிச்சார்க்கு
மைந்தனே தகுதியுற்று லணுநீயீய்ந்து
காச்சப்பா காரீயங் கொப்பரையில்நீயும்
காய்ச்சியபின் முகந்துத்து கனகமாத்தே. (322)

மாத்தப்பா சரிகைமாத் ததுதானென்ன
மைந்தனே யிதற்குமொரு நிகர்தானுண்டோ
ஊத்தப்பா யிப்படி நீ ஒன்றேபோதும்
உத்தமனே வீரடங்கு முரஞ்செய்யாமல்
தாத்தப்பா யிதுகூத்து தருப்போலீயத்
தனக்குண்டு உனக்கின்று வெளியாய்ச்சொன்னோம்
கூத்தப்பா யிதுகூத்து வேறென்றில்லை
கொடிதான வாதமுறைக் கூத்திதாச்சே. (323)

ஆச்சுதப்பா மூலிகைகள் தொண்ணூற்றாறில்
அப்பனே சன்னிக்குப் பதினெட்டேதான்
போச்சப்பா துவாலைக்கு மதுநேராக
போக்கியே வாய்வதுக்கு அறுநான்கேதான்
பூச்சப்பா வரதமுறைக் கொன்றேகேளு
பூவுலகில் கனமூலி வனமூலியாச்சு
திச்சப்பா தாமெனவே தீப்பூடென்று
தீதகற்றும் வாதவஸ்து தெரிந்துகொள்ளே. (324)

தெரிந்துகொள்ளு மூலிகையில் முப்பத்தஞ்சு
தீதற்ற தயிலவகைக் கிதுவேயாகும்
அறிந்துகொள்ளு சோதிமர விருட்சமாச்சு
அப்பனே நீற்றினுரு ஜாளியாச்சு
எறிந்துவிடு நீர்நீராய் பற்பமாச்சு
என்மகனே யதுவிட்டால் தீங்குசாலே
விரிந்துதப்பா நீற்றினத்தில் நீர்விட்டாப்போல்
வெளுமையுற்ற பாஷாண பற்பங்கானே. (325)

காண்ப்பா பாஷாண பற்பந்தன்னைக்
காண்பதற்குக் கைலாசச் செயனீர்விட்டு
ஊணப்பா வழலையுப்பு கைப்புப்போடு
உத்தமனே பளிங்குக்கல் லுறமதாச்சு
பேணப்பா குடக்கரியில் கண்விட்டாடும்
பெற்றபே ருலகமதிற் பணமென்பார்கள்
வீணப்பா பலநூலும் பார்த்தபேர்க்கு
விஞானவில் மறைத்தல்மயங் கிட்டிடாதே. (326)

கிட்டிடா தென்றமய மென்னமாட்டார்
 கிருகிருத்து லகிரிகொண்ட பேயர்முடர்
 முட்டிடா தென்றவித மகிமைபோல
 முழுமோச மாய்வாத முடியவூதி
 விட்டிடா தென்றகிறுக் கனுபோகத்தால்
 வீட்டிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் விலையாய்விற்று
 செட்டிடா தென்றவிதி ஞாயநீதி
 செயல்மகிமை யென்னசொல்வேன் செத்தமாதே.()

செத்தமா டென்றதிலுங் குணமொன்றுண்டு
 செகத்தில்கோ ரோசனைக்கு விலையுமுண்டு
 பித்தமா டென்றதுதான் பதினெண்ணூலில்
 பிடிபாடு அறியார்நூல் பிரட்டென்பார்கள்
 கத்தமா டென்றதிலு மிருகால்மாடு
 கண்டதுண்டோ கருமறைத்தால் கவருத்தாசி
 உத்தமா டென்றதிலும் விருதாமாடு
 உளவறிந்து கருத்தெரிந்தோ னரசன்தானே.(328)

அரசான ஆணரசு பெண்ணரசுமார்க்கம்
 அதுவறியான் யேறுசிங்கி யிறங்குசிங்கி
 மிரசான கெந்தகத்தைச் சிங்கிச்சாற்றில்
 மிகவூற்றிப் படரவியில் வைக்கும்போது
 முரசான வாதமுறை யரசின்சத்து
 மெழுகான மெழுகதனை முழுக்கோடேநீ
 விரசான அதிருப ரசத்தில்நீட்டி
 விரும்பியே உருக்கிடவே கனகமாச்சே. (329)

கனகமப்பா முன்முறையின் மார்க்கங்கேளு
 கைவளித்த மண்ணதனால் குடமொன்றேதான்
 வினகமுருந் தாம்பூரத் தகடுபோல
 வேலையிட்டு லேசதாய்க் குடமதாக
 சனகமுற்ற வெங்கலம்போல் ஓசைகொட்டி
 தனைப்பாரு கசிவறவே சலத்தைவிட்டு
 தனகமயச் செந்தூர முறையின்மார்க்கம்
 தாக்குவாய் சமாதியிலே தகனிப்பாயே. (330)

தகனிக்க உரைக்கிணரோ ராட்குநோய்
தலைமறைய வெட்டியதைச் சுற்றியேதான்
சுகனிக்க மண்பூசி மெழுகியிட்டு
தூபமப்பா சாம்பிராணி நிதமுமிட்டு
அகனிக்கச் செவ்வரளிப் பூவும்போடு
அப்பனே மண்டலநா ளாரப்போடு
உகனிக்க முன்முறையின் படிநீமுப்பு
உத்தமனே சத்துநிறை கனகமாமே. (331)

கனகமய மானதொரு செந்தூரத்தின்
காரணத்தை யென்னசொல்வே னுலகத்தோர்க்கு
சனகமலை போல்செபிக்க வழிதானிந்தச்
சஞ்சீவி காமப்பால் மதனச்செயனீர்
இனகமுருங் காலாரு வரலாறுதன்னை
எடுத்துவந்தோ மாமெனவே விரலிலேதான்
நினகமயங் கொண்டருந்து மூடராக
நீனிலத்தி லுள்ளவர்க்கு நிகழ்த்துவாரே. (332)

வாரான உலகமதில் மனிதர்கோடி
வகையறிய மாட்டார்கள் மதனப்பூடு
ஆரான ஆத்தைநாம் கண்டோமென்பார்
அதற்காகக் குங்குமமண் புண்ணிப்பூசி
பாரான கல்லாறின் செயல்தென்ன
பாமவெளி யறிந்தவன்போல் கதிரம்பேசில்
காரான மேகமுகில் இருள்போலுற்ற
காடறிய மாட்டார்கள் உலகத்தோரே. (333)

உலகமதி லுள்ளவர்கள் கேதாரத்தில்
உற்றவர்கள் நினைக்கிலவ ருயிர்க்குச்சேதம்
விலகமதி யறியாமல் பதினெண்பேர்கள்
விஞ்சைபெற்ற கேதாரக் காட்டின்மூலம்
கலகமய மதனப்பால் கல்லாறுதன்னை
கண்டதில்லை யில்லறத்தோர் கதைவீணப்பா
இலக்குதலாம் ரசகுளிகை கசுண்டாகில்
எடுத்துவர அடுத்துவர யியல்புண்டாச்சே. (334)

இயல்புக்கு அதுமாச்ச லின்னங்கேளு
என்மகனே தீப்பூடு வினையின்போக்கு
மயல்விதியின் ரசவாதி யென்றும்தேரு
வைத்தார்கள் பதினெண்பேர் மறைத்துப்போட்டார்
செயலதனை முன்னமுநான் சொன்னோமப்பா
சிருநெருஞ்சிப் பூமலர்நே ரச்சண்டாச்சு
முயல்வலியின் வலிப்புவந்து அமுந்தும்போது
மூலமது பிடுங்கிவைத்தால் முகந்திடாயே. (335)

முகந்திடுவாய் முப்பத்தார் வலிப்புநோய்க்கு
மூலமது தீப்பூடு வேரைநீயும்
செகந்தனிலே யவ்விடத்தின் வசமுற்றாக்கால்
சுவாசமுற்ற நாசியதில் வாய்வுநோய்
யிகந்தொருகம் பாலிடுக்கிப் பாம்புச்சித்தன்
யெடுத்தாடு மகிமையைப்போல் உரத்தோடவாய்
உகந்தனிலே அயன்விதியால் வலுப்பினாலே
உயிர்போக்கு மரலிபயந் தோடுவானே. (336)

ஓடுதற்கு யின்னமொரு வகைதான்கேளு
ஒத்திணங்கா னுசார வாசமலர்தன்னை
பாடுகிறேன் மறைத்தல்வெளி சிறுமானாகும்
பார்தனிலே கள்ளிமுனை போலதாகும்
தேடுகின்றால் மூலமது பிடுங்கிநீயும்
தின்றுபார் புளிப்புமயம் தித்திப்பாகும்
சூடுகின்ற மலர்நேசம் பீயின்வாசம்
சொருபமய மருபசெயல் சித்தாவென்றே. (337)

துவென்ற பீநாற்ற வாசந்தங்கும்
துருவாச்சி தனையறிந்தா லதியருபம்
மாவென்ற நிமிளையதின் ரசத்திலேதான்
மைந்தனே நீ சிறுமா னறிந்தாயாகில்
பூவென்ற மலநீரில் வழலைதொட்டு
பிரட்டியே படரவியில் வைக்கும்போது
சாவென்ற துள்ளுகுட்டி சிறுமானாலே
சத்தற்ற செந்தூரஞ் சாட்சிகேளே. (338)

சாட்சியென்ன சொல்லுவது உலகத்தோர்க்கு
 சஞ்சீவி சிறுமான்ருநு தீங்குகப்பு
 பூச்சியென்ன கல்விமய மூலகத்தோர்கள்
 பூச்சியுட புலனறியார் பூச்சியென்பார்
 காச்சியதைச் சத்தெடுக்க மாட்டார்முடர்
 கண்டறிந்து கண்கெட்ட குருடர்போலாம்
 வாச்சியென்ன அறுகாதம் வாதவாச்சி
 வகைதவிற வேறுவிதம் பெருவாய்கேளே. (339)

பெருவாயின் மிருகமதின் பீசந்தன்னைப்
 பிடிங்கிவந்து அரைத்துருட்டிக் குகைதான்செய்து
 குருவான முப்பூவின் வெள்ளைதொட்டு
 குகைதனிலே ரசம்நாலு களஞ்சிவிட்டு
 தருவான ஐந்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 தாரணியில் நீயினாவெள்ளி யோகயூகம்
 திருவாகுந் துள்ளுகுட்டி குருவாந்தெள்ளி
 திறமறியச் செம்புக்கீய் பின்னுங்கேளே. (340)

பின்னுங்கேள் அரபொடியை ரவைதாநீயில்
 பிதற்றுதே கனகமயம் வயதீரைந்து
 தன்னுயிர்போ லின்னுலைப் பதனம்பண்ணு
 தாரணியி லித்தொழிலுக் கிணையேதப்பா
 மன்னுயிரி லகுதிபர தேசியோர்க்கு
 மைந்தனே பேர்பாதி யன்னதானம்
 மின்னுருமின் மயல்மாதர்க் களித்திடாமல்
 மடியவர்க்குப் படிமுறையின் தர்மஞ்செய்யே. (341)

தர்மமது பேர்பாதி செய்வாயப்பா
 தாரணியில் கௌமதி நூல் முறையின்மார்க்கம்
 வர்மமது சொன்னசொன்ன வகைகளெல்லாம்
 வழிதெரிந்து வெளியறிந்தால் மறைத்துப்போடு
 கர்மமது செய்யாதே உலகந்தன்னில்
 காரிகையில் பொதுமாதர்க் கீய்ந்திடாதே
 நல்மனதைக் கொண்டுநீ அறத்தைத்தேற்றி
 நடத்திவாழ் நன்மைபெற நாட்டில்வாழே. (342)

நாட்டிலே வழக்கமுற்ற தொருமூலத்தை
 நயந்துகொள்ள உந்தனுக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 காட்டிலே போய்ப்பிடுங்க வேண்டாங்கேளு
 கடையதனி லொன்றுயுரைத்தேன் கரியினுப்பை
 தீட்டிலே செவிக்குழு தேவிதங்கை
 திருவருளாங் கொடிநரம்பில் தீதுற்றாள்பின்
 கோட்டிலே தமக்கைதங்கை தளிர்சமனமென்னக்
 கூறியதோர் வெற்றிலைச்சார் கூர்ந்துபாரே. (343)

கூர்ந்துபா ராததொரு விருதாமாந்தர்
 கூறினதோர் பதினெண்பேர் விதியைக்கற்று
 தேர்ந்துகொண்டு ஏடுதனில் எழுதும்வாறு
 தெரியாமல் ரசவாதஞ் செய்வோமென்பார்
 சார்ந்துகண்டு பிடித்தவர்போ லதர்மமான
 சண்டாள ரசவாதத் தயிலம்வாங்குவார்கள்
 தீர்ந்துகொண்டு சார்பிழிந்து கரியினுப்பில்
 தீயெடுத்து உருக்கவுமாட் டார்கள்பாரே. (344)

உருக்கவே யின்னமொரு வகையைக்கேளு
 உத்தமனே தங்கையக்காள் சயனச்சாறு
 நெருக்கவே முப்பூவின் வழலைதொட்டு
 நீநொருக்கிச் சார்பிழிந்து கரியினுப்பில்
 பெருக்கவே விட்டரைத்து வில்லைசெய்து
 பெரியகுழி வெட்டிநா றெருவிலேதான்
 செருக்கவே புடம்போடு செந்தூரமாச்சு
 சிவந்ததொரு முருக்கமலர் போலவாச்சே. (345)

ஆச்சப்பா செந்தூரங் கனகமாச்சு
 அப்பனே அனலெதிராச் சரக்குக்கெல்லாம்
 காச்சப்பா முன்சொன்ன முறையின்தீயால்
 காரணத்தை யறிந்தவரா ருலகிலில்லை
 பேச்சப்பா யேதுரைப்பே னுலகத்தோர்க்கு
 பெத்தபேர் தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
 குச்சப்பா வகம்பா திங்குசுப்பால்
 சிவயோக வாதகற்ப சித்திமுறைசெய்யே. (346)

யேகாட்சரம்.

சித்திமுறை செய்வதற்கோ ரட்சரத்தைக்கேளு
செலிக்குமுறை சத்திசிவம் ரெண்டொன்றாக
முத்திதரும் அகாரமதில் ஓகாரம் உகாரம்
முடிவதிலே சிகாரமதை வலத்திற்பத்தி
அத்தியெனுஞ் சித்தரிபோல் சிவாயாவென்று
ஆதிபரா பரைசூல மதற்குள்ளாக
சுத்தியதோ ரெழுத்ததனை இடத்திற்மாறி
சுத்திவந்து சிவமூல முகாரமுட்டே. (347)

மூட்டியதோ ரட்சரத்தின் விதியைக்கேளு
முத்திரைபோல் தலைகீழாய் மாறிப்பாரு
சூட்டியதோ ரெழுத்துமுறை அங்வங்கென்று
சூட்சமப்பா சாட்சியப்பா யோகத்தின்கூறு
காட்டியதோ ரெழுத்ததிலும் சிறீங்கிரீயும்
கண்டுதப்பா அந்தரங்கக் கவர்களெல்லாம்
பாட்டியல்பின் படியறிந்து முறைதப்பாமல்
பகர்ந்திடவே யெட்டெட்டு சித்துண்டாச்சே. (348)

சித்திதப்பா திதைவிட்டால் வேறென்றில்லை
செபந்தனிலே பிரணவத்தில் முறைகட்கெல்லாம்
அத்திதப்பா மந்திரவிதி மார்க்கமெல்லாம்
அப்பனை சர்வமு மயங்கிப்போச்சு
சத்திதப்பா ஏகஅட்சரமுமாச்சு
சற்குருவா முயிரெழுத்து மூலமாச்சு
சுத்திதப்பா ஒன்றுமில்லை வழிக்குநேரே
சூட்சமப்பா உயிரெழுத்தைச் சொல்லக்கேளே. (349)

சொல்லக்கே ளெந்தெழுத்து மிதற்குள்ளாச்சு
சோதிவெளி வீதிவெளி தோற்றும்பாரு
நல்லக்கேள் கூர்ந்துபார் வெளியாய்த்தோற்றும்
நாகரிக மானசுழி யிதைவிட்டாக்கால்
அல்லக்கேள் பலபலவீண் கதைகளெல்லாம்
அனுசரிக்கப் பலமுறைகள் யாதொன்றில்லை
வெல்லக்கேள் வசியமுதல் சித்தோடெல்லாம்
விளப்பினை னின்னமொரு விபரஞ்சீரே. (350)

சீரான யெழுத்தெல்லாங் கீறிப்பாரு
 சித்தியென்ன சிதம்பரமும் புலனைவாலை
 நேரான சத்திய மாரணந்தம்பனமும்
 நினைத்தபடி ஒருத்தன்பேர் நேரேகற்றி
 கூரான படி நிறைத்து விபூசிதன்னில்
 கூறுதற்கு சிறீநந்தநீங் சிவாவென்றோது
 பேரான பேருபெற்றோ ருனைப்போலில்லை
 பிரமவிதிப் படிமுறைப்போல் முடியலாச்சே. (351)

மூலிகைமர்மம்

முடியான தொண்ணூற்றோ ராறுமூலம்
 முடிக்குமுன்னே மூலிகையின் முடிவைக்கேளு
 அடியான நந்திமூலங் கீழ்க்காய்நெல்லி
 அறுகுபெருந் தும்பைகுப்பை மேனிக்கொத்தான்
 கெடியான தகர்தீண்டாப் பாளைகள்ளி
 கெருதமப்பா திருகுகள்ளி கண்டங்கத்திரி
 துடியான தைவேளை வெள்ளருகுமுருங்கை
 தூசியிலை மாசிதம்பேய்ப் பூடுகேளே. (352)

பேய்ப்பூடு ரூபமற்ற தேளிமூலம்
 பேருபெற்ற சிவகாந்தை பொன்னுங்காணி
 தேய்ப்பூடு அத்திகரி சீசம்நேசி
 தேத்தான்தான் கருனொச்சி வெள்ளைக்காக்கான்
 நாய்க்கொட்டான் நீரதிவி பேயின்காட்டு
 நற்பெரிய ஆமணக்கு ணத்தியாகும்
 ஈய்க்கட்டான் பழந்தின்னி பாளைவேம்பு
 யென்மகனே யிருபத்தேழ் மூலமாச்சே. (353)

ஆச்சப்பா யின்னமுநீ சொல்லக்கேளு
 அப்பனே ஆவரையில் வகைதான்ரெண்டு
 குச்சப்பா சிங்கிரெண்டு அரசில்ரெண்டு
 சொன்னபடி முன்முறையி லின்னங்கேளு
 மோச்சப்பா சுரமோச்ச மூலமிஞ்சி
 முழுமூலம் வசம்புதீப் பூடுவாகி
 வீச்சப்பா அய்விரலி யிலைதான்சேர
 விளப்பியதோர் வகைபத்து மின்னங்கேளே. (354)

இன்னுங்கேள் பெருவாயின் மிருகபீசம்
 இதிலும்ரெட்டி நரிவிரட்டி காட்டிமுலம்
 சொன்னபடி மதனப்பால் குருவீன்பீடம்
 சொல்லிவிட்டோங் கடலையிலே செடியின்மார்க்கம்
 சன்னயிலே வங்கயிலே தாளிச்சாறு
 சதிரக்கள்ளி யனாச்சார வாசமலர்ச்சீச்சி
 என்னவிதி மதியூசி முன்னேபாரு
 என்மகனே யின்னமுனக் கியம்புறேனே. (355)
 இயம்புறேன் நாயுருவி வகைதான்ரெண்டு
 இயல்பான வெளுமையுற்ற கண்டங்காறி
 சுயங்கிருதி யானமன முருகுதில்லை
 சூடான பேய்வழலை யெட்டிநாவல்
 சுயங்கிருதி தூ துவளை மிளகுதக்காளி
 சார்ந்தவகை யிதுபத்து முன்சோரூறு
 வியம்புகிறேன் கிருதவகை சமஸ்தருபம்
 விடையமிட்டு அருந்திடவே விரும்புவாயே. (356)
 விரும்புவாய் தாமரைதண் டகத்தின்சுண்ணம்
 விஞ்சைபெற்ற பொற்கொன்றை படுகதலியால்மேல்
 செரும்புவா யடைந்திருக்கு முருவிப்பில்லு
 செகந்தனிலே முளைத்தமரு னுமத்தாகும்
 அரும்பொருளைப் பறிக்குமட மாதர்க்கென்று
 அருளிவைத்த காசுருஞ்சி சிணுங்கிரெண்டு
 எரும்பொழுதும் வான்குரி விஞ்சிசேர
 இவ்வகைசஞ் சீவிமுறை யிதுபத்தாச்சே. (357)

... ..

தீச்சப்பா ராசாளி யிலையிற்கட்டு
 தீர்நிமிளை கட்டுக்கொடி யிலைதானப்பா
 மூச்சப்பா வெள்ளையெருக் கலையாங்காரம்
 முன்துடரி சங்குமுதல் சங்கங்குப்பி
 காச்சப்பா வெட்டிவேர் விலாமிச்சேதான்
 சார்ந்துபார் வலம்புரிக்காய் பனிரெண்டாச்சே. (358)

இரண்டு வரிகள் ஏட்டில் கிழிந்திருந்தபடியால் அச்சிடவில்லை தெரிந்
 திருக்கும் கனவான்கள் எழுதியனுப்பினால் அடுத்த பதிப்பில் அச்
 சிடலாகும்.

பனியான பனிதாங்கி பனிநீர்தாங்கி
 பவுந்திரத்துக் குகந்ததொரு மனைவிகொல்லி
 முனியான ரிசிமூலந் தும்பிமூலம்
 மூன்றுவகை வேரிலேகாய் மூன்றுதும்பி
 தனியான இடம்புரிக்காய் பூனைக்காலி
 சதையொட்டி பாச்சட்டி மால்கிராந்தி
 இனிதான விஷ்ணுவின் கிராந்திவெள்ளை
 இவ்வகையில் பேர்பத்து மின்னங்கேளே. (359)

இன்னங்கேள் விளாவிருட்சஞ் சுக்குநாரி
 இவ்வாடை கைக்கலந் தொட்டால்வாடி
 மின்னங்கார் குழல்மாதர் நீதமுற்ற
 மிருதுவல்லி நாகமல்லி வெள்ளைநாவல்
 சன்னங்கார் முகருமுட்டை கிரந்திநாயகஞ்
 சஞ்சீவி செந்தொட்டி யளிஞ்சிசீந்தி
 சின்னங்கார் தடைகிறுதி சிறியாநங்கை
 சிறுசின்னி யேலமது ஒன்றுதானே. (360)

ஒன்றான பேய்ப்பீர்க்கு நாயின்பாகல்
 ஒளிமெருட்டி கருகெருக்கா தளையில்விந்தம்
 நன்றான தகரைபுலி நகத்தின்கொன்றை
 நவமான நாகரு சாளிமூலம்
 குன்றாடு மலைதாங்கி விருட்சம்பாம்பு
 கொடியயிலை நந்திவட்டஞ் சூரியகாந்தி
 வென்றாம வாதமது மடக்கிவஸ்து
 விரும்பியதோர் குளிமீட்டான் விவரஞ்சேரே. (361)

விபரமப்பா தொண்ணூற்றி யாறுமூலம்
 விஞ்சைபெற்ற பஞ்சாங்கத் தவளைப்பித்து
 கபரமப்பா தேசிமதம் வாசிபாதம்
 கருநெல்லி திருவல்லி கருவிப்பூடு
 துவரமப்பா பொக்கணத்தான் சாவல்பித்து
 தூதுமதி சோதிரதி துளசிகஞ்சா
 உவரமப்பா மண்டுகக் கொழுப்பு நண்டென்
 றுறைத்துவிட்டார் பதினெண்பேர்உலகத்தோர்க்கே

உலகத்தி லிதைப்பிரித்து பதினெண்பேர்கள்
 உரைத்துவிட்டு சபித்துவிட்டு மறைத்துப்போட்டார்
 விலகத்தில் வாரதெல்லாம் பேர்மாருட்டம்
 விசமித்தார் வசமுற்ற விதி நூற்கெல்லாம்
 சிலகத்தில் நடக்கவழி தெப்பம்போல
 செகமதிலே கௌமதி நூல் திறவுகோலாய்
 கலகத்தில் புதைபொருள்கட் கிதைநீயொட்டி
 கண்டுகொள்வாய் யந்தரங்கம் வெளியதாச்சே. (363)

ஆச்சப்பா விராவிதுத்தி யதனுவாதம்
 அப்பனே அதையறிந்து சபித்துப்போட்டார்
 போச்சப்பா அதினுலே விருதாமுலம்
 பூமிதனி லெட்டுரெண்டு மறிவாயாகில்
 காச்சப்பா உயிரெழுத்துச் சிவனார்வேம்பு
 காச்சதற்கு அதுவல்லால் பிறகொன்றில்லை
 சூச்சமப்பா வகமறிந்து தொண்ணூற்றாறில்
 சொன்னமதிக் கென்னகெதி யடக்கிக்கொள்ளே. ()

அடக்கியதோ ரந்திருதி யானமுலம்
 அப்பனே சிலகட்டுக் கொடியின்பத்திரம்
 நடக்கியல்பு சொல்லுமுறை வகையைக்கேளு
 நாடியதை நீபிடுங்கி யிலையைவாங்கி
 முடக்கியல்பு சல்முடக்கி மேகம்போக்கி
 முன்றுபடி சலமதிலே விரலால்முன்று
 அடக்கியே பிடித்துநீ சலத்திற்போடு
 அப்பனே யள்ளியுண்டு பின்னுங்கேளே. (365)

பின்னுங்கேள் புத்திலே முளைத்ததானால்
 பிடுங்கியே சூரிய கிரணந்தன்னில்
 மின்னுங்கார் வேர்க்கொம்பு கலைக்கொம்பாலே
 மிருதுதவிர்த் தேபிடுங்கி மூலத்தோடே
 முன்னுங்கேள் பத்திரமது சலத்தைக்கட்டும்
 முடிவதுபோ லொருநொடிநீ முந்திதன்னில்
 பொன்னுங்கார் பேதைசிறு மாதர்கையால்
 பிரியமுட நூல்நூற்றுக் குளிசங்கட்டே. (366)

கட்டப்பா கன்னியளி யாதபிள்ளை

கையாலே நூல் நூற்றுக் கலத்தோர்நேமி
தொட்டப்பா கஸ்தூரி மஞ்சள்தன்னைத்

தொட்டறைத்து நூலதிலே தடவ்வாங்கி
ஒட்டப்பா பிடுங்கியதோர் வேரைநீயும்

ஒட்டிடுவாய் கிராணவெளி யாகுமுன்னே
ஆட்டப்பா வக்கிராண முதல்தாச்சு

அப்பனே சமுத்திரத்தில் கட்டலாச்சே. (367)

சமுத்திரத்தில் சமுக்காளந் தன்னைநீயும்

தாளிசையில் ஓர் நூலில் முடிந்துபோடு

அமுத்திடமாய் வோர்மயமும் வேர்வெட்டாது

அப்பனே உனையெதிர்த்த பேர்கட்கெல்லாம்

நிமுத்திரமாய் சிரசதிலே யானுக்கொன்று

நீமுடிந்து கொண்டிடவே செல்லும்போது

சுமுத்திரமா யோடிவரு வார்களல்லால்

சுமைகனத்துக் கசந்தனிலே தாழ்ந்திடாதே. (368)

தாழ்ந்திடுவார் தட்டோடி மறிக்கலாவார்

தனித்ததொரு குளிசமுற்றால் தாளிந்தானை

வாழ்ந்திடவே யொவ்வொருத ரனேகம்பேர்கள்

வடிவுபெற கொடுங்காங்கி நேரதாக

நிகழ்ந்திடவே முன்னின்று உந்தன்பின்னே

நிறுத்தியே மடிபிடித்து நடத்துவாய்நீ

சூழ்ந்திடவே உனைவனைந்து நின்றிட்டாலும்

தொடுத்தபடி தவறாமல் துடங்கிக்கொள்ளே. (369)

தொடுத்தபிடிக்காயிரம்பேர் சூழ்ந்திட்டாலும்

துடங்கியதோர் பிடியதனை விட்டாலுன்னால்

கெடுத்தபிடி பிரிவுவிட்டோர் தாழ்ந்துசாய்வார்

கெணிதமிது கௌனமுறை போலதாச்சு

யெடுத்தமுறை தவறாமல் பிரவாகத்தில்

யிறங்கியே நருள்கடத்த ஓடமாச்சு

விடுத்தமுறை யொருவருக்கும் வெளிவிடாதே

விடையன்மே லாணைநிசம் விளம்பினேனே. (370)

விளம்பியதோர் சலம்சத்துக் கொடியின்பத்திரம்
 விபரமது உற்றவகை நிகரதாக
 உளம்பியதோர் குருமசனை தங்காதுற்ற
 உருள்நிமிளை விகிர் திரசும் வீறுவாங்க
 களம்பியதோர் காலநஞ்சு மிருகமாற்று
 கடுவிகிர் து யெக்கடுகு கண்டாயானால்
 குளம்பியதோர் வகைமாற்றம் மறைத்தல்தன்னைக்
 கூறுவோம் வகைவிபரம் கூர்ந்துகேளே. (371)

கூர்ந்துகேள் யெக்கடுகு ரூபதேதி
 குறியதுதா நென்னசொல்வேன் யிலைமலாக்காய்மூ
 தேர்ந்துகொள்ளு காயதனைக் கடுகின்காயுந் [ன்றுந்
 தெரிந்துகொள்ளு மூலமது சாறுவாங்கி
 தீர்ந்துகொள்ளு நேர்நேராய்த் திராசிலேதான்
 திருமருவு மருபவிந்து நிமிளைதன்னை
 சேர்ந்துநீ குகையிலிட்டு ரவியில்வைத்து
 செலுத்திடுவாய் படரி ரவி ரவியிற்றூனே. (372)

தானேதான் படரி ரவி தன்னில்வைத்து
 தனித்ததிலே முப்பூவின் வழலைகட்டி
 நானேதான் வெளியுறைத்தேன் முன்பேற்பின் னும்
 நாடுமுறை கிட்டாட்டால் தேடுமார்க்கம்
 யேனேநீ கூர்ந்துகேள் உலகத்தோர்க்கு
 யியம்பினே னதுதவிற யிந்தமூலம்
 பூனேரித் திசைமால் மலரேநீலம்
 பூடறிந்து சூடறிந்து புகட்டுவாயே. (373)

புகட்டியே ரவியிலொரு சாமம்வைக்கப்
 புகழ்சிதமாந் திருஉரைநீள் ரசத்தின்கூறு
 பகட்டியே மெழுகுருண்டை நிறமோதும்பை
 பால்மலர்போல் நிராமய முற்றுக்காணும்
 திகட்டியதோர் யெக்கடுகு நிமிளைவீரு
 தின்றடக்கிக் கொன்றுவிடும் கண்விட்டாடும்
 தகட்டியே பார்த்திடவே மெதுவாய்த்தோணும்
 நற்செம்பு சமனிடையேர்த் துருக்கிப்பாரே. (374)

உருக்கியே பார்த்திடவே கணக்கேதுக்கு
 உத்தமனே துத்திமல ரதுபோதாது
 நெருக்கியே உரைத்துப்பா ரிணைதானேது
 நீயறிந்து வெளியிட்டா லுயிர்தக்காது
 சுருக்கியே யிதையறிந்தால் மடக்கிப்போடு
 சூட்சாதி சூட்சமயஞ் சொல்லக்கேளு
 மருக்கியே பொருள்பறிக்கும் பொதுமாதர்க்கு
 மைந்தனே நீயீயில் வயனங்கேளே. (375)

வயனமது யென்னசொல்வேன் வேசையோர்கள்
 மயலிலகப் பட்டுஅவள் பேச்சுக்காக
 அயனமய முற்றசிவ தனத்தையீயில்
 அறிவுகெட்டு மதிமயங்கி ஆயுள் தீர்க்கம்
 பயனவிதி குறைந்துதப்பா யீசர்க்கப்பா
 பார்தனிலே யீரைந்துநாள் முகத்துக்காக
 நயனமா யுற்றபொரு ளின் னூல்தன்னை
 நாட்டில்விட்டா லுந்தேகம் நாசமாச்சே. (376)

நாசமப்பா யிந்தமுறை வெளிவிடாதே
 நாடதிலே யுள்ளபொது மாதர்தன்மேல்
 நேசமுட்டி சீஷமட்டி முன்னிட்டாலே
 நீயவர்கள் பணம்பறிப்ப தல்லால்வேறு
 மோசமுற்றுப் பேசாதே யின் னூல்தன்னில்
 முறையின்வகைப் படி நீயு மயங்கண்டாக்கால்
 பாசமுற்றுக் கொடுத்திடுவாய் ஆனால்கோடி
 பாவம்வரும் தேசமறும் பயனைக்கேளே. (377)

பயனைக்கேள் நாட்டிலுள்ள வேசையர்க்குப்
 பார்தனிலே வாதவித்தை கைகண்டோர்கள்
 வியனைக்கேள் கொடுத்தவர்கள் கையினாலே
 வேண்டியதோர் சதிபட்டு வினையைத்தொட்டு
 அயனைக்கேள் கைப்பொருளும் பறித்துக்கொண்டு
 அலையவிட்டால் சிலையைவிட்டாள் அறிவுமின்னுள்
 புயனைச்சேர்ந் தனைவதற்கு மதியின்மார்க்கம்
 புத்தியற்றுச் சித்திகெட்டுப் பிறிந்தார்பாரே. (378)

பிறிந்தவர்கள் கோடான கோடிபேர்கள்
 பிரசன்ன வாதமுறை தெரிந்தோமென்று
 திரிந்தவர்க ளனேகமுண்டு கைகண்டார்கள்
 செகந்தனிலே யாருமில்லை சிவமொன்றாக
 அறிந்தவர்க்கே சித்தியப்பா யிதுதான்மெத்த
 அருபமென்றோ மொன்றுமில்லை யவர்க்குப்பின்னும்
 தெரிந்தமுறை யென்னசொல்வேன் மனமொன்றானால்
 சித்தியப்பா தொட்டதொட்ட வஸ்துதானே. (379)

வஸ்துவென்ற வஸ்துவது மலையிலேது
 வகையறிந்தால் தீப்பூட்டு வழலையேது
 அஸ்துவப்பா வென்றுரைத்தோஞ் சதுர்காண்டத்தில்
 அப்பனே சுவர்ணமென்றுங் கூர்தானென்றும்
 மஸ்துவப்பா திரவியமாம் பாரம்போல
 ரகசியமா யுற்றபொருள் நயத்தின்கூறு
 மஸ்துவென்ற பரியேறல் யோகமார்க்கம்
 மவுனமுறை யுற்றவர்கள் மயம்பெற்றாரே. (380)

பெற்றவர்க ளாயிருந்தோர் வெளிவிடார்கள்
 பேறுபெற்றோ ரென்சிசுக்கள் பகினைண்பேர்கள்
 கற்றவர்க ளெல்லோரும் மறைத்துப்போட்டார்
 காரணத்தி லந்தரங்கங் கற்பத்தாலே
 உற்றவர்கள் சொன்னதெல்லாந் தெளிவாய்க்காட்டார்
 உலகமதிற் கௌமதிநூ லுண்மையாக
 சிற்றவர்கட் கென்றுரைத்தேன் வெளியதாக
 சிவனுணை யின்னமுற்ற சேதிகேளே. (381)

உற்றசெய்தி யின்னமொரு வகைதான்கேளு
 உத்தமனே யென்னசொல்வே னின்னூல்மார்க்கம்
 பெற்றசெய்தி வகையைக்கேள் நாலிலொன்று
 பூவுலகி லகுதிபர தேசியோர்க்கு
 மற்றசெய்தி விபரங்கோத் திரத்துள்ளோர்க்கு
 மைந்தனே பாலகர்க்கோர் பங்குயீவாய்
 கற்றசெய்தி வெளியுரைத்தோம் வகையுஞ்சொன்னோங்
 கன்னியென்ற வேசைமயல் கடந்திடாயே. (382)

கடந்திடுவாய் வேசையரை நஞ்சன்றென்று
 கண்டுமயல் கொண்டுவிட்டா லின் னூல்தன்னில்
 படந்ததொரு லபிவிலகு மல்லால்வாய்த்தால்
 பாலகரில் முன்முறைபோல் ஒருபங்கீவாய்
 துடர்ந்துவருஞ் சிவகிருபை மயமென்றேதான்
 தோ னுமப்பா பசிகோடி யக்கினியின்மூலம்
 திடத்திடுக்கென் றறியாது யீசர்பாதம்
 திருவருளுஞ் சேரபொருள் சிகவுக்கீயே. (383)

சிகவான பாலகரில் சிறுவர்க்கீய்ந்து
 செகந்தனிலே கூடிவினை யாடி நிற்பாய்
 விசவான வாசிநிலை குளவிமார்க்கம்
 விதியுற்ற பசியல்லால் மதிசுற்றில்லை
 அசவான வேசிக்கூர் நிலையேயல்லால்
 அப்பனே பசுவொன்றுக் கேதுவாக
 பசுவான அஞ்சுவிதப் பசுவேயொன்றும்
 பார்தனிலே ஒன்றுபட்டால் பலனுண்டாச்சே. (384)

பலனுண்டோ யென்றுகேள் அசுவமார்க்கம்
 பாலகரில் சிகமனசு ஒன்றதாச்சு
 பில்னுண்டோ அறிவுமய மெதுதானுண்டோ
 பூவுலகி லாவுபய முதலாயுள்ள
 குலனுண்டோ சருவபய மெதுதானுண்டு
 குழந்தைதனி லறிவுதெரி யாதாரென்று
 புலனுண்டோ அதுவறிந்து அறிவுனோடே
 புகழ்ந்துவினை யாடியிரு புலன்தான்கேளே. (385)

புலனப்பா யிதுவொருதிட் டாந்திரமாகப்
 பூவுலகில் பாலகர்கள் குரல்கோபத்தால்
 பிலனப்பா அழுகையது பிலனையாச்சு
 பிரிவுற்று அறிவற்றுப் பின்னுமற்ற
 நிலனப்பா குழிகெள்ளி வினையாட்டாக
 நிலைநிறுத்து வாறல்லால் மற்றேதுண்டு
 குலனப்பா வேறுகுலம் வயதுமூன்றில்
 குலங்களித்துச் சதுரமதில் பிளிவுண்டாச்சே. (386)

பிரியாத சிசுவுடனே பிரியமாகப்

புகழ்ந்துவினை யாடியபின் பிரியங்கேளு
தெரியாத தொன்றுமப்பா பசியேயொன்று

தெரிவதல்லால் மற்றொன்றுந் தெரியாதப்பா
அரியாத தொன்றுமில்லை யோகமார்க்கம்

அப்பனே அதையறிந்தால் விதியின்தீர்க்கம்
தரியாத தேதிருக்கு துலகந்தன்னில்

தனித்திருந்த வாதசித்தி தனத்தைக்கேளே. (387)

தனத்தைக்கேள் பாலகரி னமுகைமாற்ற

தனமீய்ந்து பலகாரந் தினம்நீய்ந்து
மனதைக்கே ளொன்றுபட்டுப் பொருளியாதே

மைந்தனே சிசுவென்று நினைந்திடாதே
சனத்தைக்கேள் வம்சத்திற் தகுதியாகத்

தாரணியில் யிரவலராய்த் திரிந்தபேர்க்கு
சினத்தைக்கேள் யேசிவைத்துத் திட்டிநீயும்

சீஷமுறப் பாசமற வைத்திடாயே. (388)

அற்றுவிடு மெத்தவுநீ யீய்ந்திடாதே

அப்பனே அமரவய தானுநீயும்
சுற்றுவிடு மற்றதொரு ஆசையெல்லாம்

சுகாதினவே யெண்ணியதோர் தந்தைதாயும்
கொத்துவிடு பத்தஞ்சு கொடுத்துப்போக்கு

கொண்டுசென்று பின்னும்வந்தால் கூறக்கேளு
கத்துவிடு தடியெடுத்துக் கிடாவினோட்டு

கல்லெறிந்து துடர்ந்துவந்தா லோடிப்போமே. ()

ஓடிப்போ யிதையறிந்து உனைவந்தேப்ப்பார்

ஓசையுற்ற லாசைகற்ற உலகந்தன்னில்
தேடிப்போ யிரந்துதிண்ணு யோசியாக

திரித்துவிடு ஆசையெல்லாம் விட்டுநீக்கி
நாடிப்போய் கிரிமலையி லிருப்பதேது

நமனென்ற யெமனென்னு மறலியேது
கூடிப்போய் சிவகிருபை கூடுதற்குக்

கூறுமசி வான்மதியைக் கூறினோமே. (390)

கூறினோ மாயிரத்தி யிறநூறுதன்னைக்
கூர்ந்துபார் ஓர்பாட்டில் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
தேறினோ மூன்றிலொன்று நாலதாக
தெரிந்தெடுத்து கௌமதி நூல் நானூறுக
மாறினோம் விதிமார்க்க முறைகளெல்லாம்
மறைதலொன்று மில்லையப்பா வெளியொப்பாக
ஏறினோஞ் சுவாசவெளி யேணியாக
என்மகனே சருவமயக் கதைநீகேளே. (391)

கதையான கதைகளிலே முன்னேயுண்டு
காரணத்தைக் கூர்ந்துபார் பதினாறுண்டு
புதையான புதைபொருளு மதற்குளுண்டு
பூட்டகந் திறவுகோல் சூஸ்திரமுண்டு
அதையான பேர்களெவ ரறிந்தாரப்பா
அண்டசரா சரத்தின்மயல் மூலமார்க்கம்
குதையான வாசிநிலை திறவுகோல்தான்
கொண்டுதூரந் தேநீயுங் கூர்ந்துபாரே. (392)

கூர்ந்துநீ திறவுகோல்கொண் டேதானப்பா
கூறறிந்து நேரறிந்து கொழுகிப்பாரு
தேர்ந்துநீ யோகவெளி மார்க்கங்காண
தெரிந்தகதை வஸ்கவிபுரம் வெளியாய்ச்சொல்வோம்
சார்ந்துநீ யிதையறிந்து பார்க்கும்போது
சகலசித்து அந்தரங்கம் சாட்சிகூகம்
சேர்ந்துநீ சிவகிருபை யறிவாயாகில்
செகந்தனிலே கௌமதி நூ லடக்கிப்போடே. (393)

அடக்குவா யின்னூலை வெளிவிடாதே
அப்பனே சரிதைமுதல் கிரிகையோகம்
நடக்கும்வா ரென்னசொல்வேன் சகலசித்தம்
நாமுறைத்த தாருரைத்தார் ஞானமார்க்கம்
கடக்கும்வழி தெளிவுயெது யின்னூல்முன்னில்
கதையறிந்து வகைதெரிந்தால் கடந்தயோகி
துடக்குவா ரவர்கல்பம் மலையிலப்பம்
துசணித்து நவமிருவர் மறைத்தல்நேரே. (394)

நேரான கதையதனை நீதான்பாரு
 நிமிஷமப்பா கருமறைத்த வுரைதானேது
 சீரான தமிழ்மறைத்தல் குறைதானேது
 செகந்தனிலே வாதமயம் நாதமாயம்
 சாரான மூலிகையில் முடிக்குஞ்சத்து
 சுருவமய சிவயோக ஞானமார்க்கம்
 கூரான கதைகள் ரெட்டிற்பாரு
 குருவான சிவகிருபை மயத்தைப்பாரே. (395)

மயத்தைப்பார் கதைவழியின் வெளியைப்பாரு
 மைந்தனே சரிகைமுதல் கிரிகைமார்க்கம்
 செயத்தைப்பார் யோகமுதல் ஞானமார்க்கம்
 செல்லும்வழி செல்லும்விதி திறவுகோலால்
 கயத்தைப்பார் யிருதயத்தில் பஞ்சபாணி
 கசுகொண்டு சிவகிருபை பிடித்துக்கட்ட
 கயத்தைப்பார் அதிகார சுருபமூலம்
 சொல்லவொண்ணு ஆச்சரிய சூட்சமாச்சே. (396)

சூட்சமப்பா கௌமதிநூல் நாலுநூறு
 சுருக்கமதாய்ப் பதினாறு கதைக்குள்வாசம்
 மாச்சலப்பா வொன்றுமில்லை வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 மைந்தனே உலகமதில் வாதமேது
 காச்சப்பா யெறிந்துவிடு பெரிதோ அல்ல
 அவ்வழியின் மேர்வுநீதி யணுவுக்குள்ளே
 மூச்சப்பா கடிகையொன்றில் முடிந்துபோச்சு
 மூற்றும்பா கௌமதியின் நூல்தான்முற்றே. (397)

அகத்தியர் அருளிச்செய்த

கௌமதிநூல் 400 முற்றிற்று.



குறிப்பு:- என்னிடமிருந்த ஏட்டுப்பிரதியில் 397 பாட்டுகளிருந்ததை
 மட்டும் அச்சிட்டிருக்கிறேன். ஏடு வைத்திருக்கும் கனவான்கள்
 பாக்கி பாட்டுகளை எழுதியனுப்பினால் சேர்த்து அச்சிடலாகும்.

உ

ஓலை யேட்டுச் சுவடிகளிலிருந்து புதிதாய்ச்சிட்டிருக்கும்
அகத்திய முனிவர் பாடியுள்ளது.

1.	அகத்தியர் பரிபூரணம் 1200. (அச்சில்)			
2.	ஷை மணக்கோலம் 200,	}	2	0
3.	,, கனகமணி 100,			
4.	,, வைத்தியக் கோவை 125,			
5.	,, வைத்தியத் திரட்டு 81,			
6.	,, மானிடர் கிறுக்குகள் என்னும் கிரிகை 64 ஆக ஐந்து சாஸ்திரங்கள்			
7.	,, கௌமதி நூல் 400.		2	0
8.	,, தற்க சாஸ்திரம் 300.		1	8
9.	,, கற்ப முப்புக் குருநூல் 100,			0
10.	,, மனோன்மணி தீட்சை 100,			
11.	நாற்பத்து முக்கோண பூஜை 41 சேர்ந்தது	1	8	0
12.	,, பூரணம் 216.	1	8	0
13.	,, பூரணம் 205ம்,			
14.	,, அதற்கு சூஸ்திரம் 21 சேர்ந்தது	1	8	0
15.	,, பரிபாஷை 300.	1	8	0
16.	,, பன்னிரு காண்டம்.	1	8	0
17.	,, பூஜாவிதி 200ம்,			
18.	,, ஞான சைதன்யம் 51 சேர்ந்தது	1	8	0
19.	,, வகார சூஸ்திரம் 200ம்,			
20.	,, அதன் கருக்கம் 100 சேர்ந்தது	1	8	0
21.	,, தத்துவம் 300.	1	8	0

ஷை 21 சாஸ்திரமும் சேர்ந்த கோர்வை (ஸ்டாக் இல்லை.)

இன்னும் அனேக சித்தர் சாஸ்திர புஸ்தகங்களும் நேரிலும்
பால் மூலமாயும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். விலாசம் தெரிவித்தால்
கேட்லாக் அனுப்பக்கூடும்.

ஜி. இராமசாமிக் கோன்,
புத்தகசாலை புதுமண்டபம், மதுரை.

இராமதேவரென்ற யாகோபு இயற்றிய

சாஸ்திரங்களின் விபரம்.

வைத்திய சிந்தாமணி	700	வகாரக் களங்கு	300
ஷை குருநால்	55	ஷை பஞ்சமித்திரம்	300
சுண்ணக்காண்டம்	600	ஷை தண்டகம்	110
ஷை சுண்ணம்	300	ஷை சூஸ்திரம்	55
ஷை சுண்ணசூஸ்திரம்	155	ஷை இடை பாகம்	16
ஷை சூஸ்திரம்	55	ஷை செய் பாகம்	16
லோகச்செந்தூரம்	300	வைத்ய வாதசூஸ்திரம்	400
ஷை செந்தூர சூஸ்தி	150	ஷை வைத்தியம்	300
ஷை சூஸ்திரம்	55	கல்லாடமும் சாஸ்திரம்	17
		க்கும் அரும்பத உரையும்.	

ஆ. மொத்தம் 17 சாஸ்திரங்கள் புத்தகம் 12. விலை ரூ 15.

மேற்கண்ட சாஸ்திரங்களை பன்னிரண்டு புத்தகங்களாக அச்சிட்டு தனித்தனியாகவும் மொத்தமாய் ஒரே கோர்வைவாகவும் பயிண்டு செய்திருக்கிறது தேவையுள்ளவர்கள் கேரிலும் வீ. பி. தபால் மூஸ் மாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். விலாசம் தெரிவித்தால் கேட்லாக் அனுப்பக்கூடும்.

இப்படிக்கு,

(ஜி. இராமசாமிந் கோன்,
புத்தகசாலை புதுமண்புரம், மதுரை.

23A
13-31 திருவள்ளுவர் கற்பம் 300.
7-சாஸ்திரங்கள் சேர்ந்தது.

இதில் ஸதார்த்தாரம் 100 கற்பக்குறும் 50, முப்புறும்
தாம் 30, வாத குந்தாம் 16, முப்புக்கு 11, வைத்தியமும்
தாம் 100, ஆக 7-சாஸ்திரங்கள் ஞானபெட்டி 1500 க்குச்
சுந்திரமாய்ப் பாடியது இதில் குருநீர், செவ்வீர், பூவீர்,
முகக்கும் விபரமும் முப்பு இன்னதென்ற விவரமும் ஸதா
மரக்கமும் தெளிவாய்க் கூறியுள்ளது.

சபம் பதிப்பு வினை கு. 2-3-0.

காகபுசண்டர் பெருநூல்

காவியம் 1000.

இந்தக் கட்டுப்பாடுபிரதானியுத்ததை அச்சிட்டு வெளியாக்கி
யுள்ளோம் இதில் போகம், ஞானம், அமுர்த்தாரகை, வாரி,
விபரம் முதலிய அநேகமர்மங்கள் அடங்கியது முக்கியமான
தும் சபம் பதிப்பு புக் 1 க்கு வினை கு 5-0-0.

கருவூரார் நொண்டி யென்னும்

வாரத காவியம் 700.

இதில் கற்பம், வாதம், யோகம், ஞானம், வர்த்தியம்,
முதலியதை நொண்டிச்சிந்தனையும் மற்றும் பல சந்தங்களாக
வும் பாடியிருக்கிறார் முக்கியமான தும்.

சபம் பதிப்பு வினை கு 2-0-0.

அகத்தியர் கற்பமுப்புக் குருநூல்.

இதில் கற்பவிதிகளும் முப்பு விபரமும் பற்பம், செந்தாம்
கண்ணம், மெழுகு, தைலம், கைபாகஞ் செய்வாசமுறை
களும் கற்பத்தி முக்கோண சக்கரத்தின் பூஜாவிதிகளும்
அடங்கியது. வினை கு 1-4-0.

குரு. இராமசாமிக் கோன்,

இ. ராம. குருசாமிக் கோனார் சன்,

புத்தகசாலை, புதுமண்டலம், மதுரை.